

ஸ்ரீ நவராத்திரி நாயகியும் தோத்திர மாலையும

தொகுப்பாசிரியர்:

சைவ நெடுமணி, நெடுமாய்ச்செல்வி, புலவர்
ஸ்ரீ விசுவாம்பா விசாலாட்சி மாதாஜி

கனாத்தி. செல்வ. தங்கரா அப்பாக்குடி

சமாதான மீதிபதி

தலைவர்

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி சுவஸ்தானம்

தெல்லிப்பழை, ஸ்ரீ கங்கா

சுந்தரபாண்டியன் திருநெல்வேலி மாவட்டம்

மேலாங்குடி கிராமம்

தஞ்சாவூர்

சுந்தரபாண்டியன் திருநெல்வேலி மாவட்டம்

மேலாங்குடி கிராமம்

பிள்ளையார் துணை
ஓம் சக்தி

ஸ்ரீ நவராத்திரி நாயகியும் தோத்திர மாலையும்

ஆசிரியர் :
சைவநன்மணி, சிவமயச் செல்வி, புலவர், தவத்திரு
ஸ்ரீ விசுவாம்பா விசாலாட்சி மாதாஜி

வெளியீடு
உலகச் சைவப் பேரவை,
இலங்கைக் கிளை.

நூலின் பெயர் : ஸ்ரீ நவராத்திரி நாயகியும் தோத்திர மாலையும்

ஆசிரியர் : சைவநன்மணி, சிவமயச் செல்வி, புலவர்,
பேலியகொட ஸ்ரீ பூபால விநாயகர் ஆலய
ஆஸ்தானப் புலவர்
தவத்திரு ஸ்ரீ விசுவாம்பா விசாலாட்சி மாதாஜி

ஆண்டு : மார்ச்சு 1999

வெளியீடு : உலகச் சைவப் பேரவை, இலங்கைக் கிளை

அச்சுப்பதிப்பு : யுனி ஆர்ட்ஸ் (தனியார்) நிறுவனம், கொழும்பு - 13.

விலை : ரூபா 100/-

ஓம் சக்தி துணை

ஆத்ம சுமர்ப்பணம்

ஸ்ர்வ மங்கள - மாங்கல்யே
சிவே ஸர்வார்த்த - ஸாதிகே!
சரண்யே த்ரியம்பகே கௌரி
நாராயணி நமோஸ்துதே

தேவி மகாத்மியம் 11.10

ஐ

ஸ்ரீ லலிதாம்பிகாயை நம

திருாங்கோய் மலை P. O. முசிறி T. K. திருச்சி Dt. தமிழ் நாடு 621209

மாதாஜீ யோகினி ஸ்ரீ வித்யாம்பா ஸரஸ்வதி

அவர்கள் வழங்கிய ஆசியுரை

ஐஸ்வ நன்மணி, சிவமயச் செல்வி, புலவர் ஸ்ரீ விகவாம்பா விசாலாட்சி அம்மையார் அவர்கள் “ஸ்ரீ நவராத்திரி நாயகியும் தோத்திர மாலையும்” என்ற நூலில் சக்தி வழிபாட்டின் மகிமையையும், ஸ்ரீ தேவி மாஹாத்தியம் என்ற நூலின் சில மகாலட்சுமிக்கு வேண்டத் தகாதனவும், செய்யத் தகுந்தவைகளும் என்பது பற்றியும் கூறியுள்ளார்கள்.

மேலும், ஸ்ரீ அஷ்ட லட்சுமிகள் எழுந்தருளி இருக்குமிடங்கள், ஸ்ரீ மஹாலட்சுமி, காயத்ரி மந்திரம், ஸ்ரீ தேவி பூஜை ஆகியவற்றைப் பல நூல்களில் இருந்து எடுத்துத் தொகுத்துள்ளார்.

காளிதாசன், காளமேகப்புவவர், அபிராமிப்பட்டர் ஆகியோரின் சக்தி உபாசகர்களின் கதைகளைக் கூறி சக்தி உபாசனையின் மகிமை பற்றி வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார்.

இந்நூலின் சிறப்பு என்னவென்றால் பண்டிதர் முதல் பாமர மக்கள், பாடசாலை மாணவர்கள், குழந்தைகள் முதலியோர் விரும்பி வாசிக்கக் கூடிய மிகமிக அழகிய இனிமையாக விளங்கக் கூடிய செந்தமிழினால் எழுதப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் இவரின் எழுத்துவன்மை நன்றாகப் புலனாகின்றது, சைவ நன்மணி, புலவர் விசாலாட்சி அம்மையார் அவர்கள் பேச்சு வன்மையும் மிக்கவர். இவர்கள் தேவியின் சாந்தியத்தால் நீண்ட நாள் நோய் நொடி இல்லாது வாழ்ந்து இம்மாதிரியான எழுத்துப் பணிகளைச் செய்ய எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீ லலிதாம்பிகாவைப் பிரார்த்தனை செய்து இந்நூலையும் ஆசிரியை விசாலாட்சி அம்மையாரையும் வாழ்த்தி ஆசீர்வதித்துப் பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இந்நூலை ஆஸ்தீக அன்பர்கள், சிறப்பாகப் பெண்கள் வாசிப்பதால் சக்தியின் அருளைப் பெறுவார்கள் என்பது துணிபாகும்.

மாதாஜீ யோகினி ஸ்ரீ வித்யாம்பா ஸரஸ்வதி அவர்கள்.

கொழும்பு இராமகிருஷ்ண மிஷன் இலங்கைக் கிளைத் தலைவர்
சுவாமி ஆத்மகனாநந்தாஜீ அவர்கள் வழங்கிய

வாழ்த்துச் செய்தி

ஸ்ரீ விசுவாம்பா விசாலாட்சி மாதாஜீ அவர்கள் எழுதியுள்ள “ஸ்ரீ நவராத்திரி நாயகியும் தோத்திர மாலையும்” என்னும் நூலுக்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். இவர் ஏற்கெனவே பல சமய நூல்களை எழுதி, சைவ மக்கள் அனைவருக்கும் நன்கு அறிமுகமானவர்.

ஒரு குழந்தையானது தனது தாயின் அரவணைப்பில் பாதுகாப்பையும் அமைதியையும் உணருவது எவ்வளவு எளிதோ அதேபோல ஒரு பக்தனுக்கும் இறைவனைத் தாயாகக் கொண்டு வழிபட்டு அவனிடத்தில் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்து அமைதி காண்பது எளிது. எனவேதான் இந்து சமயத்தில் சக்தி வழிபாடு பிரசித்தம் பெற்றுள்ளது. இறைவனை அங்ஙனம் தாயாக வழிபட்டு உயர்வடைந்த ஞானிகள் பலர் நமது சமயத்தை அலங்கரித்துள்ளனர்.

சக்தி வழிபாட்டில் நவராத்திரி விழா ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. நவராத்திரி விழாவின் தத்துவார்த்தங்களையும், வழிபாட்டு முறைகளையும், தோத்திரப் பாடல்களையும் ஒருங்கே இந்நூலில் காணலாம். இங்ஙனம் நவராத்திரியின் அனைத்து அம்சங்களையும் உள்ளடக்கிய நூல்கள் கிடைப்பது அரிது. எனவே இந்நூலானது ஒரு சிறப்பிடத்தைப் பெறுகிறது.

ஸ்ரீ விசுவாம்பா விசாலாட்சி மாதாஜீ அவர்களது சமயப் பணி மேலும் தொடர இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

சுவாமி ஆத்மகனாநந்தாஜீ.

சுன்னாகம் ஸ்ரீ கதிரமலைச் சிவன் தேவஸ்தான சிவாச்சாரியார்,
முத்தமிழ்க் குருமணி, கிரியாக்கரம ஜோதி, வாகீசவாரிதி,
சகலாகம சங்கரர்,

சிவஸ்ரீ நா. சர்வேஸ்வரக் குருக்கள் அவர்கள் வழங்கிய

ஆச்சீசெய்த்

உலகனைத்தும் உய்ய வேண்டி சிருஷ்டி முதலாய பஞ்ச கிருத்தியங்களைச் செய்தருள்புரியும் பரம் பொருளாகிய சிவபெருமான் ஆன்மாக்கள் மற்றும் பஞ்ச பூதங்கள் அனைத்திலும் கலந்து உய்ய வெளிப்பாடு செய்யும் அருள் வடிவே அம்பிகையாகும். இதையே இதற்கு “மடந்தையோடிசைந்து உயிருடம்பு போல விதம்பருலங்களில் விரிந்தொளி விளங்குவார்” எனப் புராணங்கள் செப்புகிறது. மேலும் “ஓங்கார பஞ்சரசகீம்”, “உபநிஷதுந்தையான கேளி கல கண்டம்”, “ஆகம விடின மயூர்ம்” எனத் தேவி ஸ்தோத்திரங்களும், ஓங்காரமாகிய பிரவணக் கூட்டில் கிளியாக இருந்தும், உபநிடமாகிய பூங்காவில் குயிலாக இருந்து பாடுவாள். ஆகமமாகிய வனத்தில் மயிலாக ஆடி அருள் செய்பவள் எனவும் அம்பிகை அனைத்திலும் வியாபித்துக் கருணை செய்பவள் எனவும் விபரிக்கிறது. இந்த வியாபக சக்தியை “அணிமா” முதலான அஷ்ட மூர்த்தமாகவும், ஆற்றல், அருள், அறிவு ஆகிய வீரம், செல்வம், கல்வி தரும் தூர்க்கா, லக்ஷ்மி, சரஸ்வதியாகவும் வழிபடும் தினமே நவராத்திரியாகும். இந்தப் புண்ணிய தினத்தையொட்டி வரும் இந்த நவராத்திரி நாயகி என்னும் நூல் சிறப்புடையது. இந்நூல் தொகுப்பாளர், பெருமதிப்பிற்கும் வணக்கத்துக்குமுரிய “சிவமயச் செல்வி”, புலவர் ஸ்ரீ விசுவாம்பா விசாலாட்சி அம்மாவை நான் சுமார் இருபது வருடங்களாகத் அறிவேன். இவர் தெளிந்த தொண்டும் தொழுகையும் நிறைந்தவர். அருட் பாடல்களைக் கசிந்துருகி ஆக்கம் செய்யும் அருட் திறனுடையவர். அவர் முயற்சியால் கிடைக்கும் இந்நூல் அனைவரும் படித்துப் பலன் பெற, அம்பிகைப் பேறு கிடைக்க வாழ்த்தி இத் தாயாரின் பணி இன்னும் பல பெருக அவருக்கு ஆற்றலும் ஆயுளும் நிறைந்து நீடுழிவாழ வாழ்த்தி ஆசீர்வதிக்கிறோம்.

சுபம்

நா. சர்வேஸ்வரக் குருக்கள்.

இந்நூலாசிரியர் பற்றிச் சில வரிகள்.....

தமிழ் பேசும் நல்லுலகில் ஒல்காப் பெரும் புகழ் படைத்த மேதாவிகள் தாம் கற்றுச் சாதனையிற் கண்டவற்றை, அனுபவித்தவற்றை, யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என்றாங்கு நூல் வடிவில் வடித்துத் தந்துள்ளனர்.

ஆரம்ப காலத்தில் அறிவின் மிக்க மேதாவிகள், ஞானிகள் தம் அனுபவங்களிற் கண்ட உண்மைகளை வாய் மூலம் பரப்ப, சிஷ்யர்கள் கேள்விகள் மூலம் செவியினாற் கேட்டு கேட்டதன்படி ஒழுகினர்.

பின்னர் ஒலைச் சுவடிகளில் பொறித்துக் கல்வியறிவை இந்த மண்ணுலகில் விருத்தி செய்தனர். இதனால் கற்போரும் கேட்போரும் கணிசமான அளவிற்கு காணப்பட்டனர்.

அச்சுக் கலை வளர்ச்சியடைந்தமையாலும் நாகரிக வளர்ச்சி மேலோங்கியமையாலும் கல்வி உச்சநிலையைத் தாண்டிவிட்டது. எனினும் கல்வி கற்றதன்படி ஒழுகுகின்ற பண்பாடுகள் மனித சமுதாயத்தில் குன்றிக் காணப்பட்டமை இன்று காணப்படுகின்றது.

மனிதனின் குறைபாடுகளை நீக்க வேண்டின் சக்தி வழிபாடு அவசியம். இச்சக்தி வழிபாடு வேத காலந்தொட்டு இருந்து வருகின்றது. ஆனால் அவற்றை என்றறைக்கும் முழுமையாக அறியமுடியாத நிலமை மக்களிடையே உண்டு. இக் குறைபாடுகள் பூரணமாக நீக்க முடியாவிடினும் ஓரளவு நீங்கக் கூடிய முறையில் இந்நூலாசிரியர் “ஸ்ரீ நவராத்திரி நாயகியும் தோத்திர மாலையும்” என்ற நூலைப் பக்தி நளினொட்டச் சொட்ட யாத்துள்ளமை பாராட்டுதற்குரியதாகும்.

மிகவும் இலகுவான செந்தமிழில் தெவிட்டாத் தேன்போல, அலுக்காது வாசிக்கக் கூடியதாகத் தொகுத்துள்ளார். சக்தியின் பாடல்களும் இனிமையானவையாகும்.

இந்த நூலாசிரியரைப் பல காலமாக நாம் அறிவோம். மிகுந்த வறுமைக் கோட்டில் சிறு பாராயம் தொட்டு வாழ்ந்த போதிலும் கடவுள் பக்தியில் அசையாத நம்பிக்கை உடையவர். சைவ சமயம் மூச்சென்றால் பேச்சுத் தமிழாகும். இதனால் பிற மொழிகளைக் கற்காது தமிழைப் புலவர்ப் பட்டம் பெறும்வரை கற்றார்.

இவர் மலர்ந்த கிராமம் குப்பிளான் என்னும் கிராமமாகும். உண்மையாகவே குப்பிளான் பிற சமயம் தீண்டாத புண்ணிய பூமியாகும். குப்பிளானில், நாவலர் வழிவந்த மாணவர் காசிவாசி செந்தில்நாத ஐயர் தமிழும் சைவமும் வளர்த்தார். அன்னாரிடம் இவரின் தந்தை பாடங் கேட்ட பெருமை இவருக்குண்டு.

இவர் தொல்காப்பியம், நன்னூல், யாப்பெருங் கலக் காரிகை போன்ற இலக்கணங்களையும், சங்க இலக்கியங்கள், இதிகாசங்கள், கந்தபுராணம் முதலான பதினெண் புராணங்கள், சித்தாந்த சாஸ்திரங்கள், பன்னிரு திருமுறைகள் யாவும் கற்றவர்.

இவர் இலங்கையிலுள்ள தலங்களுடன் இந்தியாவிலுள்ள பாடல் பெற்ற தலங்களையும் தீர்த்த யாத்திரை செய்தவர். சிறப்பாகச் சபரிமலை முதல் ரிஸிகேஷம், இமயமலைச் சாரல், இராமேஸ்வரம், கன்னியாகுமரி வரை யாத்திரை செய்தவர்.

சில காலம் காரைநகர் வர்தாப் பாடசாலை, மலையகம் நாவலப்பிட்டி, கிளிநொச்சி இந்து மகா வித்தியாலயம், யாழ்ப்பாணம் போன்ற இடங்களில் ஆசிரியப் பணி புரிந்தார். கிளிநொச்சி குருகுலத்திலும் இவருடைய பணி இடம்பெற்றது.

இவர் சிறந்த பேச்சாளரும் ஆசிரியரும் கூட. இவர் படித்த ஆரம்ப பாடசாலையான குப்பினான் விக்கினேசுவரா பாடசாலையிலும் ஏழாலை அரசினர் பாடசாலையிலும் மாணவராக இருக்கும்போது, மாணவ ஆசிரியராகக் கல்வி கற்பித்தார்.

இளமைக் காலந் தொடக்கம் எழுத்து வன்மை, பேச்சு வன்மை இருந்து வந்தமையால் இலங்கையின் குறிப்பாக மலையகம், திருக்கேதீஸ்வரம், சித்தாண்டி, மட்டக்களப்பு, வன்னிப்பகுதி இவ்வாறு பல பகுதிகளிலும் சமயச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். 1965 - 84, 92ல் வானொலியூடாகவும் சைவ நற்சிந்தனை நிகழ்த்தினார்.

சிவதொண்டன், இந்து சாதனம், ஈழநாடு, தினகரன், வீரகேசரி, தினக்குரல், லண்டன் கலசம், கோபுரம், இந்து ஒளி இவ்வாறு பல தொடர்பு சாதனங்கட்கும் சமயக் கட்டுரைகள் எழுதினார்.

பல சமய நூல்களையும் யாத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சைவப் பெரியார்

சீ. சி. ந. ரத்தினம்

ஆசிரியர்

ஷட்யைக் இக்ஷுரை

‘இறைவன் என்னை நன்றாகப் படைத்தான்.
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே’.

என்பார் திருமூலர்.

சக்தி வழிபாடு உலகந் தொடங்கிய காலங்கொட்டு இருந்து வருவதை நாம் நூல்கள் வாயிலாக அறிகிறோம். சக்தி என்பது வல்லமை மட்டுமல்லத் தாயையும் குறிக்கின்றது.

ஆண் பெண் இரண்டும் இல்லையெனில் உலக விருத்தியில்லை. எந்த உயிரினத்தை எடுத்தாலும் ஆண் பெண் பிரிவுகள் இருப்பதைக் காண்கின்றோம்.

எல்லா உயிரினப் பிறவிகளிலும் பார்க்க மனிதப் பிறவி சிறந்தது என்பதை அவன் தோற்றம், செயல் மூலம் அறியக்கிடக்கின்றது. இந்த மனித இனத்தில் ஆண் பெண் என்ற பிரிவுகளுண்டு.

ஒரு குடும்ப உறவு வாழ்க்கையில் பெண்ணைத் தாய் என்றும் ஆணைத் தந்தையென்றும் அழைக்கின்றோம். “அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்”, “தாயிற் சிறந்தொரு கோயிலும் இல்லை” என்பார் ஓளவையார்.

பத்து மாதமும் பிள்ளையைச் சுமந்து பெறுகின்ற தாயால்தான் பிள்ளையின் தேவைகளை உணர முடியும். அந்தத் தாய் மூலந்தான் தந்தை, பிற உறவு முறைகளையும் அறிய முடிகின்றது. எனவே ஒரு தாய் தன் குழந்தைக்குத் தேவையானவற்றைத் தந்தையிடமிருந்து பெற்றுப் பிள்ளைக்கு அளிக்கின்றாள்.

அதுபோலவே சக்தியை நினைத்து காதலாற் கசிந்து உருகிப் பிரார்த்திக்கும் தன் பக்தனுக்குச் சிவன் மூலம் வேண்டியன வேண்டியாங்கு பெற்றுக் கொடுக்கின்றாள்.

பதினெட்டு வாரங்கள் சக்தியை வழிபட்டு வந்தால். அதிக பலனுண்டு. ஞாயிற்றுக்கிழமை வழிபட்டால் தோஷம் நீங்கும். திங்கட்கிழமை வழிபட்டால் நோய் அகலும். செவ்வாய்கிழமை வழிபட்டால் சிறப்புக்கள் சேரும். வியாழக்கிழமை வழிபட்டால் அதிக நன்மையும், வெள்ளிக்கிழமை வழிபட்டால் மாங்கல்ய பாக்கியமும்,

சனிக்கிழமை வழிபட்டால் ஐஸ்வரியமும் சேரும். இதனால் சக்தி வழிபாடு அவசியமாகின்றது. சக்தியின் பெருமை, பராக்கிரமம் போன்றவை பற்றிக் கூறுகின்ற நூல்கள் இன்று கிடைப்பது அரிது, கிடைப்பினும் வடமொழியிலும் பொருள் விளங்கிக் கொள்ள முடியாத தமிழிலும் காணப்படுகின்றன.

எனவே தெய்வீக நூல்களை எழுதவேண்டுமென ஞானத் தவமாக அடியேன் நினைந்தமையால் வெகுசிரமப்பட்டுப் பாடசாலை மாணவர்க்காக, கன்னிப் பெண்களுக்காக இந்நூலைத் தொகுத்துள்ளேன்.

அண்மையில் அடியேன் சந்நியாசம் எடுப்பதற்காக இந்தியா சென்றேன். திருஈங்கோய் மலை அடிவாரத்தில் ஸ்ரீ லலிதாம்பாள் சமாஜ யோகினிப் பெண்களில் பிரதமையென்று அழைக்கப்படும் யோகினி விமான நிலையத்தில் வந்து வரவேற்று அழைத்துச் சென்றார்.

ஸ்ரீ லலிதா சமாஜத்தைப் பற்றி 1964 ஆண்டு தொடக்கம் அறிவோம். மிகவும் பிரமாண்டமான கட்டிடங்கள், சோலைகள் சூழ ஸ்ரீ லலிதாம்பாள் ஆலயம் காணப்பட்டது.

இங்கு பதினைந்து யோகினிப் பெண்கள் அன்னை ஸ்ரீ லலிதாம்பாளைப் பூசித்து அருச்சனை செய்வார்கள். அதிகாலை எழுந்து நீராடி கடமை முடித்து ஸ்ரீ பகவத் கீதை போன்ற பல சுவோகங்கள் வடமொழியில் பாடுவார்கள். இவர்கட்கெல்லாம் ஸ்ரீ வித்தியா சரஸ்வதி யோகினி மாதாஜீ பொறுப்பாக இருக்கின்றார். நூறு அனாதைப் பெண்கள், விதவைகள், வயோதிபர் போன்றோரும் காணப்பட்டார்கள்.

ஸ்ரீ லலிதாம்பிகை வழிபாடு நவராத்திரி, பூரணை நாட்களிற் சிறப்பாக நடைபெறும். ஓமம், யாகம், அபிடேகம், அருச்சனையெல்லாம் யோகினித் தபசிப் பெண்களே நிகழ்த்துவார்கள்.

இந்த யோகினித் தபசிப் பெண்களிற் பலர் பொறியியலார்கள். B.Com., B.A. இவ்வாறு பலதுறைகளிற் படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள். இவர்களுடைய யாக ஓம், அபிடேகப் பணிகள் வட இந்தியா தொடக்கம் தென்னிந்தியா வரையும் உண்டு.

திருஈங்கோய் மலை ஸ்ரீ லலிதா சமாஜ யோகினித் தபசிப் பெண்கள் அகில இந்தியா வெங்கும் மகாகும்பாபிஷேகம் முதலான யாக ஓம், அருச்சனை முதலியன ஆலயங்களிலும் வீடுகளில் சாந்தி பூசையும் செய்வார்கள். 1997ம் ஆண்டு ஜனவரியில் கொடும்பு, ஆமர் வீதி, பரடைஸ் மகாகாளியம்பாள் ஆலயத்திலும் மகாகும்பாபிஷேக யாக ஓம், அர்ச்சனை முதலியன செய்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இத்தகைய அரிய ஸ்ரீ லலிதா சக்தி வழிபாட்டை திருநங்கோய் மலையில் அமைந்தவர் இமய மலைச் சாரல் ரிஷிகேஷ் மடத்தின் பீடாதிபதி சுவாமி ஸ்ரீ சிவாநந்தா சரஸ்வதி அவர்களின் சிஷ்யர் சுவாமி அத்வையானந்தா சரஸ்வதி என்பவராவார்.

இத்தனை பெருமைக்குரிய மாதாஜீ ஸ்ரீ வித்தியாதந்து சரஸ்வதி யோகினி மாதாஜீ அவர்கள் எமக்குச் சந்நியாசம், வித்தியா மந்திரம், “ஸ்ரீ நவராத்திரி நாயகியும் தோத்திரமாலையும்” என்ற நூலுக்கு ஆசியுரையும் தந்தார். அவரை நாம் முக்கரண சுத்தியுடன் வணங்குகின்றோம்.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பகவான் அன்னையருள் பெற்றார். அவர்களின் மகிமையால் உலகெங்கும் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண மடங்கள் உண்டு.

இலங்கை வாழ் சைவ மதத்தவர் செய்த மாதவத்தால் இலங்கையின் தலைநகர் கொழும்பிலும் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண மடம் ஒன்றுண்டு. இம்மடத்திற்கு முதல்வரான ஸ்ரீ சுவாமி ஆத்மகணாநந்தாஜீ அவர்கள் நிறைந்த அருள் ஞான அறிவு படைத்தவர். யாவர்க்கும் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர் போன்று அருள் ஞானப் பசி தீர்ப்பவர். அவர்களும் அடியேனை ஒரு பொருட்டாக மதித்து ஆசியுரை தந்தார். அவர்களையும் வணங்குகின்றோம்.

யாழ்ப்பாணம் சுண்ணாகத்தில் வேதாகம அந்தணர் மரபில் மலர்ந்த ஸ்ரீ சர்வேஸ்வரக் குருக்களை அடியேனது முப்பது வயது தொடக்கம் அறிவேன், அவர்கள் இளைஞராக இருக்கும் போது குருக்கள் பட்டம் தரித்து இலங்கையில் பல பாகங்களிலும் கடல்கடந்து சைவ உலகிலும் சிறப்பாக மகா கும்பாவிஷேகங்கள், கொடியேற்றம் முதலாகத் தீர்த்தம் வரையும் கோயில் கிரிகைகள் செய்பவர். வேதம், ஆகமம் இவ்விரண்டையும்விடத் தமிழிலும் ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணறிவு படைத்தவர், அவர்களும் வாழ்த்துரை தந்தார்கள். அவர்களையும் வணங்குகின்றோம். மதிப்புரை பிறவும் தந்தவர்கட்கு நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

பல அன்பர்கள் இன் நூலை விலைக்கு வாங்கி அடியேனை ஊக்கப்படுத்து வதனால் வருகின்ற நிதியின் மூலம் திருவாதவூரடிகள் புராண படன நூல் வெளியீடு செய்ய உதவுகின்றார்கள். எனவே அவர்கட்கு நன்றி கூறுவதுடன் இறையருள் கிடைக்கும் என்பதில் சிறிதும் சந்தேகமே இல்லை.

எனது எழுத்துப்பணி சோர்ந்து போய்விடாது ஊக்கம் தந்து அழகிய மூவர்ண அம்பாள் படத்துடன் ஆச்சுப் பதித்துத் தந்த யுனி ஆர்ட்ஸ் (தனியார்) ஸ்தாபன உரிமையாளர் உயர்திரு. பொ. விமலேந்திரன் அவர்கள் தீர்க்க ஆயுசுடன் குடும்ப சமேதராய் சகல செல்வங்களும் பெற்றுவாழ ஆசீர்வதித்து ஆண்டவனைத் துதித்து நன்றி கூறுகின்றேன்.

ஆசிரியையாக இருந்த போதும் ஓய்வு பெற்ற பின்பும் அருள்ஞான எழுத்துப் பணியைத் தொடர தூண்டிய இறைவன் பணமுடை, வேறு பல சிரமங்களினால் வீண் காலம் கழிக்காது தெய்வீக ஞான எழுத்துப் பணியை விடாது செய்யத் தூண்டி வரும் ஸ்ரீ லலிதாம்பாளை வணங்குகின்றேன். அவளின் கருணையால் தொகுக்கப்பட்ட இந்த நவராத்திரி நாயகியும் தோத்திர மாலையும் யார் யார் பணம் கொடுத்துதவி வாங்குகின்றார்களோ, யார் யார் வீட்டின் பூசையறையில் இந்த நூல் காணப்படுகின்றதோ அவர்களின் விருப்பங்கள் யாவையும் அன்னை நவராத்திரி நாயகி நிறைவேற்றுவாள் என்பது உறுதியான நம்பிக்கையாகும். இந்நூலை விற்பதால் கிடைக்கும் பணம் எழுத்துப் பிரதிகளாக அமைந்துள்ள நூல்கள் அச்சாகுவதற்கு உதவியாகும். எமது 67வது வயதில் பதினெட்டாவது நூலாக இந்நூல் வெளியிடுவதையிட்டு எல்லாம் வல்ல பிரமப் பொருளாம் மகா மேருபீட ஸ்ரீ லலிதாம்பாள் திருவடிகளை என்றும் வாழ்த்தி வணங்கும்

ஸ்ரீ விக்ரமம்பா விசாலாட்சி மாதாஜி

ஆசியுரை

வாழ்த்துச் செய்தி

ஆசிச் செய்தி

இந்நூலாசிரியர் பற்றிச் சில.....

அடியேனின் இன்னுரை

பாகம் I - வசன நடை

அதிகாரம் 1 - தாய் வழிபாடு	01
அதிகாரம் 2 - சக்தி வழிபாடும் சக்திகளின் தன்மையும்	03
அதிகாரம் 3 - ஆதி பராசக்தியின் வலிமையின் பெருமை	09
அதிகாரம் 4 - ஸ்ரீ மகாலட்சுமி தேவி	22
அதிகாரம் 5 - ஸ்ரீ தேவி பூசை	30
அதிகாரம் 6 - ஸ்ரீ தேவியை உபாசனை.....	34
அதிகாரம் 7 - நவராத்திரி விரதம்	40

பாகம் II - செய்யுள்

பாகம் I - வசன நடை

தாய் வழிபாடு

மாதா பராசக்தி வைய மெல்லாம் நீ நிறைந்தாய்
ஆதாரம் உன்னையல்லா ஆரெமக்குப் பாரினிலே
ஏதாயினும் வழிநீ சொல்வாய் எமதுயிரே
வேதாவின் தாயே! மிகப் பணிந்து வாழ்வோம்!

உலகின் முழுமுதற் பொருளாகிய சிவபெருமான், உலகத்தில் படைத்தல், காத்தல், அருளல், மறைத்தல், அழித்தல் ஆகிய ஐந்தொழில்களைச் சக்தியின் வலிமை கொண்டே செய்கின்றார். வல்லமை எனினும் சக்தியெனினும் ஒரே பொருளாம். எனவே சக்தியின்றேல் சிவனில்லை. சிவனின்றேல் சக்தியில்லை. ஆகவே சக்தியையும் சிவனையும் பிரிக்க முடியாது. எப்படியெனில், சக்தியும் சிவனும் நெருப்பும் சூடும் போலவும், மலரும் மணமும் போலவும், மணியும் ஒலியும் போலவும் ஒன்றையொன்று பிரிக்க முடியாதவை போலாகும்.

சக்தி தாய்த் தன்மை உடையவள். சக்தியின் மந்திரங்களுள் “ஓம் ஸ்ரீ மாதா” என்னும் மந்திரம் முதன்மையானது. “மாதா” என்னும் சொல் தாய், அன்னை என்ற பொருட்களைத் தருகின்றது. உலகில் உள்ள உயிர்களைத் தோற்றுவித்து வளர்ப்பது தாயாகும். எறும்பு முதல் யானையீறாக, மானிடர்கள் எல்லாம் விரிவடைய முன்னிற்பது தாயேயாகும்.

தாயானவள் தன் வயிற்றில் குழந்தையைப் பத்து மாதம் சுமந்து பெறுகின்றாள். பின்னர் குழந்தைக்குப் பசிக்குமே என்று நினைத்து நேரம் பிந்தாது பால் ஊட்டுகின்றாள். குழந்தைக்கு நோய் நொடி வராமலும், பூச்சி முதலிய ஜெந்துக்கள் தீண்டாமலும் விளக்கேற்றிக் கண்விழித்துப் பிள்ளைகளைப் பாதுகாப்பது உலகத் தாயென்றால், அண்ட சராசரங்களைப் படைத்துக் காக்கும் ஸ்ரீ ஆதிபராசக்தி படைக்கும் தன்னுயிர்களைப் பேணிப் பாதுகாக்கும் தன்மை மிகவும் சிறப்பாகவே காணப்படுகின்றது.

உலகிற் காணப்படும் பெரும் பகுதியானவை யாவும் பெண்மைத் தன்மையுள்ள தாய்மை நிறைந்த தெய்வீகமாகவே காணப்படுகின்றன.

முதலில் ஆகாயத்தை ஆகாயவானியென்று அழைக்கின்றோம். பூமியைப் பூமாதேவியென்றும், தண்ணீரைக் கங்காதேவியென்றும் அழைக்கின்றோமல்லவா?

சக்தியின் தொழில் வேறுபாட்டால் இச்சாசக்தி, கிரியாசக்தி, ஞானசக்தி என்ற பெயர்களைப் பெறுகின்றாள்.

உயிர்களைப் படைக்கும் போதும் கல்வியைத் தரும்போதும் சரஸ்வதியாக இருக்கின்றாள். நாமகள், கலைமகள், சாரதா, பாரதி, கலைவாணியென இத்தெய்வத்திற்குப் பல நாமங்கள் உண்டு.

உயிர்களைக் காத்து, உயிர்களுக்கு வேண்டிய செல்வங்களை அளிக்கும் போது சக்தி இச்சாசக்தி அதாவது இலக்கமியாக இருக்கின்றாள். இவள் அஷ்ட இலக்கமியாக இருந்து அஷ்ட ஐஸ்வரியங்களையும் அளிக்கின்றாள். அஷ்டலக்கமி பற்றி பின்பு தனித்தனியாக ஆராய்வோம்.

அழிக்கும் தன்மை உடையவள் கிரியா சக்தியாகிய தூர்க்காம்பிகையாகும். இவளும் பல நாமங்கள் கொண்டவள். கொற்றவைத் தெய்வமான தூர்க்கா வழிபாடு கன்னிப் பெண்களுக்கு மிகவும் சிறந்த வழிபாடாகும்.

சக்தி வழிபாடும் சக்திகளின் தன்மையும்

ஒரே அரிசி தொழில் வேறுபாடுகளால் பல விதமான பெயர்களையும் சுவைகளையும் பெறுவது இயல்பாகவுள்ளதை அனுபவ மூலம் அறிகின்றோம். அரிசியை நீரிலிட்டு அவிக்கும்போது சோறு ஆகின்றது. சட்டியிலிட்டு வறுக்கின்றபோது பொரியல் ஆகின்றது. அதே அரிசியை இடித்து மாவாக்கி வேறு வேறு விதமான உணவுப் பொருட்களைத் தயாரிக்கின்றபோது, வேறு வேறு நாமம், உருவம், சுவைகளைப் பெறுகின்றது. இது போலவே ஒரே மரம், கட்டிலாக, கதவாக, யன்னலாகத் தொழில் வேறுபாட்டால் மாறுவதைக் காண்கின்றோம்.

இதுபோல உலகின் பிரம்மப் பொருளான ஆதி பராசக்தியானவள் தொழில் வேறுபாடுகளால் பல வடிவங்களையும் நாமங்களையும் பெறுகின்றாள். எனினும் வாக்கிற்கும் மனத்திற்கும் சுருதிக்கும் எட்டாத ஆதிபராசக்தி பற்றித் தேவராலும் மூவராலும் பூரணமாக அறியப்படாதவள் என்பது துணிபான கருத்தாகும். ஆனாலும் சக்தியின் மீது கொண்ட வைராக்கிய பக்தியினால் நமக்குத் தெரிந்த புராணங்கள், அருளாளர்கள் காட்டிய ஆதாரங்கள் மூலம் பார்ப்போம்.

ஆதிபராசக்தியானவள் தொழில் வேறுபாட்டால் முதல் முக்கியமான ஸ்ரீ தூர்க்கை, ஸ்ரீ இலக்கமி, ஸ்ரீ சரஸ்வதி, ஸ்ரீ சாவித்திரி, ஸ்ரீ ராதா ஆகிய பஞ்ச சக்திகளாக விளங்குகின்றாள்.

“ப்ர” என்றால் எழுச்சி என்பது பொருளாகும். “க்ருதி” என்றால் சிருஷ்டி (படைத்தல்) என்பது பொருளாகும். “ப்ரகிருதி” என்றால் மனவெழுச்சியை உடையவள் என்ற பொருளையும் தருகின்றது. கிரு என்பது “ராஜஸ்” குணத்தையும், “தி” என்பது தாமச குணத்தையும் குறிக்கின்றது. அதனால் முக்குண சக்தியோடு படைப்பதால் இந்த ஐந்து சக்திகளும் முதற் சக்திகளாக இருக்கின்றார்கள் என்றும் பொருள்படுகின்றது. மேலும் ஆதியென்ற பொருளையும், கிருதி என்பது படைத்தல் என்ற பொருளையும் குறிப்பனவாகும். அதனால் பஞ்ச சக்திகளும் படைத்தலுக்கு ஆதியில் உள்ளவர்கள் என்ற பொருளைக் கொள்ளலாம்.

இவ்வாறு ஐந்து விதப் பிரகிருதியான சக்தி, பரமாத்மாவான பிரமத்தோடு கலந்திருக்கும் சித்தசக்தி (அறிவாற்றல்) ஆகும். எனவே படைத்தல் காலத்தில் இந்தச் சக்தியானவள் வலது பாகம் ஆண் வடிவமாகவும் இடது பாகம் பெண் வடிவமாகவும் இருப்பாள்.

(1) ஸ்ரீ தூர்க்கா தேவி

“ஓம்சக்தி, ஓம்சக்தி, ஓம்சக்தி” என்று இமைப்பொழுதும் மறவாது ஸ்ரீ தூர்க்காம்பாளை வேண்டுதல் செய்து பிரார்த்திக்கும் பக்தர்கட்கு அருள் பாலிப்பவளாகத் தூர்க்கா தேவி தோன்றுகின்றாள். இவள் சிவனின் மீது மிகப் பிரியமானவள். கணேசப் பெருமானுக்கு அன்னையாக விளங்குபவள். விஷ்ணுவிற்கு மாயையாகவும், பிரம்ம சொரூபினியாகவும், பிரம்மா முதலான தேவர்கள், மகரிஷிகள், மனுக்கள் முதலியவர்களால் வணங்கப்படுகின்றவள்.

இவள் எல்லாப் பொருள்களிலும் நிறைந்திருப்பவள். புகழ், உயர்வு, மங்களம், சுகம், மோட்சம் முதலியவற்றை வழங்குபவள். துக்கம், பீடை முதலியவற்றை ஒழிப்பவள். தன்னைச் சரணடைந்தவர்களையும், பலவீனம் உடையவர்களையும் காப்பாற்றும் தன்மையுடையவள். தேஜோமயமானவள். பிரகாசத்திற்கு இருப்பிடமானவள். சகல சக்திகளின் வடிவத்தையும் தன்னகத்தே கொண்டவள். சக்திகளுக்கெல்லாம் மகேஸ்வரி, சிற்பகவதி, சித்தியைத் தருபவள்.

அறிவுணர்வு, உறக்கம், பசி, ஒளி, சோம்பல், கருணை, கவனம், பொறுமை, பிரமை, மெய்யறிவு, தைரியம் ஆகியவற்றின் சக்தி யுருவாகத் திகழ்பவள். சிவரூபமானவள், கிருஷ்ணரை அடையும்போது நாராயணியாக அருள் செய்பவள். இவளது குணாதிசயங்களைக் கூறமுடியாதெனினும் அவற்றுள் சில திருமுறைகளிற் கூறப்பட்டுள்ளன.

(2) ஸ்ரீ மகாலட்சுமி தேவி

சுத்த தத்துவத்தைத் தன் வடிவமாகக் கொண்டவள். சகல செல்வங்கட்கும் அதிபதியானவள். இவள் மனோகரி. அமைதி, அழகு, ஒளி, சாந்தி முதலியவற்றின் வடிவம். நற்குண மயமான சுசிலை. சர்வமங்கள சொரூபினி. காமம், லோபம், மோகம், ரோஷம், மதம், அகங்காரம் ஆகியவற்றை வர்ணிப்பவள். இந்திரிய நிக்கிரகையாகவும் பக்தர்களிடம் அதிக பிரியமுடையவளாகவும் இருப்பாள்.

இவள் விஷ்ணுவின் பிரேமைக்குரியவள். அவரது பிராணனுக்கு இணையானவள். திருமாலிடம் இனிமையாக உரையாடுபவள். பல வடிவங்களை உடையவள். இவள் வைகுண்டத்தில் விஷ்ணுவின் பத்தினியான இலட்சுமியாகவும், சுவர்க்கத்தில் சுவர்க்க இலட்சுமியாகவும், அரண்மனைகளில் இராச இலட்சுமியாகவும், அரசர்களிடத்தில் அரச இலட்சுமியாகவும், இல்லற வாசிகளிடத்தில் கிருக இலட்சுமியாகவும், எல்லாப் பிராணிகளிடத்தும் சோப இலட்சுமியாகவும், புண்ணியம் செய்பவர்களிடம் அன்பின் வடிவமான இலட்சுமியாகவும், வணிகர்களிடத்தில் தனலட்சுமியாகவும் இவ்வாறு ஒவ்வொரு துறைத் தொழிலிற் கேற்றவாறு அவைக்கேற்ற இலட்சுமியாக இருந்து அருள் புரிகின்றாள்.

(3) ஸ்ரீ சரஸ்வதி தேவி

மனிதன் எப்பொருளையும் முயற்சியின் மூலமும் தெய்வ வழிபாட்டின் மூலமும் வெகு விரைவில் இலகுவாகப் பெற்றுவிட முடியும். ஆனால் ஞானக் கல்வியைப் பெற்றுவிட முடியாது. மனிதனை மிகச் சிறப்புடையவனாக்குவதும் மனிதப் பிறவியின் பயனைத் தருவதும் ஞானக் கல்வியேயாகும்.

எனவே ஞானத்தை நாடி மிகுந்த பயபக்தியோடு வணங்கும் பக்தர்க்கு அருள் செய்கின்றாள். வாக்கு, புத்தி, வித்தை, ஞானம் (சொல், அறிவுணர்வு, கல்வி, மெய்யறிவு) என்பனவற்றின் இருப்பிடமாகவும், சகல வித்தைகளின் வடிவமாகவும் சரஸ்வதி தேவி விளங்குகின்றாள். அதனால் இவள் தன்னை வழிபடுகிறவர்களின் புத்தி வடிவமானவள். அவர்கள் பாடும் கவிதையின் கவியருவாகவும், அக்கவியின் யுக்தி வடிவமாகவும், அந்த யுக்தியிலே நுண்பொருளின் வடிவமாகவும், அந்த நுண்பொருளை மறவாதிருக்கச் செய்யும் சிந்தனை வடிவமாகவும், அந்தச் சிந்தனையின் ஆதாரமான பலவிதச் சித்தாந்தப் பேதங்களின் வடிவமாகவும், உட்பொருள் விளங்கவைக்கும் விசாரணை வடிவமாகவும், போதனை வடிவமாகவும், சந்தேகங்களை நீக்கித் தெளிவு தருபவளாகவும் சரஸ்வதி தேவி காணப்படுகின்றாள்.

மேலும் சகல துறைகளின் அறிவாற்றல் வடிவமாக விளங்குகின்ற சரஸ்வதி தேவியானவள், எல்லா விதமான சங்கீதங்களின் வடிவமாகவும், இன்னிசைகளுக்கு ஏற்ற தாள பேத காரண வடிவமாகவும், அவற்றிற்கு ஏற்ற பொருளறிவு, பேரறிவு வடிவமாகவும், கவிதை வடிவமாகவும், மகிழ்ச்சியடையும் பிரபஞ்ச வடிவமாகவும் சரஸ்வதி தேவி விளங்குகின்றாள்.

மேலும் சரஸ்வதி தேவியானவள் சொற்பொருள் வாதங்களின் வடிவமாகவும், அவற்றால் அடையும் அமைதி வடிவமாகவும், இவை எல்லாம் தானாக இருப்பதனால் எப்போதும் வீணை, புத்தகம் ஏந்தியபடி காட்சியளிப்பாள்.

இவற்றினால் விளையக் கூடிய ஆத்ம பயனான சுத்த தத்துவ சொருபினி யாகவும், நற்குணையாகவும், திருமகளுக்கு என்றும் இனிமையானவளாகத் திகழ்கின்றாள்.

பச்சைக் கற்பூரம், சந்தனம், முல்லைப்பூ, ஆம்பல், வெண்தாமரை முதலானவற்றிற்கு மேலான நிறமுள்ளவள். மகாவிஷ்ணுவை இரத்தின மாலையால் பூசிப்பவள். தவ வடிவினளாக இருந்து தவயோகிகளுக்குப் பலனளிப்பவள்.

இத்தகைய சரஸ்வதி தேவியைத் தினமும் வழிபட வேண்டும். அவளைத் தினமும் வழிபடுவதால் சகல சித்திகளும் உண்டாகும். அவ்வாறு தினமும் கலைமகளை வழிபடாத அந்தணர்கள் முதல் நான்கு வருணத்தாரும், சொற்பயனான சகல வித்தைகளைக் கற்க முடியாதவர்களாகக் காணப்படுவார்கள். ஒளியில்லாது நடைப்பிணம்போல் திரிவார்கள். இவை வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ள சரஸ்வதி தேவியின் சிறப்புக்களிற் சிலவாகும்.

(4) ஸ்ரீ சாவித்திரி தேவி

பிராமணர் முதலான நான்கு குலங்கள், வேதாந்தங்கள் சந்தஸ்ஸ சந்தியாவந்தன மந்திரம், தந்திர சாஸ்திரங்கள் இவற்றிற்கெல்லாம் தாயாக விளங்குபவள் சாவித்திரி தேவியாகும். அவள் பிராமண குல வடிவினளாகவும், ஜெப வடிவினளாகவும், தவவுருவம் உடையவளாகவும், அவற்றினால் விளங்கும் அதி அற்புத பிரகாசமுடையவளாகவும், தூய திருவுரு வடிவமாகவும், வணக்கத்தின் ஸ்வரூபினியாகவும், சாவித்திரி, காயத்திரி வடிவமாகவும், அவற்றை அனுஷ்டிக்கும் அந்தணப் பிரியையாகவும், தீர்த்தத்தின் வடிவமாகவும், அந்தத் தீர்த்தத்தைத் தொட்டதுமே தூய்மைப்படுத்தும் விருப்பமுடையவளாகவும், சுத்த ஸ்படிகம் போல் ஒளிரும் நிர்மலமான சுத்த சத்துவ ஸ்வரூபினியாகவும், பரமானந்த வடிவமாகவும், அநாதியாகவுள்ளவளாகவும் இருக்கின்றாள். அவளது பாத தூளியால் உலக மெல்லாம் தூய்மை அடைகின்றது.

(5) ஸ்ரீ இராதா தேவி

ஐவகைப் பிரான்களுக்கும் ஆதிதேவியாக விளங்குபவள் இராதா தேவியாவாள். இவள் பிரானைவிட மிகவும் சிறந்தவள். எல்லாத் தேவிகளிடமுள்ள அழகுருவாக உள்ளவள். எல்லாரின் உடலின் இடப்பக்கத்தில் உறைபவள். குணத்திலும் தேஜஸ், நிறம் முதலிய பெருமைகளையுடையவள். உலகில் உள்ள எல்லாப் பரங்கட்கும் ஆதியாகவும் அநாதியாகவும் பூஜிக்கப்படுபவள். அரச ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்படுபவள்.

ஸ்ரீ இராதா தேவியானவள், ராஜ மாளிகையிலும் கோகுலத்திலும் வசிப்பவள். கோகுலப் பெண்களின் வேடம் பூண்டு அவ்வற்ற ஆனந்த வடிவமாக, நிர்க்குணையாக, நிராக கலையாகவும், பாவ புண்ணிய மற்றவளாகவும், அமைதி, அகங்காரமின்மை, அவாமின்மை, பக்தர்கட்கு அருள் புரிதல் முதலியனவற்றில் சிறந்து விளங்குகின்றாள். ஞானிகள், முனிவர்கள் முதலானோரால் வழிபடப்படுபவள். கிருஷ்ணரிடத்தில் மிகவும் பிரியமுள்ளவள்.

சிறப்பாக இராதா தேவி எல்லாச் சம்பத்துக்களையும் வழங்குபவள். வராக வடிவாக இருக்கும் மகாதேவியின் திருவடித் தாமரை சம்பந்தப்பட்ட சிறப்பால் பூமாதேவியைத் தூய்மைப்படுத்துபவள்.

இனி ஏனைய சக்திகளின் நாமங்களையும், குணங்களையும், பெருமைகளையும் சுருக்கமாகப் பாற்போம்.

(6) கங்காதேவி

உலகங்கள் எல்லாவற்றையும் புனிதமாக்கி உணவாக இருப்பவள் கங்காதேவியாவாள். விஷ்ணு பகவானின் உடம்பிலிருந்து நீர் வடிவமாகப் பிறந்தவளாகத் தேவி பாகவதம் கூறுகின்றது. பாவிகளின் பாவங்களைக் கழுவிப் புனிதமாக்கும் தன்மை கொண்டவள். மோட்சத்தைக் கொடுப்பவள். முத்தியுலகை அடைவதற்குப் படிக்கட்டுப் போன்றவள். சிவபெருமானின் விரிசடையான மேருவில் இருந்து முத்துப்போல் ஒளி வீசுவள். பாரத தேசத்தில் தவம் செய்பவர்கட்கு சித்தியருள்பவள். வெண்மை வடிவமானவள். அலங்காரம் இல்லாதவள்.

(7) துளசி

துளசி மூீமத் நாராயணனுக்கு மிகவும் பிரியமான பத்திர வடிவமானவள். விஷ்ணு பூஷண சொரூபினி. திருமாலின் திருப்பாதத்தில் இருப்பவள். சங்கல்பம், பூஜை முதலானவற்றை விளைவிப்பவள். மலர்களில் சிறந்தவள். எப்போதும் தன்னை வணங்குவார்க்கு நன்மை அளிப்பவள். கலியுகத்தில் பெருகும் பாவங்களை அக்கினிபோல் எரித்துத் தள்ளுபவள். பூமி தேவியைத் தனது பாதத்தால் புனிதப்படுத்துபவள். தன்னை விரும்பி வழிபடுவோர்க் கெல்லாம் அவர்கள் விரும்பும் வரங்களை விரும்பி அளிப்பவள்.

(8) மானஸ தேவி

இவள் தன்னை வழிபடும் பக்தர்களை மகிழ்ச் செய்பவள். இவள் சங்கரனுக்கு மிகுந்த பிரியமுள்ளவள். அனந்தனின் சகோதரி. நாகங்களால் பூசிக்கப்படும் நாகேஸ்வரியாகவும், நாகமாகவும் நாகேந்திர கணங்களோடு கூடியிருப்பவள். நாகங்களை ஆபரணங்களாக அணிபவள். நாகத்தைப் படுக்கையாகவும் வாகனமாகவும் உடையவள். சகல மந்திரங்களின் அதிதேவதை. பிரம்ம தேஜஸினால் ஒளிரும் பரப்பிரம்ம விஸ்வரூபினி. பரப்பிரம்மத்தைத் தியானிப்பதால் ஆர்வம் மிகுந்துள்ளாள்.

(9) சஷ்டி தேவி

சஷ்டி தேவி என்பவள் பிரகிருதி தேவியின் பிரதான அம்சரூபினியாக விளங்குகின்றாள். இவள் தேவ தேவசேனையாகப் பூசிக்கப்படுகின்றாள். இவள் பிரகிருதியின் ஆறாவது அம்சமாகத் தோன்றி மூவுலகிலும் வாழ்பவர்களின் சந்ததியினரைக் காப்பாற்றி வருகின்றாள். இதனால் இவள் குழந்தைகளை

முன்னிட்டுக் கருப்பையிற் தங்கிப் பிரசவமான ஒரு வருடம் வரை பூசிக்கப்படுவதால், மக்களிடம் அதிகம் விருப்பம் உடையவளாக இருக்கின்றாள். இதனால் எப்போதும் விருப்பங்களை நிறைவேற்றுகின்ற கருணை வடிவினையுடையவள். உத்தமமான தாய்மை கொண்டவள். நீரிலும், பூமியிலும், வானத்திலும் சிசுக்கட்கு ஒருவித ஆபத்தும் அணுகாதவாறு காப்பாற்றும் பெருந்தன்மை பூண்டவள்.

(10) மங்கள சண்டிகை

இவள் பிரகிருதி தேவியின் முகத்திலிருந்து தோன்றி எப்பொழுதும் சர்வ மங்களத்தைக் கொடுப்பவள். படைப்புக் காலத்தில் மங்கள சொருபினியாகவும் சங்கார (அழிப்புக்) காலத்தில் கோப உருவினளாகவும் இருப்பதினால் அவளை மங்கள சண்டிகை என்று அறிவாளிகள் கூறுவார்கள். இவள் உலகத்தில் மங்கள வாரமான செவ்வாய்க்கிழமை தோறும் சிறப்பாகப் பெண்களாற் பூசிக்கப்படுவதால், அவர்கள் விரும்பிய திருமணம், புத்திரர், காரிய சித்திகள் கொடுத்து மகிழ்வு ஊட்டுகின்றாள்.

(11) காளிகாதேவி

காளிகாதேவி அழித்தற் தொழிலை உடையவள். பிரகிருதியான ஸ்ரீ துர்க்கா தேவியின் முகத்தில் இருந்து சும்பன், நிகம்பன்களின் சங்கார காலத்தின்போது தோன்றியவள். இவள் ஸ்ரீ துர்க்கா தேவிக்குச் சமமானவள். மிகுந்த அழகை உடையவள். வலிமை மிக்கவள். பல சித்திகளைத் தருபவள். அசுரருடன் விளையாட்டாகப் போராடி அசுரர்களை அழித்தவள். இதன் வரலாற்றைப் பின்னர் விரிவாகப் பார்ப்போம்.

ஸ்ரீ பூதேவி

பூதேவி அல்லது பூமாதேவி என்னும் சக்தி, பிரமன், தேவர்கள், முனிவர்கள், மனிதர்கள் ஆகியோரால் போற்றித் துதிக்கப்படுகின்றாள். இவள் பிரகிருதி தேவியின் முக்கிய அம்சங்களில் பிறந்தவள். எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படையானவள். எல்லா ஓளஷத் ரூபினியும் இவளேயாவாள். இவள் பூமியின் சகல செல்வங்கட்கும் உயிரினங்கள், சமுத்திரங்கள், மலைகள் யாவற்றிற்கும் உயிரினைக் கொடுத்து ஆதாரமாக விளங்குகின்றாள்.

சூதிபராசக்தியின் வலிமையின் பெருமை

சூதிபராசக்தியின் அருமை, அவளின் பெருமை, வலிமை பற்றிக் கூறுவது இலுக்குவானதன்று. தேவியின் பெருமை பற்றி இவ்வளவுதான் என்றும், அவளின் பராக்கிரமம், கருணை இவ்வளவுவென்றும் கூற முடியாது. எனினும் காலத்திற்கேற்ப இலகு செந்தமிழில் எல்லோரும் விளங்கும்படியாக வியாச பகவான் அருளிய தேவி பாகவதத் துணையுடன் சுருக்கமாகத் தருகின்றோம்.

ஒருமுறை பேருழிக்காலம் வந்தது. பேருழிக்காலம் என்பது உலகமானது கடலில் மூழ்கி விட்டது. எங்கும் ஒரே சமுத்திரக் கடலாகக் காணப்பட்டது. எல்லாப் பொருள்களும் கடலுள் அமிழ்ந்து உலகம் அழிவதைப் பேருழிக்காலம் என்று கூறுவார்கள்.

மது, கைடதபர் வதையின் வரலாறு

பேருழிக் காலத்தில் கிருஷ்ணபகவான் சமுத்திரத்தின் மேற்பகுதியில் ஆல் இலையில் துயின்றார். கிருஷ்ணபகவானின் உந்திக் கமலத்தில் இருந்து பிரம்ம தேவன் உதித்தார். கிருஷ்ணபகவான் துயின்று கொண்டிருக்கின்றபோது, பகவானின் திருச் செவிகளிலிருந்து வடிந்த காது நீரில் இருந்து மது, கைடதபர்கள் என்று இரு அசுரர்கள் பிறந்தார்கள். இவர்கள் நீரில் ஓடி விளையாடும்போது, சிறந்த நல்லறிவின் காரணமாகத் தேவியை நோக்கிப் பல்லாண்டு காலமாகக் கடுந்தவம் இருந்தார்கள். இதன் காரணமாகத் தேவி மகிழ்ந்து தரிசனம் கொடுத்து, “என்ன வரம் வேண்டும்” எனக் கேட்டாள். அப்போது அவ்வசுரர்கள் இருவரும் “தாம் எப்போதும் எவராலும் இறவாத வரத்தைக்” கேட்டனர். பிறந்தவர் இறந்துதானாக வேண்டும். தோன்றும் பொருட்கள் யாவும் மறைந்தே ஆகவேண்டும். இது இயற்கையின் நியதி என்றாள் எம்பெருமாட்டி.

அப்படியாயின் நாம் தரையில் எங்களாலே இறக்க வேண்டும். வேறு யாரும் எம்மைக் கொல்லக் கூடாது என்று வரம் கேட்டார்கள். அப்படியே ஆகட்டும் எனத் தேவி அருள் செய்துவிட்டு மறைந்து விட்டாள்.

இத்தகைய வரத்தைப் பெற்ற அசுரர்கள் இருவரும் ஆணவம் கொண்டு பிரமனைப் போருக்கு வலிந்து இழுத்தனர். பிரமன் போரிட தோற்றதும் அசுரர்கட்குப் பயந்து, மகாவிஷ்ணுவைச் சரணடைந்தார். ஆனால் விஷ்ணுபகவான் நித்திரையில் ஆழ்ந்திருந்தார். நித்திராதேவியைப் பிரம்மா வேண்டுகலும், நித்திராதேவி

விஷ்ணுபகவானை விட்டு விலகினாள். அப்போது மிகுந்த பராக்கிரமம் கொண்டு மது, கைடதபர் ஆகிய இருவரும் வருவதை விஷ்ணுபகவான் கண்டார்.

அப்போது மது, கைடதபர்களாகிய இரு அசுரர்களும் அங்கு வந்து “நான்கு தலைகளையுடைய பிரமனே எங்கு ஒழிந்து விட்டாய். ஏ பலமில்லாதவனே வா, வா எங்களுடன் போர் புரிவதற்கு. ஒகோ உனக்கு எங்களுடன் போர் புரியப் பயமா? அதனால் தூங்கு மூஞ்சியுடன் சேர்ந்து கொண்டாயா? ஆனால் எங்களுக்கு எதுவித பயமுமில்லை. இதோ இந்த நிமிஷம் உன்னைக் கொல்வோம். அதன்பின் அந்தத் தூங்கு மூஞ்சி விஷ்ணுவையும் கொன்று விடுவோம்” என ஆரவாரம் செய்தார்கள்.

இவற்றைக் கண்ட மகாவிஷ்ணு ஆத்திரம் கொண்டார். அவர்களை நோக்கி, “அசுரமணிகளே உங்களுடைய அகம்பாவத்தை ஒரே நொடிப் பொழுதில் அடக்கி விடுவேன். வீணாக வாய் வீரம் பேசாது வாருங்கள் போருக்கு” என மிகவும் கோபத்துடன் விஷ்ணுபகவான் கூறினார்.

அதைக் கேட்ட அசுரர்கள் கோபித்துப் போருக்குப் புறப்பட்டார்கள். மகாவிஷ்ணுவுக்கும் அசுரர்களுக்கும் போர் மூண்டது. அசுரர்கள் இருவர். மகாவிஷ்ணு ஒருவர். அவர்கள் இருவரும் மாறி மாறிப் போர் செய்தார்கள். விஷ்ணு தனியொருவராக நின்று போர் புரிந்தமையால் அதிகம் களைப்படைந்தாலும் வெற்றி தோல்வியின்றி ஐயாயிரம் ஆண்டுகள் போர் செய்தார்.

நீண்ட போராட்டத்தால் களைப்படைந்த நாராயணன் இவ்வளவு காலமாகியும் இவ்விரு அசுரர்களில் ஒருவன்கூட மரணத்தைச் சந்திக்கவில்லை. சிறிதும் களைக்கவும் இல்லை. மகாபலசாலிகளாகவே இருக்கின்றார்கள். அவர்களின் சக்தியும் வரவரக் கூடிக்கொண்டே போகின்றதென மகாவிஷ்ணு யோசித்தார்.

அப்போது அசுரர்கள் திருமாலை நோக்கி “என்ன யோசிக்கின்றாய்? ஏங்கிப்போய் இருக்கின்றாய். உன்னால் ஒருபோதும் எங்களை வெல்ல முடியாது. அதனால் எங்களைச் “சரண்” அடை என்றார்கள். அதாவது “அடைக்கலம்” என்று எங்கள் கால்களில் வந்து விழு என்றார்கள்.

“உன்னுடைய பலத்தை அதாவது சக்தியை அழித்து விட்டோம். இனி எங்களை நீ வெல்ல முடியாது. நீ போரில் வெல்வாயோ மரணமாவாயோ என உனது மகன் பிரமன் யோசித்து விழித்தபடி இருக்கின்றான். இதோ பார்! காலத்தைப் போக்கடிக்காதே. உன்னில் நம்பிக்கை இருந்தால் வா இப்போது போருக்கு” என்று அசுரர்கள் ஆரவாரம் செய்தார்கள்.

இவற்றையெல்லாம் கேட்ட மகாவிஷ்ணு திகைத்தார். இவர்களை இனி வெல்ல முடியாது. தேவியின் அருளால் மட்டுந்தான் இனி இவர்களை அழிக்க முடியுமெனத் தீர்மானித்தார். இதனால் மகாவிஷ்ணு அவர்களை நோக்கி “மகாவீரர்களே! யுத்த தருமப்படி, போரில் இளைத்தவர்களையும், ஆயுதம் எதுவுமில்லாதவர்களையும், சோர்வற்று விழுந்தவனையும் கொல்ல நினைக்க மாட்டார்கள். இது போரின் நீதி என்பதையும் நீங்களும் அறிவீர்கள். இப்போது நான் மிகவும் சோர்வற்றிருக்கிறேன். நீங்கள் களைக்கவில்லை. நீங்கள் இருவர். நான் தனியன். அதனால் சிறிது நேரம் இளைப்பாறி விட்டு மீண்டும் போர் செய்யலாமென யோசிக்கிறேன்” என்றார். விஷ்ணுபகவான் கூறியதைக் கேட்ட அசுரர்கள் விஷ்ணுபகவான் சிறிது நேரம் இளைப்பாறச் சம்மதித்தனர்.

அந்தச் சிறிய நேரத்துள் பகவான் நீராடி, நித்திய விதிகளை முடித்துத் தேவியை நினைந்து தியானம் செய்தார். அப்போது பராசக்தியாகிய தேவி விண்ணிலே ஜோதி சொருபினியாகக் காட்சியளித்தாள். அப்போது விஷ்ணு ஆதிபராசக்தியாகிய தேவியைத் துதித்துப் பிரார்த்தனை செய்து கண்ணீர் ஆறாகப் பெருக வேண்டி நின்றார்.

அப்போது தேவியானவள் கருணை கூர்ந்து “மாதவா! இனி நீ அஞ்ச வேண்டாம். இப்போது நீ அவர்களுடன் சண்டை செய்யச் செல்; உனக்கு வெற்றி உண்டாகுமாறு அவ்வசுரர்களுக்கு என் உருவத்தைக் காட்டி மோகம் கொள்ளும்படி செய்து அவர்களை நான் வஞ்சிக்கின்றேன். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களை நீ வெற்றி கொள்வாயாக” என்று திருவருள் மொழிந்தாள். அதைக் கேட்ட திருமால் அசுரர்களிடம் கொடும் மல்யுத்தம் செய்தார். அப்பொழுதும் அவர் வெற்றியடைய முடியாமல் திகைத்தார். ஏக்கமுற்று முகம் வாடி நின்றார். அந்தச் சமயத்தில் அம்பிகை ஜகன்மோகினியாக வடிவமெடுத்து அவ்வசுரர்கள் முன்னே தோன்றினாள். தன் கடைக்கண் வீச்சால் அசுரர்கட்குக் காமபாணத்தை வீசினாள். புன்னகைத் தீயை மூட்டி அபிநய நாடகத்தால் அசுரர்களைப் போர் செய்ய விடாமல் மயக்கினாள்.

தேவியின் அழகினாலும் ஆடல் பாடல்களினாலும் மயங்கிய அசுரர்கள் போர்வெறியை மறந்து, காமவெறியால் மயங்கி, மகாவிஷ்ணுவை நோக்கி “உன் போர்த் திறத்தைப் பாராட்டிப் பரிகம் வரமும் தரவுள்ளோம். அதனால் விரும்பிய வரத்தை நீ எங்களிடம் கேட்டு வாங்கிக்கொள்” என்றார்கள்.

இதுதான் நல்ல சந்தர்ப்பம் என மகாவிஷ்ணு எண்ணினார். “என் போர்த் திறமையை நீங்கள் பாராட்டுவது உண்மையானால், இப்போரில் உங்களால் நீங்கள் இறக்க வேண்டும். இதுவே என் விருப்பம்” என்றார் மகாவிஷ்ணுபகவான்.

இதனைக் கேட்ட அசுரர்கள், “ஐயோ மோசம் போய்விட்டோம். தந்திரசாலியான விஷ்ணு எங்களை வஞ்சித்து விட்டான். கேட்ட வரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் மாபெரும் பாவம். எனினும் எம்மை வஞ்சித்த திருமாலை நாமும் வஞ்சிக்க வேண்டும் என்ற நயவஞ்சகத்தோடு அவர்கள், எங்கே பார்த்தாலும் ஒரே சமுத்திரமாகி இருக்கின்றது. ஆனால் நாம் இருவரும் தரையில் எமக்குள்ளே போர் செய்து இறக்க வேண்டும் என்று அவ்வசுரர்கள் கூறினார்கள்.

உடனே மகாவிஷ்ணுபகவான் தனது “சுதர்சனம்” என்ற சக்கரத்தை வரவழைத்துத் தனது கையில் பிடித்துக் கொண்டார். அசுரர்களைப் பார்த்துப் புன்னகை பூத்து, “மது, கைடபதர்களே! இப்போது நீங்கள் விரும்பியபடியே தரைப் பிரதேசத்தில் இருவரும் போர் செய்யுங்கள்” என்று கூறி விகவருபமெடுத்தார். தமது அகன்ற துடைகளை அவர்களுக்குத் தரையாகக் காண்பித்தார். அவை பூமியாகத் தோன்றின. பின்னர் பகவான் அவர்களை நோக்கி, “அசுரர்களே! இந்தப் பூமியைப் பார்த்தீர்களா, இங்கு தண்ணீர் இல்லை. நீங்கள் இருவரும் போர் செய்து இறக்கக் கடவீர்கள்” என்றார்.

இனிமேல் விஷ்ணுவிடம் இருந்து தப்ப முடியாது என்று எண்ணிய அசுரர்கள், எப்படியாவது, சூழ்ச்சியால் விஷ்ணுவை வெல்ல நினைத்து மிகமிகப் பெரிதாகத் தங்கள் உருவத்தை வளரச் செய்தார்கள். திருமாலும் தமது துடைகளை இரண்டாயிரம் தூர யோசனையாகக் காட்டினார். அசுரர்கள் செய்வது அறியாது மயங்கி நாணமுற்றுச் சூழ்ந்து சூழ்ந்து போர் செய்து தம்முட் தாமே அடிபட்டு இறந்தார்கள்.

அவர்களின் சரீரத்திலிருந்து புறப்பட்ட இரத்த வெள்ளம் சமுத்திரத்துடன் கலந்து பூமியாயிற்று. எனவே மது, கைடபதர் அசுரர்களின் மேனியால் இப்பூமி ஆகியதால் இப்பூமிக்கு “மேதினி” என்ற பெயர் உண்டாயிற்று.

திருமால் மது, கைடபத அசுரர்களைக் கொல்ல வழிவகுத்துக் கொடுத்தவன் ஆதிபராசக்தியாகிய மகாதேவியாவான். ஆகையால் ஆதிபராசக்தியை நாமும் பூஷித்து இஷ்ட பூர்த்திகளைப் பெறுவோமாக.

மகிடாகரன் வதை

“மிகிஷன்” என்றால் எருமைத் தலையை உடையவன் என்பது பொருளாகும். இவன் பலகாலம் ஊண் உறக்கமின்றி, வெயில், காற்று, கடும் மழை, கடும் பனி முதலியவற்றைப் பாராது கடுந்தவமிருந்து பல வரங்களைப் பெற்றான். சிறப்பாகத் தான் பெண்ணால் மட்டுமே இறக்க வேண்டும் என்ற வரத்தையும் பெற்றான்.

வரம் பெற்ற ஆணவத்தால் மூவுலகத்தையும் அடக்கி ஆண்டான். சிறப்பாகத் தேவர்களுக்கெல்லாம் பல கொடுமைகளைச் செய்து வந்தான்.

மகிடாகரனின் ஆட்சி முறை, அவனுடைய போர் வெறி முதலிய குணாதிசயங்களின் வர்ணனைகளை எழுதப் புகுந்தால் கட்டுரை மிகவிரியும்.

இந்திரனுடைய இந்திர பதவியைப் பறிப்பதற்கு மகிடன் இந்திரனுடன் போர் தொடுத்தான். முத்தேவரும், இந்திரனும், மற்றைய தேவரும் போர் செய்து புறமுதுகு காட்டி ஒடினார்கள்.

இதன் பின்னர் மகிடனை யாராலும் அழிக்க முடியாது. ஸ்ரீ தேவியாகிய பராசக்தியாலேயே முடியும் என நினைத்துத் தேவர்கள் தேவியை முக்கரண கத்தியோடு துதி செய்யத் தொடங்கினார்கள்.

அப்போது எல்லாம் வல்ல சிவபெருமான் தோன்றினார். அவரை “ஹர ஹர” என்று தேவர்கள் எல்லாம் போற்றித் துதித்தார்கள். அப்போது மகாசக்தியானவன் ஒவ்வொரு தேவர்களிடத்தினின்றும் தனித்தனியாக ஜோதி வடிவமாக வெளிப்பட்டுத் திரண்டு நின்று மிகப் பெரிய ஜோதியையாக, விஷுவ வடிவமாகக் காட்சியளித்தான். அவளைத் தேவர்கள் எல்லாரும் துதி செய்தார்கள்.

இனித் தேவியின் சொரூப லட்சணங்கள் வந்த வரலாற்றைச் சிறிதளவு சிந்திப்போம். பிரம தேவனின் முகத்திலிருந்து தோன்றிய தேஜோமயமானது இரத்த நிறம் வாய்ந்ததாகவும், பத்மராகம் போன்ற ஒளியுடையதாகவும் தட்பவெப்பங் கலந்த காந்தமுடையதாகவும் பிரகாசித்தது. விஷ்ணுவின் தேகத்திலிருந்து தோன்றிய ஜோதியானது வெண்மையான நிறத்தோடு சத்துவகுணமயமாகப் பிரகாசித்தது. சிவபெருமானின் உடம்பில் இருந்து தோன்றிய ஜோதியானது அற்புத வெண்ணிறமுடையதாகவும், ஒளிபடைத்ததாகவும், மகிடாகரனுக்குப் பயத்தை விளைவிப்பதாகவும், கோரமான அகரர்கட்கு மகா கோரமான உருவமாகவும், அன்பர்க்கு விந்தையாகவும், தாமச குணமாய்ப் பிரகாசித்தது. இந்திரனிடத்துத் தோன்றிய ஜோதியானது சிந்திர வடிவமாகவும் குணசம்பத்தோடும் பிரகாசித்தது. திக்பாலகர்களிடம் தோன்றிய ஜோதிகள் பல வர்ணக் கிரணங்களோடு கவலைவிட்டுப் பிரகாசித்தன.

இவ்வாறு எல்லாத் தேவர்களிடமிருந்தும் தோன்றிய ஒளிப்பிளம்பானது மாபெரும் ஜோதி சக்தியாகக் காட்சியளிப்பதைப் பிரம்மா முதலிய தேவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே அந்த ஒளிப்பிளம்பிலிருந்து வெண்மையொளி வீசும் முகத்தோடும், கருவிழிகளோடும், பவளம் போன்ற உதடுகளோடும் பதினெட்டு ஆயுதங்களை பதினெண் கரங்களில் ஏந்தியண்ணம், முக்குணம், மூன்று நிறங்களையுடையவளாக, உலகின் மோகினியாக, நித்திய சுந்தரியாகத் தேவி தோன்றினாள்.

அவ்வாறு தோன்றிய மகாதேவிக்குத் தேவர்கள் எல்லாரும் தத்தம் ஆயுதங்களைக் கொடுத்தார்கள். தேவி அவ்வாயுதங்களைப் பெற்று மகிடனுடன் போர் தொடுக்கச் சென்றாள்.

முதல் இரு நாளும் மகிடன் தனது அசுர சேனைகளுடன் அசுர மந்திரிகளை அனுப்பினான். தேவி அவர்களுடன் உக்கிரமான போர் செய்து, அவர்களை யெல்லாம் அழித்தாள்.

கடைசியாக மகிடாசுரன் பெருஞ்சேனையோடு வந்து தேவியுடன் போர் தொடுத்தான். முடிவில் தேவி மகிடனைச் சங்கரித்தாள். அதுவே நவராத்ரி தினமாகும். தேவர்கள் பூமழை சொரிந்தார்கள். தேவியை வேண்டிப் பிரார்த்தனை செய்தார்கள். துதி பாடினார்கள்.

இந்திரன் முதலியோரின் துதி

ஸ்ரீ தேவியால் மகிடனும் சேனைகளும் கொல்லப்பட்டபோது தேவர்கள் தேவியைத் தலைகுனிந்து பின்வருமாறு கூறி வணங்கினார்கள்:

தேவ கணங்களின் சக்தி கலந்த திருமேனி கொண்டு எத்தேவியால் உலகம் வியாபிக்கப்பட்டதோ அத்தேவியைப் பக்தியுடன் வணங்குகிறோம். அவள் எங்களுக்கு மங்களம் வழங்கட்டும்.

உன்னுடைய மகிமை, வலிமை இவற்றை எடுத்துரைக்கத் தேவர்கள் மூவரும் சக்தி இல்லாதவர்கள். தாங்கள் உலகம் முழுவதும் காக்கவும் அசுரங்களிலிருந்து உண்டாகும் பயத்தை நாசம் செய்யவும் மனம் வைப்பீராகுக.

தேவி! நீ நல்வினையாளர் மனைகளில் இலக்குமியாக இருக்கின்றாய். பண்டிதர்களின் இதயங்களில் பத்திருபியாய் இருக்கின்றாய். நல்லோர் இதயங்களில் சிரத்தை வடிவமாய் இருக்கின்றாய். உயர் குலத்தவர் இல்லங்களில் நாண வடிவாய் இருக்கின்றாய். உன்னை வணங்குகின்றோம்.

தாயே தேவி! உன்னற்புதந்தான் என்னே! மீளாத் துன்பத்தால் வாடி உன்னைச்
சரணடைந்தவர்களின் அச்சம், துயரம், கவலை போன்றவற்றை நீக்கி வேண்டிய
வரங்களை அளிக்கின்றாய். உன்னை வணங்குகின்றோம்.

சூலத்தாற் காப்பாய்! சுடர்வாளாற் காத்திடுவாய்!
காலின் மணி யோசையாற் காத்திடுவாய் - நீலி! வில்லின்
நாண் ஓசையால் நன்கு புரந்தருள்வாய்
ஆணிப்பொன் தாயே! அணைத்து
ஈஸ்வரி! சூலத்தை எங்கும் சுழற்றுவதால்
தேசார் கிழக்குத் திசையினிலும் - பேசலறு
மேற்கினிலும் தெற்கில் விளங்கு வடக்கினிலும்
ஏற்றமுடன் காப்பாய் இனிது.

அவனிதனில் சாந்தம் அகோரம் அமைந்து
தவழும் உருவங்கள் தம்பால் - சவியுடனே
எங்களையும் பூமி இலங்க உயிர்களையும்
பொங்கு மருளாற் காப்பாய் பொலிந்து.

அன்னை! தளிக்கரத்தால் யாளும் மோகித் திடவே
மன்னும் கதையோடு வாள்குலம் - அன்னவற்றால்
எல்லா இடத்திலும் இடர்சிறிதும் வராது
நவ்வாய் நீ காத்தருள் நன்று.

— எனத் துதித்தனர்.

இவ்வாறு தேவர்கள் மகாதேவியைத் துதித்துப் பாடிய பின்னர் நறுமணமுள்ள
மலர்களாலும், வாசனை பொருந்திய தூப, தீபங்களாலும் பலவிதமான நிவேதனப்
பொருள்களாலும் பூசித்தார்கள்.

அப்போது ஸ்ரீ மகாதேவி தேவர்களுக்குக் காட்சியளித்து உங்கட்கு யாது வரம்
வேண்டுமெனக் கேட்டாள்.

அப்போது தேவர்கள், தேவி மகிடன் தங்களால் கொல்லப் பெற்றான். ஹே!
மகேஸ்வரி நாங்கள் நினைத்த போதெல்லாம் தாங்கள் காட்சி தந்து எங்களது
இடர்களைக் களைய வேண்டும்.

“தேவி! தாயே! நாங்கள் பாடிய இத்தோத்திரத்தை யார் பயபக்தியோடு, ஆகம
விதிப்படி உன்னைப் பூசித்து உன்மீது கொண்ட மீளா அன்பினால் உருகிப்
பாடுகின்றார்களோ அவர்கள் விரும்பிய வரங்கள், ஐஸ்வரியம், மனைவி
போன்றவற்றையும் அவர்கட்கு அருள வேண்டும்” என்று தேவர்கள் தேவியிடம்
கூறினார்கள். தேவி அப்படியாகட்டும் என்றாள்.

துன்பங்கள் தீரத் தேவியை வழிபடுவோம்.

கம்பன், நிகம்பன் வதை

சீண்ட முண்டார்களும் போர்ப் படைகளும் ஸ்ரீ காளிகாதேவியால் அழிக்கப்பட்ட செய்தியைச் சும்ப, நிகம்ப அரசர்கள் அறிந்ததும் மிகக் கோபம் கொண்டனர்.

கம்பன் ரத்த பீஜன் என்பவனைத் தேவியிடம் போர் செய்ய அனுப்பினான். ரத்த பீஜன் என்பவன் பெரும்படை திரட்டிக் கொண்டு பேரிரைச்சலுடன் வந்தான். சண்டிகை கம்பன் சேனைகள் பேரிரைச்சலுடன் வருவதைக் கண்டு வானத்துக்கும் பூமிக்குமிடையே பெரு நானொலி எழுப்பினான். அப்போது சண்டிகையின் வாகனமாகிய சிங்கம் பெருங்குரல் எழுப்பியது. காளிகா தேவியும் நாதம் பெருக்கித் திறந்த வாயினால் மேன்மை அடைந்து விளங்கினாள்.

அசுர சேனைகளால் அம்பிகை, சிங்கம், காளி என்பவை சுற்றி வளைக் கப்பட்டன. இச்சமயத்தில் பிரமா, விஷ்ணு முதலானோர் சக்திகள் அவரவர் உடல்களில் நின்றும் வெளிக்கிம்பி அந்தந்த உருவங்களுடன் சண்டிகையிடம் சென்றனர்.

அன்னம் பூட்டிய விமானத்தில் ஜெயமாலையுடனும் கமண்டலத்துடனும் வந்த பிரம்ம சக்தி பிராமணி ஆவாள். சூலம் தரித்துப் பாம்புக் கங்கணத்துடன், சந்திர கலையணிந்து “மகேஸ்வரி” காளை மீது ஏறி வந்தாள். கையில் வேவேந்திக் குகன் உருவத்துடன் கௌமாரி என்ற பெயருடன் மயில் மீது ஏறி வந்தாள். திருமாலின் சக்தி சக்ரம், கதை, வில், வாள் இவற்றைக் கரங்களில் பிடித்துக் கொண்டு கருடன் மீதேறி வந்தாள்.

யக்ஞ “வராஹ” மூர்த்தியின் உருவம் தரித்த மஹா விஷ்ணுவின் சக்தி வராஹி என்ற நாமத்துடன் வந்தாள். நரசிம்ம மூர்த்திக்குச் சமனான உடல் தரித்த அம்மூர்த்தியின் சக்தி நரசிம்மி பிடரியை அசைப்பதால் விண்மீன் கூட்டங்களைத் தூர எறிந்தவளாய் வந்தாள். இந்திரன் போன்று வஜ்ரம் ஏந்தி ஆயிரம் கண்களுடன் அந்த இந்திர சக்தியும் யானை மீதேறி வந்தாள்.

பின் சண்டிகா தேவியின் உடலிலிருந்து அச்சமூட்டும் தோற்றத்துடன், அநேக நரிகளுடன் சப்தமிடும் சண்டிகா சக்தி வெளிக்கிளம்பினாள்.

சண்டிகா சக்தி செஞ்சடை அண்ணல் சிவபெருமானை நோக்கி, ஈசா! தாங்கள் தூதனாகச் சும்ப, நிகம்பரிடம் சென்று இவ்வாறு சொல்லுங்கள்:

“தேவேந்திரன் மூவுலகும் அடையட்டும், தேவர்கள் அவியைப் புசிக்கட்டும். நீங்கள் உயிருடன் இருக்க விரும்பில் பாதாள உலகம் ஒடுங்கள். அவ்வாறு செய்யாவிடின் போரில் இறந்து மடிவீர்கள்” என்று கூறினான்.

சிவனை அசுரர்களிடம் தூதாகச் சண்டிகா அனுப்பிய காரணத்தால் “சிவதூதி” எனப் பெயர் பெற்றான்.

சிவபெருமான் சண்டிகாவின் தூதாகச் சும்பன், நிகம்பனிடம் சென்று சண்டிகா கூறியவற்றைக் கூறியதும் சும்ப, நிகம்பர்கள் வேல், கத்தி, பாணம் பொழிந்து தேவியை மறைத்தனர். விளையாட்டாகவே தேவி அவற்றைத் துண்டித்து விட்டாள்.

அப்போது காளிகா தேவி சூலம் முதலியவற்றால் பல அசுரர்களை நகக்கிக் கொன்றாள். பிரம்மாணி கமண்டல நீரால் பல அசுரர்களைப் பலம் குன்றச் செய்தாள், மாஹேசி சூலத்தாலும், வைணவி சக்கரத்தாலும், கௌமாரி வேற்படையாலும் அசுரரை அழித்தனர். நரசிம்மி அசுரர்களை நகங்களாற் கிழித்துப் பிளந்து பேரொலி எழுப்பினாள். சினங் கொண்ட தேவியின் சேனைகளைக் கண்டு பயந்த பல அசுர சேனைப் படைகள் பயந்து ஓடி மறைந்து விட்டார்கள்.

இதனைக் கண்ட ரத்த பீஜன் வெகுண்டு தேவிகளுக்கெதிரே ஓடி வந்தான். இவனுடைய உடலில் இருந்து பல அசுரர்கள் தோன்றினார்கள். அவ்வசுரர்கள் எல்லாம் இவனைப் போலவே காணப்பட்டார்கள். இவ்வசுரர்களும் பல ஆயுதங்கள் ஏந்திக் கொண்டு தேவியை எதிர்த்தார்கள். இந்திர சக்தித் தன்மையுடைய பீஜனைத் தன் வஜ்ராயுதத்தால் அவனுடைய மண்டையில் அடித்தான். அவன் மண்டையில் இருந்து சீறிக் கொண்டு இரத்தம் வெளியே பெருகவும், அவ்விரத்த வெள்ளத்திலிருந்து பல அசுரர்கள் இரத்த பீஜனைப் போன்றே உற்பத்தி ஆனார்கள். அவர்களும் போரிட்டார்கள். இதனைக் கண்ட வைணவி முதலானோர் சக்கரம் முதலியவற்றால் அவர்களை நன்கு புடைத்து அடித்தனர். ரத்த பீஜனும் சினம் கொண்டு தேவிகள் அனைவரையும் நன்கு புடைத்தான்.

அசுரன் உதிரத்திலிருந்து உண்டான அசுரர்களால் உலகம் முழுதும் நிரம்பி வழிந்தது. தேவர்கள் மிகவும் பயந்தார்கள். காளி நீங்கள் அஞ்சாதீர்கள் என்று கூறி அவர்கள் அனைவரையும் விழுங்கி விட்டாள். பின்னர் இரத்த பீஜனைச் சூலத்தால் குத்தி அவனுடைய உதிரத்தைக் குடித்து அவனை உயிர்விடச் செய்தாள். இதனால் இரத்த பீஜனும் அழிந்தான். தேவர்கள் பூமலர்கள் சொரிந்து மகிழ்ந்தார்கள்.

இதனைக் கண்ட நிகம்பன் வலிமை கொண்ட பல சேனைகளைத் திரட்டிக் கொண்டு, தேவியுடன் போர் செய்யப் புறப்பட்டான். நாற்புறத்து நால்வகைச் சேனைகளும் பற்களைக் கடித்துக் கொண்டு சண்டிகா தேவியை எதிர்த்தார்கள். சண்டிகாவுடன் சம்பனும் சுற்றத்தவர்களும் கடும்போர் செய்தார்கள்.

நிகம்பனும் பலவிதமான ஆயுதங்களையும் ஏந்திச் சண்டிகாவைச் சுற்றிவளைத்தான். தேவியும் அவர்களை எதிர்த்துத் தனது பராக்கிரமத்தால் நிகம்பனை நொடிப்பொழுதில் கொன்று விட்டான்.

தம்பியும் அசுரப் படைகளும் அழிந்து போனதைக் கண்ட சும்பாசுரன் கூறலுற்றான்: “தீயவளான தூர்க்கையே! நீ பக்கபலம் உடையவளென்று செருக்குக் கொள்ள வேண்டாம். பிராம்மணி முதலிய சக்திகளின் வலிமையைக் கொண்டே நீ போர் செய்கின்றாய்”.

ஸ்ரீ தேவி சொல்கிறாள், “ஏய் மூடனே! இவ்வுலகில் நான் ஒருத்திதான் மாபெரும் சக்தியாவேன். எனக்கு உதவி புரியும் வேறொருத்தி யார்? என்னிடத்திலிருந்து இவர்கள் தோன்றினார்கள். இவர்கள் என்னிடத்திலேயே பிரவேசிப்பதைப் பார்” என்றாள்.

அப்போது தேவியார்கள் அனைவரும் ஸ்ரீ தேவியின் திருமணியுள் மறைந்து சங்கமமானார்கள். எனவே சண்டிகை இரண்டற்றவள் என்பதைச் சும்பாசுரன் தெளிவாக அறிந்து கொண்டான்.

இக்கணத்தில், “என் மகிமையால் பல உருவில் தோன்றிய சக்திகள் எல்லாம் என்னுள் மறைந்து, நான் ஒருத்தியாகவே போர்க்களத்தில் நிற்கின்றேன். நீயும் நிலைத்திரு” என்று சம்பனுடன் கடும்போர் புரியத் தொடங்கினாள்.

அம்பிகை அஸ்திரங்களால் சம்பனும் அவனுடைய சேனைகளும் அழிந்து விடவே தேவர்கள் பூமாரி சொரிந்து தேவியைத் தோத்திரம் செய்தார்கள்.

நாராயணி துதி

சும்ப, நிகம்ப அசுரர்களும், அசுரனின் நால்வகைப் படைச் சேனைகளும் ஸ்ரீ தேவியின் அருளால் முற்றாகவே அழிந்து விட்டதைக் கண்ட தேவர்கள் திரண்டு வந்து, “காத்யாயனி” தேவியைத் துதிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

தாங்களே பூமிக்கு ஆதாரமாய் இருந்து இவ்வுலகைக் காத்து வருகின்றீர்கள். தாங்கள் விஷ்ணு சக்தியாய், ஆதி காரணமான மாயா சக்தியாயும் இருந்து உலகம்

முழுவதையும் மோகம் அடையச் செய்கின்றீர்கள். எல்லா மக்களின் இதயத்திலும் புத்தி ரூபமாக இருப்பவளும், ஸ்வர்க்கம், முத்தி தருபவளுமான ஏ! நாராயணி, அன்ன வாகனத்தில் இருப்பவளும் கமண்டல நீரைப் பெருக விடுபவளுமான நாராயணி! வணக்கம்.

கௌமாரி உருவில் இருப்பவளும், வைணவி உருவம் கொண்டவளும், வராகமூர்த்தியின் வடிவம் தாங்கியவளும், நரசிம்ம வடிவம் பெற்றவளுமான நாராயணியே! தங்கட்கு வணக்கம்.

ஆயிரம் விழிகளை உடைய ஐந்தமி ஆகியும் சிவ தூதியாகியும் காத்த நாராயணி! தங்கட்கு வணக்கம்.

கோரப்பர்கள் துலங்கு முகத்துடன் தலை மாலை அணிந்து முண்டாசுரனைக் கொன்ற சாமுண்டி நாராயணிக்கு வணக்கம்.

உருவமெல்லா மாகி உயர் இறவி யாகி
மருவு சக்தி கூடிவளர் மாதே - தரணிதனில்
எத்துணை அச்சத் திருந்தும் எம்மைநீ காத்தருளாய்
சக்தி துர்க்கை தாளே சரண்.

எண்ணுங் காத்யாயணியே இந்தத் திருமுகமும்
கண்கள் ஒருமூன்றால் கவின் பெருக்கும் - நண்ணுமிது
எல்லாப் பூதத்திருந்தும் எம்மைப் புரந்தருள்க
நல்லாய் வணங்குகின்றேன் நான்.

எந்த மணி ஓசையினால் ஈண்டிலகம் தான் நிரப்பி
முந்தசுரர் வீர்யம் முடிந்தனவோ - அந்தமணி
காதற் குழுவியைத் தாய் காப்பதுபோல் அன்னவாநின்று
ஓதும் எமைக்காக்க உவந்து.

“எல்லோர் துன்பங்களையும் அகற்றும் தேவியே! தங்களை வணங்கியவர்க்கு அருள் புரிக. உலகங்கட்குத் தாங்கள் வரமளிப்பவளாக ஆதல் வேண்டும்” என்றனர்.

தேவி அருள் செய்து கூறுகின்றாள்,

“தேவ கணங்களே! நான் வரங்களைத் தருகிறேன். நீங்கள் விரும்பும் வரம் கேட்பீராகுக” என்றாள்.

“சர்வேஸ்வரி எங்கள் பகைவரின் வதை இவ்வாறே செய்யப்பட வேண்டும்”.

ஸ்ரீ தேவி சொல்கிறாள்:

“ஏழாவதான ஸ்மிருதி மனுதர்மத்தில் 28வது யுகத்தில் சும்பன், நிசம்பன் என்ற வேறு இரண்டு அசுரர்கள் பிறக்கப் போகின்றனர். அப்போது நந்தகோபன் திருமாளிகையில் புதல்வியாக உதித்து விந்திய மலையில் வசிப்பவளாய் அவர்களை நாசம் செய்வேன். மீண்டும் அவதரித்து விப்ர சித்தி புதல்வராம் அசுரர்களைத் தின்ற என் பற்கள் மாதுளைகளுக்கு ஒப்பாக எனது பற்கள் சிவந்து காணப்படும். இதனால் ரத்த தந்திகா என்ற பெயர் பெறுவேன். நூறு கண்களால் முனிவரைக் கண்டு “சதாஷ்ட” எனப் பெயர் பெறுவேன். என் உடலிலிருந்து உண்டாகும் கீரைகளைக் கொண்டு மழை பொழியும் வரை இவ்வுலகைக் காப்பாற்றுவேன். துர்க்கமனைக் கொன்று துர்க்கா என்றும் பெயர் பெறுவேன்.

மீண்டும் இமயத்தில் முனிவரைக் காக்க பயங்கர உருவம் எடுத்து அரக்கர்களைப் ‘பஹி’க்கும் போது “பீமாதேவி” என்று பெயர் உண்டாகும். அருணன் என்ற அசுரன் மூவுலகுக்கும் தீங்கிழைக்கும்போது எண்ணற்ற வண்டுகளுடன் கூடிய பெரும் வண்டின் உருவம் எடுத்து அந்தப் பெரிய அசுரனை வதைப்பேன். அப்போது “பிராமீ” என்று துதிக்கப்பெறுவேன்.

எப்போதெல்லாம் அசுரரிடம் இருந்து தீங்கு உண்டாகுமோ அப்போதெல்லாம் நான் அவதரித்துப் பகைவரை அழிப்பேன்.

மீண்டும் தேவி பின்வருமாறு கூறலுற்றாள்: “எவன் ஒருவன் ஒருநிலைப்பட்ட மனதுடன் எனது ஸ்ரீ தேவி மகாத்மியத்தைப் பக்தி சிரத்தையோடு படிக்கிறானோ மனனஞ் செய்கிறானோ அவனைத் துன்பங்கள் நெருங்கா. பீடித்த துன்பங்கள் தானாகவே விலகி விடும்”.

எவன் பக்தியுடன் அஷ்டமி, நவமி, சதுர்த்தி ஆகிய நாட்களில் ஆசாரத்துடனும் பக்தி சிரத்தையோடும் என் மகாத்மியத்தைக் கேட்கின்றானோ, அவர்கட்குச் சிறிதும் பாவமில்லை. ஆபத்துக்களும் இல்லை. வறுமை உண்டாகாது. பந்து சனங்களை விட்டு என்றும் பிரியார்.

என் சரிதம் கேட்பவர்க்கும் படிப்பவர்க்கும் பகைவர் பயமில்லை. திருடர் பயமில்லை. ஆயுதம், அக்னி, வெள்ளம் இவற்றாலும் பயமில்லை.

ஸ்ரீ தேவி மகாத்மிய நூல் ஆத்யாமிகம், ஆதி பௌதிகம், ஆதிதைவிகம், பூகம்பம், விண் வீழ் கொள்ளி முதலிய துர்நிமித்தங்களையும் நாசம் புரியும். இந்நூல் இருக்கும் இடத்திலும் என் சாநித்தியம் நிலைத்திருக்கும்.

ஹோமம் புரியும் போது ஸ்ரீ தேவி மகாத்மியம் முழுதும் படிக்கப்பட வேண்டும். சாரதா நவராத்திரியிலும் வசந்த நவராத்திரியிலும் என் மகாத்மியம் கேட்டவர்களும் படித்தவர்களும் என் அருளால் எல்லாத் துன்பங்களும் நீங்கித் தனம், தானியம், சந்ததி இவற்றுடன் நீடு வாழ்வார்கள். மாதூர் கணங்கள் அவதாரங்களையும் பராக்ரமங்களையும் கேட்ட மக்கள் பயம் அற்றவர்களாவார்கள். தீய கனவு கண்டபோதும் நவக்கிரஹபீடா காலங்களிலும் என் மகாத்மியம் படனம் செய்ய வேண்டும். மனிதருக்குள் வேற்றுமைகள் ஏற்படுமாயின் என் மகாத்மியம் சிறந்த நட்பை உண்டாக்கும். பசுக்களாலும், மலர்களாலும், அர்க்யத்தாலும், தூபத்தாலும், சந்தணத்தாலும், தீபத்தாலும், அபிஷேகத்தாலும், ஹோமத்தாலும், தானங்களாலும் ஒரு வருட காலம் தொடர்ந்து பூசித்தால் நான் எந்த மகிழ்ச்சியினை அடைவேனோ அம்மகிழ்ச்சி இந்நூலை ஒரு தடவை பயபக்தியோடு பாராயணம் செய்வதாலோ, அன்றிக் கேட்பதாலோ அவர்களுக்கு ஏற்பட்டு விடுகிறது.

வனத்தில் காட்டுத் தீயால் குழப்பப்பட்டோ, பகைவராற் பீடிக்கப்பட்டோ, சிங்கம், புலி, கரடி முதலிய துஷ்ட மிருகங்களால் விரட்டப்பட்டோ, காட்டானைகளால் துரத்தப்பட்டோ, அரசால் மரண தண்டனை, சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டோ, பெருங்கடலில் கப்பலில் செல்லும்போது சுழல் காற்றால் சுழற்றப்பட்டோ வேதனைப்படும் மனிதன் இச்சரிதமான தேவி மகாத்மியத்தை நினைத்த மாத்திரத்தில், துன்பத்தில் நின்று விடுபடுவான் என்று அருளினான் ஸ்ரீ தேவி.

இவ்வாறு உரைத்த தூர்க்கை எல்லாத் தேவர்களும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே அவ்விடத்தே மறைந்தாள்.

அதன் பின்னர் எல்லாத் தேவர்களும் பயமின்றி அவியுணவைப் பெற்று அவரவர் அதிகாரங்களைச் செய்து வந்தனர். எஞ்சிய அசுரர்கள் பாதாள உலகம் சென்றார்கள்.

எனவே ஸ்ரீ தேவியை முக்கரண சுத்தியோடு வழிபடுபவர்கட்கு ஆத்ம ஞானம், ஐஸ்வரியம் தேவியருளால் கிடைக்கின்றது. அத்தேவியைப் பூசிப்பவர்கட்கு ஐஸ்வரியம், புத்திர சந்தானம், அறநெறியில் வாழும் நற்புத்தி, நற்கதி யாவும் கிடைக்கின்றன.

ஸ்ரீ தேவியை முக்கரணசுத்தியுடன் நாள்தோறும் காலையும் மாலையும் துதிப்பவர்கட்கு அதிக பலன் உண்டாக்கும். பகைமை, பிணி முதலான தீய சக்திகள் தீண்டா.

(மி. கு. மதுகைத வதம் தொடக்கம் ஸ்ரீ தேவி துதி ஈறாக உள்ள இக்கட்டுரை ஸ்ரீ தேவி மகாத்மியம் என்னும் வடமொழி நூலின் உதவியுடன் சுருக்கி எழுதப்பட்டது.)

ஸ்ரீ மகாலட்சுமி தேவி

பொன்னரசி நாராயணனார் ஸ்ரீதேவி புகழரசி
மின்னுநவ ரத்தினம் போல் மேனி யழகுடையாள்
அன்னையவள் வையமெல்லாம் ஆதரிப்பாள் ஸ்ரீதேவி
தன்னிரு பொற்றாளே சரண் புகுந்து வாழ்வோமே !

ஒரு மனிதனைப் பூரண மனிதனாக்குவது வீரம், செல்வம், கல்வி என்பதாகும். செல்வத்திற்குத் திபதியாக விளங்குபவள் மகாலட்சுமியாகும். அத்தகைய மகாலட்சுமிமீன் அம்சம் கொண்டவர்களே பெண்களாவர். எனவேதான் பெண்ணை வீட்டுக்கு விளக்கேற்றுபவள் என்று கூறுவது ஆன்றோர் வழக்காகும். அத்தகைய பெண்கள் பெண் தன்மையான மென்மைக் குணங்களுக்குச் சிறிது மாறாக நடப்பவளைப் பேய்க்குச் சமம் என்று பெரியார்கள் கூறுவார்கள்.

அதிகமாக மகாலட்சுமியானவள் பசுவின் பின்புறம், யானையின் முகம், தாம்பூலம், கோமயம், மலர், திருவிளக்கு, நறுமணமுள்ள சந்தணம், கன்னிப் பெண்கள், உள்ளங்கை, பசுமாட்டின் கால்தூசி, வேள்விப் புகை போன்ற இடங்களைத் தனக்குரிய வதிவிடமாக்கியுள்ளாள்.

ஸ்ரீ மகாலட்சுமியானவள் ஸ்ரீரங்க ஷேத்திர விருஷம், வில்வம், திருவஹிந்திர புரத்தில் தாயாருக்கு வில்வார்ச்சனையே செய்கிறார்கள். வில்வ மரத்தில் ஸ்ரீ மகாலட்சுமி வாசம் செய்கிறாள். வில்வத்தால் அர்ச்சனை செய்வதும் வில்வ மரத்தைப் பேணுவதும் ஸ்ரீ மகாலட்சுமி தேவிக்குப் பிரியமானதாகும்.

சூரியனைப் போன்ற ஒளியுடைய ஸ்ரீ மகாலட்சுமியே உன்னருளால் உண்டாகிய வனஸ்பதி என்று புகழ்பெற்ற வில்வமரம், அதனுடைய பழம் எங்கள் மனத்தையும் புற இந்திரியங்களையும் பற்றியுள்ள அஞ்ஞானத்தையும் மங்கள மற்றவற்றையும் போக்கடிக்கட்டும்.

ஒரு முறை தேவர்கள் சாவா மருந்தாகிய தேவாமிர்தம் திருப்பாற்கடலில் கடைந்தெடுக்க விரும்பி, மந்திர மலையை மத்தாகவும், வாசுகி என்னும் பாம்பைக் கயிறாகவும் கொண்டு தேவர்கள் ஒருபுறமும், அசுரர் மறுபுறமுமாக நின்று கடைந்த காலத்தில், ஸ்ரீ மகாலட்சுமியுடனே, சந்திரன் கௌத்துபமணி, காமதேனு முதலியவைகள் உண்டாயின. இவைகள் யாவும் ஸ்ரீ மகாலட்சுமிமீன் உடன் பிறந்தவைகளாகும்.

தாமரை மலர் ஸ்ரீ மகாலட்சுமியுடன் பிறந்தவனான சந்திரனைக் கண்டதும் அவனை வெறுத்து இதழ்களால் மூடுவது வழக்கமாகக் கொண்டது. இதனைக் கண்ட மகாலட்சுமி, தான் தாமரை மலரில் இருந்தால் பழி வரும் என்று அஞ்சி, தாமரை மலரை விட்டு, தன்னுடன் பிறந்த கௌஸ்துப மணிக்குப் பெருவாழ்வு கொடுக்கும் இடமான திருமால் திருமார்பைத் தனது நிலையான நித்திய வாசமாக்கிக் கொண்டாள். இதனால் மக்கள் உடன்பிறந்தவர்களை வெறுத்துச் சினவாது நேசமாக இருப்பதையே அதிகம் விரும்பி அவர்கட்கு என்றும் திருவருள் சொரிவாள்.

மேலும் மகாலட்சுமியானவள் நெல்லி மரத்திலும் நெல்லிக் கனியிலும் அதிக விருப்பமுடையவள். இவைகள் எங்கெங்கு காணப்படுமோ அங்கெல்லாம் மகாலட்சுமி வாசம் செய்வாள். நெல்லிக்கனி சாப்பிடுவதால் ஆரோக்கியத்துடன் புண்ணியமும் கிடைக்கின்றது. ஆனால் வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் இரவிலும் உண்ணக் கூடாது. நெல்லி மரநிழலில் அன்னமளிப்பது மிகவும் சிறப்பானதாகும். துவாதசியன்று நெல்லிக்காய் உணவில் சேர்த்தால் ஏகாதசிப் பலனுண்டு.

வெண்ணிற மாடப்புறாக்கள் வாழும் இடம், கலகம் என்பதையே அறியாத பெண்கள் வதியும் வீடுகள், தானியக் குவியல்கள், உமி சிறிதும் இல்லாத அரிசிக் குவியல், எல்லாருடனும் பகிர்ந்துண்டு வாழும் மனிதன், இனிமையோடும், பணிவோடும் இருக்கும் மனிதன் நாவடக்கம் உள்ளவன், உணவு உண்பதில் அதிக நேரம் போக்காதவன், பெண்களைத் தெய்வமாக மதிப்பவன், இவர்களிடத்தில் ஸ்ரீ மகாலட்சுமி நித்திய வாசம் செய்வாள். மேலும் வலம்புரிச் சங்கு, நெல்லிக்காய், கோமயம், தாமரை வெண்மையும், பரிசுத்தமான ஆடை அணிகளிலும் ஸ்ரீ மகாலட்சுமி நித்திய வாசம் செய்வாள்.

ஸ்ரீ மகாலட்சுமிக்கு வேண்டத் தகாதவைகளும் செய்யத் தகாதவைகளும்

1. பூசைகளிற் பயன்படுத்தப்பட்ட மலர்கள், கெட்ட மணம் வீசும் மலர்கள், தூங்கிய அழுக்குடன் கூடிய இடத்திற் படுத்தல், உடைந்த ஆசனப் பலகையை உபயோகித்தல், அவலட்சணமான பெண்ணின் உறவுகள் இவற்றை நீக்க வேண்டும்.
2. மயானக்கரி, சுடுகாட்டு எலும்பு, அக்கினி, விபூதி, அந்தணன், பருத்தி விதை, பசு, உமி, குருவின் திருவடி இவற்றைக் காலால் மிதித்தல் கூடாது.
3. தன்னுடைய ஒரு காலை மற்றொரு காலினால் தேய்த்துக் கழுவுதல், ஈரக்காலுடன் படுத்தல், இருக்கும்போதும் படுக்கும்போதும் கால்களை ஆட்டுதல் கூடாது.

4. சதுர்த்தசி, அமாவாசை, காலை, மாலை, காலற்ற, உடலற்ற, தலையற்ற, நட்சத்திர நாட்களிலும் மாதர் உறவுகள் ஆகாது.
5. ஆடையில்லாமல் படுக்கவோ குளிக்கவோ ஆகாது. தீட்டான ஆடைகளை அணிதல் கூடாது.
6. துடைப்பத்தின் தூசி, ஆட்டின் கால் தூசி, கழுதைப் புழுதி, மாதர்கள் நடைப் புழுதி மனிதன் மீது படுதல் ஆகாது.
7. ஆங்கிலி, வில்வம், விலக்கப்பட்ட காய்கறிகள், விளாங்கனி, தயிர் ஆகியவற்றை இரவில் உட்கொள்ளுதல் ஆகாது. இருட்டில் படுத்துத் தூங்குதல் ஆகாது.
8. தலையை எச்சிற் கையாற் தொடுவதும், இடது கையால் தீண்டிக் கொண்டு சோம்பேறி போல் இருப்பதும் ஆகாது.
9. ஆண்கள் வெள்ளிக்கிழமை எண்ணெய் தேய்த்துக் குறித்தல், அமாவாசையில் வாசனைப் பொடி தேய்த்துக் குறித்தல் ஆகாது.
10. அசுத்தமாக இருக்குபோது சூரிய, சந்திர நட்சத்திரங்களைப் பார்த்தல் கூடாது. சூரிய உதயத்திற்கு முன் படுக்கையை விட்டு எழுதல் வேண்டும்.
11. நகம், முள், இரத்தம், மண்கட்டி இவற்றால் தரையில் கோடு போடக் கூடாது. நீர்க்கோலம் இடுதல் கூடாது.
12. சந்தனம், சுசந்தம், புஷ்பம், தண்ணீர், இரத்தினம், கடல் இவற்றைக் கண்டால் வணங்கி, கண்ணில் ஒற்றிக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.
13. நீங்காத செல்வம் நிறைந்து வாழ விரும்புவன் பிறர் தேடி வைத்த பொருளிலும், பிறர் மணந்த மாதரிடத்திலும் மனதைச் செலுத்துதல் ஆகாது.
14. பெருந்தீனி இன்றி அளவோடு உண்ண வேண்டும். அன்னத்தைக் கவளமாக உருட்டி விளையாடுதல் கூடாது.
15. முகம், செவி, மூக்கு, பாதம், முதுகு, இரு கண்கள் ஆகிய இடங்களில் சந்தணத்தைப் பூசுதல் ஆகாது.
(இவற்றையெல்லாம் அவதானித்துக் கடைப்பிடித்து நடந்தால் ஸ்ரீ மகாலட்சுமியின் கடைச்சம், சாந்தியம் என்பன உண்டாகும்.)

ஸ்ரீ அஷ்ட லட்சுமிகள்

- தனலட்சுமி : எந்தத் தேவியானவள் சகல பிராணிகளிடமும் நிறைவான உருவத்தில் உள்ளாளோ அந்தத் தனலட்சுமியை நான் வணங்குகின்றேன்.
- வித்தியாலட்சுமி : எந்தத் தேவி எல்லா உயிரினங்களிலும் புத்தி உருவில் உள்ளாளோ அந்த வித்தியா லட்சுமியை நான் வணங்குகின்றேன்.
- தானியலட்சுமி : எந்தத் தேவியானவள் எல்ல உயிரினங்களிலும் பசியை நீக்கும் தான்ய உருவில் உள்ளானவோ அந்தத் தானிய லட்சுமியை நான் வணங்குகின்றேன்.
- வீரலட்சுமி : எந்தத் தேவியானவள் எல்லா உயிரினங்களிலும் தைரிய உருவில் உள்ளாளோ அந்த வீரலட்சுமியை நான் வணங்குகின்றேன்.
- சந்தானலட்சுமி : எந்தத் தேவியானவள் எல்லா உயிரினங்களிலும் தாய் உருவில் உள்ளாளோ அந்த சந்தான லட்சுமியை நான் வணங்குகின்றேன்.
- காருண்யலட்சுமி : எந்தத் தேவியானவள் எல்லா உயிர்களிலும் அன்பு, தயை உருவில் உள்ளாளோ அந்த காருண்ய லட்சுமியை நான் வணங்குகின்றேன்.
- மகாலட்சுமி : எந்தத் தேவியானவள் எல்லா உயிரினங்களிலும் லட்சுமி வடிவில் உள்ளாளோ அந்த மகாலட்சுமியை நான் வணங்குகின்றேன்.
- பாக்கியலட்சுமி : எல்லாச் செல்வங்களையுமுடைய பாக்கிய லட்சுமியை நான் வணங்குகின்றேன்.

ஸ்ரீ அஷ்ட லட்சுமிகள் எழுந்தருளி இருக்கும்டங்கள்

அபயம் தரும் திருக்கரங்களை உடையவளாய், தாமரை மலர்மாலை அணிந்த கழுத்தினளாய், இரு பக்கங்களிலும் இரு தீபங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளாய் தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பவள் ஆதிலட்சுமி எனப்படுவாள்.

தண்ணீர் நிறைந்த குடம், கத்தி, அபயம், சிக இவைகளை நான்கு கரங்களில் தரித்தவளும், இரண்டு தீப சக்திகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளும், தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பவளும் சந்தானலட்சுமியென்று அழைக்கப்படுவாள். இரண்டு கைகளில்

இரு தாமரை மலர்களையும் இரண்டு கைகளில் வர அபயங்களையும் தாங்கிக் கொண்டு இருப்பவளும், யானைகளால் அபிஷேகம் செய்விக்கப்படுபவளும் கஜலட்சுமி எனப்படுவாள்.

சங்கு, சக்கரம், குடம், தாமரைமலர், வில், அம்பு, கூடை, அபயம் இவற்றைத் தாங்கும் எண் கரத்தினளும், தங்கம் போன்ற திருமேனியுடையவளும் தனலட்சுமி எனப்படுவாள்.

வரம், அபயம், தாமரைமலர், கரும்பு இவைகளைத் தரிக்கும் நான்கு திருக்கரம் உடையவரையும், சம்பாப் பயிர், வாழை மரங்கள் முதலியவற்றால் சூழப்பட்டவளாயும் தான்யச் செல்வத்தை அளிப்பவளாயும் இருப்பவள் தானிய இலட்சுமி எனப்படுவாள்.

சக்கரம், சங்கு, வரம், அபயம், பாசம், அங்குசம், கத்தி, கேடயம் இவற்றை எட்டுக் கரங்களில் தரித்திருப்பவளும், ராஜசிம்ஹம் உடையவளும், சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருப்பவளும், விஜயா என்ற பெயர் கொண்டவளும் ராஜ்யலட்சுமி எனப்படுவாள்.

இரண்டு தாமரை மலர்களையும் வர அபயங்களையும் தாங்குகின்ற நாற்கரத்தினளாய், இரண்டு யானைகளால் பூஜிக்கப்படுகின்றவளாய், வெண்ணிறப் பட்டாடை தரித்துக் கொண்டிருப்பவளாய், தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பவளாய் இருப்பவள் சொபாக்கியலட்சுமியென அழைக்கப்படுவாள்.

வரம், அபயம், வில், அம்பு, சங்கு, சக்கரம், சூலம், கபாலம் இவற்றைத் தரித்திருப்பவளும் பொன் திகழும் திருமேனியுடையவளும் வீரலட்சுமி எனப்படுவாள்.

(பி. கு. மேற்கூறிய இந்த அஷ்டலட்சுமிகளை மனம், மொழி, உடல் ஆகிய முக்கரண சுத்தியோடு ஆசார சீலர்களாய் இருந்து பக்தி சிரத்தையோடு தினந்தோறும் வழிபடுபவர்கள் ஸ்ரீ மகாலட்சுமியருளால் குழந்தைப் பேறு முதல் சகல ஐஸ்வரியங்களையும் பெறுவார்கள்.)

ஸ்ரீ மகாலட்சுமி காயத்திரி மந்திரம் (தமிழ்)

1. ஓ விஷ்ணு பகவானே! பொன்னிறம் பெற்றவளும், பாபத்தைப் போக்குகின்றவளும், பொன், வெள்ளி, தங்கம் ஆகியவைகளை மாலையாகத் தரித்தவளும், எல்லா மக்களையும் மகிழ்விப்பவளும், தங்கத்தை உருவமாக உடையவளும், எல்லோரும் ஆசைப்படுகிறவளுமாயும் இருக்கின்ற தேவியை எனக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

2. எந்த லட்சுமி என்னிடம் இருந்தால் நான் பொன் போன்ற விலையுயர்ந்த பொருள்களையும், பசுக்கங்களையும், குதிரை போன்ற வாகனங்களையும், சிஷ்யர், புத்திரர் முதலிய மனிதர்களையும் அடைவேனோ அந்த லட்சுமி என்னை விட்டுப் பிரியாதவளாகச் செய்தருள வேண்டும்.
3. முன்னே செல்லுகின்ற குதிரைகளை உடையவளும், நடுவில் ஓடுகின்ற தேர்களை உடையவளும், யானைகளின் கர்ஜனையால் தன்னுடைய மகிமையை மற்றவர்களுக்கு அறிவிப்பவளுமான ஸ்ரீ தேவியை என்னிடத்திற்குக் கூப்பிடுகின்றேன். அனைவருக்கும் புகலிடமான லட்சுமிதேவி என்னை அடையக் கடவன்.
4. இன்ப வடிவினளான பரமார்த்தரூபினியாயும், எப்போதும் மந்தஹாசத்தோடும் கூடியவளாயும், பொன்மயமான பிரகாசத் திருமேனி உடையவளாயும், யானைகளின் திருமஞ்சனத்தால் நனைந்த திருமேனி உடையவளாயும், திசையெங்கும் பரவும் ஒளியினால் பிரகாசிப்பவளும், குறைவிலா நிறைவானவளும், தன்னைப் போல் பக்தனைப் பரிபூரணர்களாகச் செய்கிறவளும், தாமரைப் பூவில் வசிப்பவளும், தாமரை போன்ற நிறம் உடையவளும், ஸ்ரீ என்ற நாமத்தை உடையவளுமான உம்மை என்னிடம் அழைக்கின்றேன்.
5. பக்தர்களை மகிழ்விப்பவளும், ஒளியால் பிரகாசிப்பவளும், எல்லா உலகங்களிலும் புகழால் விளங்குகிறவளும், பக்தர்களைத் தானாகவே வந்து ஆட்கொள்ளும் இயல்புடையவளும், தேவர்களால் துதிக்கப்பட்டவளும், உதாரகுணம் நிறைந்தவளும், சக்கரம் போல் வட்டமான தாமரைப் பூவைக் கையில் வைத்திருப்பவளும், வேத இதிகாச புராணங்களில் பிரசித்தமான மகிமை உடைய தேவியை நான் சரண் அடைகின்றேன். என்னுடைய வறுமை ஒழியட்டும். அம்மையே எனக்கு அருள் புரிவாயாக.
6. சூரியனைப் போல ஒளி நிறைந்தவளே! உம்முடைய அனுக்கிரகத்தினால் பூவில்லாமல் உண்டாகும் பழத்தையுடைய வில்வ மரத்தை நாடுவாய். ஆகையால் அந்த மரத்தினுடைய பழங்கள் உம்முடைய அனுக்கிரகத்தினால் மனத்திற்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் உள்ள அஞ்ஞானங்களையும் வறுமைகளையும் போக்கக் கடவன. உம்முடைய கருணை வாய்ந்த அந்தப் பழங்களின் மூலமாய் என்னுடைய அறிவின்மையையும் வறுமைகளையும் போக்கிக் காத்தருள வேண்டும்.

7. தேவர்களிடத்தில் அன்பு வாய்ந்த விஷ்ணுவும் கௌத்துவ மணிகளோடு என்னை அடைய வேண்டும். இந்தப் பூமியில் பிறந்திருக்கிறேன். கீர்த்தியையும் ஐஸ்வரியத்தையும் எனக்கு நீ கொடுத்தருள வேண்டும்.
8. பசி, தாகம், பீடை இவற்றை உண்டு பண்ணுகிற மூத்தவனை உன் அனுக்கிரகத்தால் என்னை விட்டு விலகச் செய்ய வேண்டும். சகல விதமான வறுமையையும் மென்மேலும் வளரவொட்டாமல் விரோதிக்கும் நிலைமைகளை என்னுடைய வீட்டிலிருந்து அகற்றியருள வேண்டும்.
9. நல்ல பரிமளப் பொருள்கள் வருவதற்கு வழியாகக் கொண்டவனும், தீயவர்களால் அடைய முடியாதவனும், எப்போதும் எப்பொருட்களாலும் நிறைவுற்றவனும், தரிஷிணி என்ற திருநாமம் வாய்த்தவனும், எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் நாயகியாயும் அனைவராலும் பிரார்த்திக்கப்படுகிற அம்மையே இங்கே என்னிடம் நித்திய வாசம் செய்ய அழைக்கிறேன்.
10. மனத்தினுடைய விருப்பத்தையும், சந்தோஷத்தையும், வாக்கினுடைய உண்மையையும் அடைவோம். பசுக்களையும், உணவுப் பொருட்களையும், பலவிதமான உருவத்தையும், கீர்த்தியையும் அடையக் கடவோம். என்னிடத்தில் லட்சுமி தேவியானவள் நித்திய வாசம் செய்ய வேண்டும்.
11. கர்தம ப்ரக்குஜாபதி என்னும் மகரிஷிக்கு அன்னையானவள். (கர்தம ப்ரஜாபதியைப் புதல்வனாகப் பெற்றாள்) ஓ! கர்தமனே என்னிடத்தில் வாசம் செய்வாயாக. தாமரை மாலையைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிற உனது தாயாராகிய ஸ்ரீ தேவியை எனது வீட்டில் வசிக்கச் செய்வாயாக.
12. ஓ ஸ்ரீதரனே! கங்கை, நெய், தயிர், பால் முதலிய வஸ்துக்கள் என்னுடைய வீட்டில் பெருக வேண்டும். தனது ஒளியால் எப்போதும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிற உனது தாயான ஸ்ரீ தேவியை என்னுடைய வீட்டில் வசிக்கச் செய்ய வேண்டும்.
13. நனைந்தவனும் (தயவினால், அன்பினால், உருகிய இருதயத்தினால்), தாமரை மலரில் வசிப்பவனும், நிறைவின் உருவானவனும், பொன்றிற்ம் உள்ளவனும், தாமரைப் பூமாலையைத் தரித்தவனும், சகல பிராணிகளையும் மகிழ்விப்பவனும், பொன் போன்ற பரிசுத்தமான திருமேனியுடையவளுமான ஸ்ரீ மகாலட்சுமியை ஓ பகவானே! எனக்கு வரவழைத்துக் கொடுப்பீராக.
14. பகவானே! அமுதத்தினால் நனைந்த திருமேனி கொண்டவனும், செங் கோலுக்கடையாளமாகத் தண்டாயுதத்தைக் கையில் தரிப்பவனும், மெல்லிய திருமேனியை உடையவனும், கண்களுக்கு ஆனந்தமான திருமேனி நிறத்தை

உடையவளும், தங்கத்தினால் செய்யப்பட்ட பூமாலையை உடையவளும், சூரியனைப் போலப் பிரகாசிப்பவளும், தங்கம் முதலிய பொருள்களைத் தனது உருவமாகக் கொண்டவளுமான ஸ்ரீ மகா லட்சுமிதேவியை எனக்கு வரவழைத்துத் தந்து என்னை விட்டுப் போகாமல் நித்திய வாசம் செய்யும்படி கிருபை பண்ண வேண்டும்.

15. ஓ பகவானே! எந்த மகாலட்சுமி வசிக்கும் ஏராளமான பொன் முதலியனவும், குதிரை முதலியனவும், சுற்றத்தார்களையும் நான் அடைவேனோ, ஸ்ரீ மகாலட்சுமியை என் பொருட்டு என்னை விட்டுப் போகாமல் இருக்கும்படி அனுக்கிரகம் செய்ய வேண்டும்.
16. தாமரை மலரில் பிரியமுள்ளவளே! தாமரைக்குச் சொந்தக்காரியே, தாமரையைக் கையில் தரித்தவளே, தாமரையில் வசிப்பவளே, உலகத்து மக்களால் விரும்பப்படுபவளே, விஷ்ணுவின் மனதிற்கு அனுகூலமானவளே, உன்னுடைய தாமரை மலர் போன்ற திருவடியை என்னிடத்தில் என் தலைமேல் எப்போதும் இருக்கச் செய்தருள வேண்டும்.
17. லட்சுமி தேவியின் லீலார்தமாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட இந்த உலகமானது ஐஸ்வரியங்களைப் பிரகாசப்படுத்தக் கடவது. உலகத்தில் பிறந்தவர்களுக்குச் சகல விதமான ஐஸ்வரியத்தையும் வயதையும் (நீண்ட ஆயுள்) கொடுக்கக் கடவது. லட்சுமி தேவியை உபாசனை செய்கிறவர்கள் பிறப்பு, இறப்பு இல்லாத பரமானந்தத்தை அடைவார்கள்.
18. எவரொருவர் இம்மாதிரி அறிகிறாரோ இந்த லட்சுமி மந்திரத்தை முக்கரண சுத்தியோடும், ஆசாரசீலராய் முப்போதும் பக்தி சிரத்தையுடன் ஒதுவாரோ அவருக்கு ஐஸ்வரியங்களும் ஐஸ்வரிய பரம்பரையும் உண்டாகும். எப்போதும் இந்த ரிக்வேதமான தமிழ் வடிவத்திலுள்ள மந்திரத்தைக் கொண்டு ஹோம காரியங்களைச் செய்பவன், அப்படிச் செய்விப்பவன் புத்திர சந்தானத்தோடும் பசுக்களோடும் சகலவித செல்வங்களையும் அடைவான்.

ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணு, இலட்சுமிதேவி இவ்விருவரையும் சேர்ந்தவை இவ்வுலகனைத்தும், தேவர்கட்கெல்லாம் தேவியான பெரிய பிராட்டியை உபாசனை செய்கின்றோம். விஷ்ணுவின் பத்தினியைத் தியானம் செய்கின்றோம். இலட்சுமி தேவியானவள் தன்னை உபாசனை செய்வதற்குரிய அறிவைத் தூண்டிவிட வேண்டும். அதாவது அந்த உபாசனை நிறைவேறுமாறு எனக்குப் புத்தியுள்ள சக்தியைத் தந்தருள வேண்டும்.

(மேற்கூறப்பட்டவை ரிக்வேதத்திலுள்ள ஸ்ரீ மகாலட்சுமி காயத்திரி மந்திரத்தின் தமிழாக்கமாகும். இதனைத் தினந்தோறும் முக்கரண சுத்தியுடனும், ஆசார சீலத்தோடும், பக்தி சிரத்தையோடும் மனனம் செய்து தியானிப்பது நல்லது.)

ஸ்ரீ மகா தேவியின் வரலாறுகளைப் படித்த பின் அவளைப் பூரணமான சரணாகதி அடைந்து இவ்வாறு பூசிக்க வேண்டும்.

கிழமை	நிவேதனம்	பலன்
ஞாயிறு	சர்க்கரைப் பொங்கல்	நோய்கள் அகலும்
திங்கள்	தேன், சர்க்கரை, பழம்	ஐஸ்வர்யம், பதவி வளரும்
செவ்வாய்	சித்திரான்னம், பழம், தேன்	கிரகபீடைகள் நீங்கும்
புதன்	பால், பாயாசம்	புத்திரப் பாக்கியம்
வியாழன்	தயிர்ச் சாதம்	புத்தி வளர்ச்சி, பரீட்சைச் சித்தி
வெள்ளி	தேங்காய்ப் பாகு	சீக்கிர விவாகம்
சனி	எள் அன்னம்	கவலை, கஷ்டங்கள் நீங்கும்

பொதுவாக ஸ்ரீ மகாதேவியை எல்லாராலும் ஆகம விதிப்படி வணங்குவது இயலாத காரியமாகும். “தவமும் தவமுடையார்க்கே” என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. “அவனருளாலே அவன்தான் வணங்கி” என்பார் மனவாசகம் கடந்த மணிவாசகப் பெருமான்.

எனவே ஒவ்வொருவரும் தம்மால் இயன்றளவு இலகுவான முறைகளிற் சக்தியை வழிபடலாம் என்ற விதிமுறைகளும் நடைமுறையில் உண்டு.

எதற்கும் அகழும் புறமும், தூய்மையும் புனிதமும் இருத்தல் வேண்டும். அகத்தில் தீய சிந்தனை, பொறாமை, வஞ்சனை போன்றவற்றை அணுவளவும் நெருங்க விடாது, சத்தியம், பொறுமை, சகிப்புத்தன்மை, பெரியோரைக் கனம் பண்ணுதல், பெரியோர் சொற்களுக்கு மதிப்புக் கொடுத்துப் பணிந்து நடத்தல், சமய அனுட்டானங்களை அனுசரித்தல் முதலிய பல நற்பண்புகளைக் கடைப்பிடித்து, பொன்னே போலப் போற்றி நடத்தல் வேண்டும். எத்தனை சோதனைகள், வேதனைகள் ஏற்பட்ட போதிலும் ஸ்ரீ தேவியின் பொற்பாதங்களை இருதயத் தாமரையாகிய பெட்டகத்துள் வைத்துப் பூசிக்க வேண்டும்.

வீட்டில் சுவாமி அறையென்று ஓர் அறை ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது வழக்கம். அவ்வறைக்குள் சுவாமிப் படங்கள், சுவாமிக்குரிய பொருட்களை விட வேறெதுவும் இருத்தல் ஆகாது.

அத்தகைய சுவாமி அறையுள் குத்துவிளக்கேற்றி அன்னையை ஆவாகணம் செய்து மேற்படி கூறிய நாள்களுக்குரிய நிவேத்தியங்களை வைத்து மனதாற் பூசிக்கலாம். பக்தி சிரத்தையே முக்கியமானது. பக்தி அன்பு மீதூரப் பூசிப்பதுதான் தேவியை மகிழ்விக்கும் என்பது துணிபாகும்.

ஸ்ரீ தேவியைப் பேரன்புடன் வழிபட்டு பெரும் பாக்கியமும் பேரருளும் பெற்றவர்களின் வரலாறுகள் இன்றுமுண்டு.

ஒரு நாட்டில் ஓர் அரசன் இருந்தான். அவனுக்கு மகேந்திரன் என்று பெயர். அவனுடைய மனைவியின் பெயர் அன்னபூரணி. மகிஷபுரியை மகேந்திரன் என்னும் அரசன் செங்கோல் நெறி தவறாது ஆண்டு வந்தான்.

அவன் முன் செய்த தவத்தின் பயனால் அழகெல்லாம் உருண்டு திரண்டு ஒரு வடிவெடுத்தது போன்று ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது. அக்குழந்தைக்கு அரசன் வித்தியா என்னும் நாமம் சூட்டிப் பல கலைகளைப் பயிற்றுவித்தான். அப்பெண் கல்வியில் மகா மேதையாக இருந்தாள். அப்பெண் திருமண வயதை அடைந்தாள். பல அரச குமாரர்கள் அப்பெண்ணைத் திருமணம் செய்ய விரும்பினார்கள். அவ்விளவரசி தனது கல்வித் திறமையால் எல்லோரையும் நிராகரித்து விட்டாள்.

இளவரசியின் செருக்கைக் கண்ட கவிவாணர்கள் எவ்வாறாயினும் இளவரசியின் செருக்கை அடக்க வேண்டுமெனத் திட்டமிட்டனர். ஒரு மூடனை அரசியின் தலையிற் சுமத்த வேண்டுமென்ற வஞ்சக எண்ணத்துடன் கவிவாணர்கள் மூடனைத் தேடிப் புறப்பட்டனர்.

அப்படி அவர்கள் தேடிக்கொண்டு வருகையில் ஒரு மூடனாகிய “அரிய ஐயன்” என்பவன் தனது ஆட்டு மந்தைகட்கு உணவு கொடுக்க விரும்பி, ஒரு மரத்திலேறி நுனிக் கொப்பிலிருந்து அடிக்கொப்பை வெட்டினான்.

இவன்தான் கல்விச் செருக்கடைந்த அரசிக்குப் பொருத்தமானவன் என அக்கவிவாணர்கள் நினைத்து, அவ்விடையனை மெதுவாக மரத்தைவிட்டு இறங்கச் செய்து அவனை ஒரு வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்று மணமகனைப் போலக் கோலம் செய்த பின் யார் என்ன கேட்டாலும் வாய் திறக்கக் கூடாது. அரசி எது கேட்பினும் சைகையால் காட்ட வேண்டுமெனக் கூறி அவனைத் தாமே பல்லக்கில் சுமந்து கொண்டு அரண்மனைக்கு வந்தார்கள்.

அரசன், கவிவாணர்களையும் இடையனாகிய அழகிய மணவாளனையும் உபசரித்து உயர்ந்த ஆசனத்தில் அமரச் செய்தான். பின்னர் இளவரசியை அழைத்து அந்த மணமகனை அறிமுகம் செய்தார். இளவரசி கவிவாணரையும் மூடனாகிய மணமகனையும் வணங்கினாள்.

மணமகன் மௌனியாக இருப்பதால் சமிக்ஞையாலே வாதம் தொடங்கியது. இளவரசி ஒரு விரலைக் காட்டியதும் மணமகன் இரண்டு விரலைக் காட்டினான். இதன் பொருளைக் கவிவாணர்கள் பொருத்தமாகவும் துல்லியமாகவும் விளக்கஞ் செய்தார்கள்.

இளவரசி ஒரு விரலைக் காட்டியது, இவ் உலகில் கடவுள் ஒருவரே என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. மணமகன், கடவுளுக்குடுத்தது இல்லற வாழ்க்கையே சிறந்தது. இவ்வில்லற வாழ்விற்கு ஆண், பெண் இரண்டு பேரும் அவசியம் என்பதையே குறித்து மணமகன் இரண்டு விரலைக் காட்டினான். இதனை இளவரசியும் ஏற்றுக் கொண்டமையால், இளவரசிக்கும் மூடனாகிய மணமகனுக்கும் விமரிசையாகத் திருமணம் நடந்தது.

அன்று இரவு, அலங்காரம் செய்யப்பட்ட இந்திர லோகம் போன்ற சயன அறையில் மணமகளைத் தோழிகள் கொண்டு போய் விட்டார்கள். தன் வாழ்நாளிலேயே பட்டு மெத்தையைக் கண்டிராத மூடன் படுத்ததும் நித்திரையாகி விட்டான். இளவரசி இரத்தினத்தினால் ஆன கோப்பையில் பசும்பால், தட்டில் தேவாமிர்தம் போன்ற சிற்றுண்டி வகைகளைக் கொண்டு சயன அறைக்குச் சென்றாள்.

மூடனாகிய மணமகன் இவ்வுலகை மறந்து ஆழ்ந்த நித்திரையில் இருந்தான். அரசி பலமுறை வீணை வாசித்தும் எழும்பாமல் போகவே தன்னுடைய வாயிலிருந்த தாம்பூல எச்சிலை மணமகனின் வாயில் உமிழ்ந்தாள்.

மணமகனாகிய மூடன், முன்பு ஆட்டு மந்தையின் நடுவேதான் படுப்பான். இப்போது தான் மணமகன் என்ற நினைப்பும், தான் அரண்மனையில் பட்டு மெத்தையிற் படுத்திருக்கின்றேன் என்ற நினைப்பும் இல்லாமல், தான் ஆட்டு மந்தையினுள் படுத்திருப்பதாகவும், செருக்கும் செல்லமும் கொண்ட அந்த இலட்சுமியென்ற ஆடுதான் தன் வாயில் சலம் விட்டிருக்க வேண்டுமென்ற நினைப்பால் “சனி மூதேவி இலட்சுமி நல்ல நித்திரையைக் குழப்பி விட்டாய் உன்னுடைய ஆட்டுக் குணப்புத்தி போகவில்லையா?” என்று ஏசினான். அத்துடன் அவன் நித்திரை தெளிந்து விழித்தான்.

மூடனின் பேச்சைக் கேட்ட இளவரசி அதிர்ச்சி அடைந்தாள். உடனே பக்கத்திலிருந்த வாளையெடுத்து உருவி ஒங்கி “நீ யார் உண்மையைச் சொல், அல்லாவிடில் கொல்வேன்” என்றாள்.

மூடன் நடுங்கினவனாய் நடந்தவற்றை நடந்தவாறு கூறினான். கவிவாணர்களின் சதித் திட்டத்தால் தான் ஏமாந்தது பற்றிக் கவலைப்பட்ட இளவரசி மூடனை நோக்கி, “நீ புலனேஸ்வரியை நினைத்து உபாசனை செய்” யெனச் சில விதிகளுடன் மந்திரங்கள் கூறினாள்.

இளவரசி கூறிய மந்திரத்தை மறவாது நெஞ்சிற் பதித்த மூடன், புவனேஸ்வரி ஊர்காவல் சென்றபின், மூடன் கோயிக்குட் சென்று கதவைத் தாழ்ப்பாள் போட்டு விட்டு, அரசி கூறிய மந்திரத்தை மனச் சுத்தியுடன் தியானம் செய்தவண்ணம் இருந்தான்.

அகிலாண்டேஸ்வரியாகிய ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி ஊர்காவல் முடிந்து தன் கோவிலுக்கு வந்தாள். கோவில் உள்ளே தாழ்ப்பாள் போடப்பட்டிருந்தது. கதவைத் திறக்கும்படி தட்டினாள்.

அப்போது மூடன், “தாயே புவனேஸ்வரி நான் கதவைத் திறப்பதென்றால் முதலில் நீ உன்னுடைய குலத்தால், இந்தக் கதவு இடுக்கு வழியாக என்னுடைய நாவில் பீஜா மந்திரத்தை எழுதி என்னை எப்போதும் எந்த நேரமும் காப்பதென்றால் கதவு திறப்பேன்” என்றான். புவனேஸ்வரித் தாய் அவ்வாறே செய்யவும் மூடன் கதவைத் திறந்தான். சிறந்த கல்விமானான்.

காளிதாசன் என்ற பட்டப் பெயரை அடைந்து பல அரிய பெரிய நூல்களை உலகுக்கீந்து இன்று இறந்தும் புகழுடன் வாழ்கின்றான். இப்பெருநிலையை அளித்தது ஸ்ரீ மகா சக்தியேயாகும்.

ஸ்ரீ தேவியை உபாசனை செய்து அருள் பெற்றோர்

காளமேகப் புலவர்

திருவானைக்காவிலுள்ள சம்புகேசுவரத்தில் ஒரு பிராமணர் பரிசாரகராக வேலை செய்து வந்தார். அக்கோவிலில் மோகனாங்கி என்ற தேவதாசி எம்பெருமானைப் பாடி நடனம் ஆடுவது வழக்கமாக இருந்தது. அவளுடைய அழகில் மயங்கிய பிராமணப் பரிசாரகர் அவளுடன் தொடர்பு வைத்திருந்தார்.

அக் கோவிலின் ஒரு புறத்தில், கல்வியில் மேதையாகவும் சிறந்த கவிஞனாகவும் வரவேண்டுமென்ற விருப்ப மிகுதியால் திரிபுரைசக்கரம் ஸ்தாபிதம் செய்து அதில் அத்தேவதைக்குரிய மந்திர பீஜாட்சரத்தைப் பிரணவ நமக சகிதமாய் வரைந்து உருச்செபித்து நெடுநாளாக உபாசகர் ஒருவர் உபாசனை செய்து கொண்டிருந்தார்.

ஒரு நாள் நடுச்சாமத்தில் அகிலாண்டேஸ்வரி, அழகான ஒரு சிறு பெண் போல வடிவமெடுத்து, வெள்ளை ஆடை அணிந்து, வாய் நிறையத் தாம்பூலத்தைத் தரித்துக் கொண்டு உபாசகனுக்கெதிரே சென்று, “உன் வாயை திற” என்று அந்தத் தாம்பூல எச்சிலை அவர் வாயிலே உமிழப் போகையில், அவர் புண்ணியம் செய்யாத படியால் “நீ யாரடி எச்சில் தாம்பூலத்தை என் வாயில் துப்ப வருகின்றாய், உனக்குப் பைத்தியமா, அப்புறம் எட்டி நில்லடி” என்று வன்மையாகக் கூறினார்.

அகிலாண்டேஸ்வரி திரும்பி வருகையில், மோகனாங்கி அன்று இரவு கோயில் குடவரிசைக்கு வந்திருந்ததை அறிந்த பரிசாரகர் அவளுடனேயே, “நீ வீட்டுக்குப் போகும் பொழுது என்னை வந்து அழை, நாமிருவரும் கூடிப் போகலாம்” என்று கூறிவிட்டு அவர் அங்கொரு மண்டபத்தில் படுத்து நித்திரையாகி விட்டார்.

மோகனாங்கி குடவரிசையான பின்பு பரிசாரனைத் தேடிக் காணாமல், தான் மாத்திரம் வீட்டுக்குப் போய் விட்டாள். கோயிற் பூசகர்களும் கோயிலைப் பூட்டிக் கொண்டு தங்கள் தங்கள் வீடுகட்குச் சென்று விட்டார்கள். பரிசாரகர் எழுந்து பார்த்தார். கோயிலில் யாருமில்லை. கோயில் பூட்டுப் போட்டுக் காணப்பட்டமையால், மீண்டும் படுத்தவாறு யோசனையில் ஆழ்ந்தார்.

பரிசாரரின் பூர்வ புண்ணியம் போலும் அவ்வழியால் வந்த அகிலாண்டேஸ்வரியாகிய அச்சிறுமி பரிசாரரை அவசரமாக வாய் திறக்கும்படி கூறினாள். பரிசாரர் வாய் திறக்கவும், அம்பிகை தன் வாயில் இருந்த எச்சில்

தாம்பூலத்தை அவன் வாயில் உமிழ்ந்து விழுங்குகின்றான். மோகனாங்கி தான் இவ்வாறு கூறுகின்றாள், விழுங்காது விட்டால் கோபிப்பாளென்று பரிசாரர் அவ்வெச்சிற் தாம்பூலத்தை விழுங்கி விட்டார்.

அம்பிகை, அன்றுமுதல் அவனுக்கு காளமேகம் என்று பெயரிட்டாள். காளமேகம் எவ்வாறு ஓயாது மழை பெய்யுமோ அவ்வாறே காளமேகப் புலவரும் ஆக கவி, வித்தார கவி, சித்திர கவி போன்ற கவிதைகளை மழைபோலச் சொரிந்தார்.

காளிதாசன், காளமேகப் புலவர்கள் ஆரம்பத்தில் கல்வியறிவு, உலக அறிவு இல்லாதவர்களாக இருந்து, தேவியின் அருளால் உலகம் போற்றும் மகா கவிஞர்களாக இன்றும் நிலவுகின்றார்கள்.

அபிராமிப் பட்டர்

கிட்டத்தட்ட 200 ஆண்டுகளுக்கு முன் திருக்கடவூரில் சுப்பிரமணியம் என்று ஒருவர் இருந்தார். “ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று” என்ற பொன்மொழிக்கேற்ப, சுப்பிரமணியம் என்ற பெரியார் திருக்கடவூரிலுள்ள அம்பாள் ஆலயம் சென்று வழிபடுவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்த போதும் தேவியை நினைத்து தியானம் இருப்பதையும் இயல்பாகக் கொண்டவர். தேவியின் உபாசனையின் உச்சக் கட்டத்தில் இருந்தமையால், காண்பதெல்லாம் அன்னை பராசக்தியாகக் கண்டார்.

ஆலயம் சென்று வெளித்தோற்றத்தில் உள்ள விக்ரிகங்கட்கு அர்ச்சனை பண்ணுதல், அபிடேகம் முதலியன செய்தல், திருவிழாச் செய்தல் என்பவற்றோடு ஆலய வழிபாடு, இறைவனை வேண்டுதல் என்றளவில் இன்றைய மக்கள் இருப்பதாற் போலும் தெய்வீக அருள் பிரபல்யமாகக் கிடைப்பதும் அருகி விடுகின்றது.

இறையருள் கிடைக்க வேண்டில் வாக்கிலும் சிந்தனையிலும் செயலிலும் உண்மை விசுவாசம் இருப்பதுடன், இறைவனை அல்லது இறைவியைப் பூரண சரணாகதியடைய வேண்டும். இவ்வாறுதான் சுப்பிரமணியம் தேவியைப் பூரண சரணாகதியடைந்தார். அவளின் பாதார விந்தமல்லாது வேறெதுவும் உலகில் இல்லை. அம்பிகையின் பாதாரவிந்தங்கட்கு இணையானதும் இல்லையென்ற இறுக்கமான நம்பிக்கையோடு இருந்தார்.

அன்று நல்ல முழுமையான அமாவாசைத் தினமாகும். எத்தினம் என்றால் என்ன சுப்பிரமணியம் அம்பிகையின் ஆலய வழிபாட்டை முடித்து ஆங்கோரிடத்தில் அமைதியாகத் தியானத்தில் அமர்ந்து விடுவார்.

தியானத்தில் அம்பிகையின் வதனம் பூரண சந்திரன் போன்று பிரகாசித்தது. இந்த நேரத்தில் அந்நாட்டு மன்னன் சரபோஜி தனது ஆலய வழிபாட்டை முடித்து வெளியே வந்தார். சில பிராமண விஷமிகள் கூடியிருந்தார்கள். அரசன் “அதோ அவ்விடத்தில் ஒருவர் கண்மூடிய நிலையில் இருக்கின்றாரே, அவர் யார்” என்று கேட்டார். ஓ அவரா சுத்தப் பைத்தியம், தேவி பக்தன் போல் நடப்பவன், இப்போது தியானம் இருப்பதாக நினைத்து இருக்கின்றார். வேண்டுமானால் நீங்கள் அவனிடம் சென்று இன்று என்ன திதி யென்று கேளுங்கள். அவன் கூறும் பதிலில் இருந்து அவனுடைய நிலையை அறியலாம்” என ஒருவன் கூறினான்.

சரபோஜி மகாராசா சுப்பிரமணிய ஐயரிடம் சென்று, ஐயரே இன்று என்ன திதியென்று கேட்டார். அம்பாள் தியானத்தில் இருந்த சுப்பிரமணிய ஐயர் அம்பாளின் பூரண சந்திரன் போன்ற வதனத்தைத் தியானத்தில் கண்டு ஆனந்த நிலையில் இருந்த தன்மையால் இன்று “பூரணத் திதி” யென்று கூறினார். அரசன், ஐயர் நடப்பும் உறையும் கொண்டவர், பொய்யன், பித்தன் என்று நம்பினார். பேசாது சென்று விட்டார்.

இதன் பின்னர், சுப்பிரமணியம் மற்றவர்கள் மூலம் தன் தவறை உணர்ந்தார். “நான் தேவியின் தியானத்தில் இருந்தேன். தேவி பூரணச் சந்திரன் போன்று காட்சி அளித்தாள். அதனால் அமாவாசை தினமான இன்று பூரணத் தினம் என்று நினைத்தேன். தேவிதான் இதனைச் சொல்ல வைத்தாள். ஆகவே தேவி அமாவாசை தினமாகிய இன்றைய நாளை பூரணத் தினமாக்கி, என்னுடைய தேவி பக்தி நிலையை உண்மையாக்க வேண்டும்” என நினைத்து, கீழே பெரிய கட்டைகளை அடுக்கி நெருப்பை வளர்த்து 108 இழையில் உறிகட்டி அதனிலிருந்து கொண்டு

“உதிக்கின்ற செங்கதி ருச்சித் திலக முணவுடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்க மாதுளம் போது மலர்க்கமலை
துதிக்கின்ற மின்கொடி மென்கடி குங்குமம் தோயமென்ன
விதிக்கின்ற மேனி யபிராமி யென்றன் விழித்துணையே”

என்று பாடத்தொடங்கி, ஒவ்வொரு பாடல் முடிவிலும் ஒவ்வோர் இழையாக அறுத்து வந்தார். எழுபத்தொன்பதாவதாகிய இப்பாடலை

“விழிக்கே யருளுண்டு அபிராமி வல்லிக்கு வேதஞ் சொன்ன
வழிக்கே வழிபட நெஞ்சுண் டெமக்கவ் வழி கிடக்க
பழிக்கே சுழன்று பாவங்க ளேசெய்து பாழ்நரகக்
குழிக்கே யழுந்துங் கயவர் தம்மோடு என்ன கூட்டினியே”

என்று பாடுதலும் எல்லாம் வல்ல பராசக்தியாகிய அபிராமி அன்னை தன்னுடைய ஒரு காதின் தோட்டைக் கழற்றி கிழக்கு வானில் எறிந்தாள். என்ன அதிசயம் தை மாத முழு அமாவாசைத் திதி பூரணத் திதியாக மாறியது. இதனை சரபோஜி மகாராசா முதற்கொண்டு மந்திரிகள், பக்தர்கள், மக்கள் எல்லோரும் பார்த்தார்கள். அன்னை அபிராமியின் அற்புதத்தையும் சுப்பிரமணி ஐயரின் பக்தியையும் வியந்தார்கள்.

மகாராசா உடனே சுப்பிரமணிய ஐயரைக் கீழே இறக்கி அபிராமிப் பட்டர் என்ற பட்டத்தைக் கொடுத்து மன்னிப்புக் கேட்டார். தொடர்ந்தும் அபிராமிப் பட்டர் அபிராமி அந்தாதியாக நூறு பாடல்களைப் பாடினார் என்பது அவரின் வரலாறாகும்.

சுவாமி விவேகானந்தர்

இன்று அகில உலகமும் பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரையும் சுவாமி விவேகானந்தரையும் போற்றி வணங்கிப் பெருவிழா சர்வதேச மட்டத்தில் எடுத்து வருவதன் காரணம் அவர்கள் சக்தி உபாசனையில் உச்சக் கட்டத்தை யடைந்தமையேயாகும்.

உண்மையாகவே ராமகிருஷ்ண பகவான் மற்றவர்கள் போன்று கல்லூரிகள், பல்கலைக்கழகங்களில் கல்வி பயின்று ஞானம் பெற்றவரன்று.

தமது சிறு பராயத்தில் சிவ வேடம் தாங்கி நடித்த பின் தெய்வ நம்பிக்கை கூடியது. தேவி பூசகர் வேலை பார்க்கும் போதே தேவியின் மீது மட்டற்ற நம்பிக்கை, அன்பு மேலிட மேலிடத் தேவியை உச்சாடனம் செய்தார். தேவியுடன் கதைப்பதும், வாக்குவாதம் செய்வதுமான பக்குவ நிலையை அடைந்தபோது, தந்தையை யிழந்த நரேந்திரனின் தாய், சகோதரர் வறுமையால் வாடினர்.

நரேந்திரன் கடவுள் ஆராய்ச்சியில் பல ஞானிகளை அடைந்து கடவுளை நேருக்கு நேர் கண்டார்களா? என்று கேட்பார். யாரும் சரியாகப் பதில் சொல்லவில்லை. ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் பெருமை, அவரின் புகழ் யாவற்றையும் பலர் சொல்லக் கேள்விப்பட்ட நரேந்திரன் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரிடம் வந்தார்.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர், “பலநாள் உன்னை எதிர்பார்த்திருந்தேன். இன்றுதான் வந்தாய் மகனே!” என்று வரவேற்றார். அப்போது நரேந்திரன் சுவாமிகளை வீழ்ந்து வணங்கி, “நீங்கள் கடவுளைக் கண்டார்களா?” என்று கேட்டார். “ஆம் கண்டேன். கடவுளை உன்னில் கண்டேன். உன்னைப் பார்ப்பது போலக் கடவுளைக் கண்டேன். உன்னோடு பேசுவது போலக் கடவுளுடன் பேசினேன்” என்று மழைமாரி போலத் தேவியுடன் ஐக்கியப்பட்டுப் பேசினார். அன்றே நரேந்திரன் சுவாமிகளைக் குருவாகக் கொண்டார். தினமும் குருவிடம் போவார். வழிபாடு செய்வார். பணிவிடைகள் செய்வார். நரேந்திரன் உலகியல் வாழ்விலிருந்து சுவாமி விவேகானந்தரான வரலாறு மிக மிக விரிந்தது.

ஒரு நாளல்ல, பல நாளாக நரேந்திரன் வீட்டில் அடுப்பு எரியவில்லை. அவ்வளவு ஏழ்மையில் நரேந்திரனின் அம்மா இருந்தார். நரேந்திரனின் சிறுபராயத்தில் தந்தை இறந்தது குறிப்பிடத் தக்கது. மழையினால் வீடு முழுவதும் நனைந்தது. அவர்களின் ஏழ்மை நிலைமை இவ்வளவு என்று கூறமுடியாமற் காணப்பட்டது.

ஒரு நாள் நரேந்திரனின் அம்மா, நரேந்திரனை நோக்கி, “நரேன் பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் மிகவும் சக்தி வாய்ந்தவராம், அற்புதமானவராம், கேட்டதெல்லாம் அருள் செய்பவராம். ஆகையால் எமது வீட்டு ஏழ்மை நிலைமைகளைக் கூறி ஏதாவது நிவாரணம் வாங்கி வா” என்றார். அவ்வாறே நரேனும் தாயாரின் கோரிக்கையைப் பகவானிடம் விண்ணப்பித்தார். பகவான் ஸ்ரீ தேவியின் மந்திரத்தைக் கூறி, “இதனைப் பவதாரணியின் ஆலயத்திற்குப் போய்த் தியானம் செய்து கொண்டிரு. அப்போது தேவ தரிசனம் தருவான். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் உமது கோரிக்கைகளைக் கூறு, அவள் எல்லாம் தருவான்” என்றார்.

அவ்வாறே நரேந்திரன் ஒன்றுபட்ட மனதுடன் தேவியைச் சரணாகதியடைந்து பகவான் அருளிய மந்திரத்தைத் தியானம் செய்தார்.

தியானம் என்றால் அதிகமானவர்கட்குத் தெளிவாகத் தெரிவதே இல்லை. “அவனருளாலே அவன்தான் வணங்கி” என்பார் மாணிக்கவாசகப் பெருமான். “தவமும் தவமுடையார்க்கே” என்பது திருவள்ளுவர் வாக்காகும். தியானம் கைகூடும் நேரம் அதிகாலை, மாலை, நடு இரவு என்பதாகும்.

மான் தோல் அல்லது தர்ப்பைப் புல்லில் வெள்ளைத் துணியை விரித்து சுத்தமான மனநிலையுடன் பத்மாசனத்தில் அமர்ந்து, இரு கண்களும் இரு கண்களின் புருவ நடுவை நோக்குவதாகப் பாவனை பண்ணி தமக்குக் குரு உபதேசம் செய்த மந்திரம் அல்லது தாம் விரும்பிய தெய்வத்தின் மந்திரத்தை இடைவிடாது தியானித்தலாகும். தியானம் கூடினால் ஓர் ஆனந்த நிலை பிறக்கும். ஆனால் எல்லார்க்கும் விரைவில் தியானம் கூடுவதென்பது “முயற் கொம்பு” தான். அடிக்கடி தியானம் குழப்பமடைந்து மனம் குரங்கு போல அலையப் பார்க்கும். அப்போது விவேக புத்தியுடன் இருத்தல் வேண்டும். தியானம் கைகூடச் சில விதிகளும் உண்டு. அதனை விரதம் என்றும் கூறலாம். தீய குணங்கள், தீய செயற்பாடுகள் முதலியவற்றை அணுகவிடாது உயர்ந்த குணங்களையும் பெரியவர்களையும் போற்றி நடத்தல் வேண்டும். அப்போதுதான் தியானம் கைகூடும்.

நரேந்திரன் சிறு பிள்ளையாக இருந்த காலத்தில் நற்பண்புகளுடன் வளர்ந்தார். இராமாயணம், பாரதம் போன்ற இதிகாசங்களைப் படித்தார். ஜீவ காருண்யம் மிகுந்தவராகக் காணப்பட்டார். “தியானம் இருப்பது நரேந்திரன் தனது மிக மிகச் சிறு பராயத்திற் பயின்ற வித்தையென்பதை அவருடைய வரலாறு கூறுகின்றது.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் வாக்கைப் பொன் போலப் போற்றி நரேன் தியானம் இருந்தார். தேவி தரிசனம் கிடைத்தது. நாரேன் வணங்கினார். ஆனால் சடுதியாக அவர் தனது வீட்டு "ஏழ்மை" தீர வரம் கேட்கவில்லை. காரணம் மனிதன் பொருளை எப்பவும் எப்படியும் பெறலாம். ஆனால் ஞானத்தைப் பெறுவது இலகுவானதன்று. இதனால் நரேந்திரன் அன்னையிடம் முதல் முறையாக ஞானத்தைப் பெற்றார். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரிடம் சென்றபோது, பகவான் நரேந்திரனுக்கு இரண்டாவது முறையும் தேவியின் மந்திரத்தைக் கொடுத்தார். அப்போதும் நரேந்திரன் தியானமிருந்து தேவியிடம் ஞானமே கேட்டார்.

இதன் பின்னர் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் தானே தேவியின் மந்திரத்தைத் தியானித்துத் தேவியிடம் நரேந்திரனின் வீட்டு ஏழ்மை தீரவும் பெருஞ் செல்வம் பெறவும் செய்தார் என்பது நரேந்திரராகிய சுவாமி விவேகானந்தரின் வாழ்க்கை வரலாற்றின் அத்திவாரமாகும்.

சுவாமி விவேகானந்தர் பொருளைத் துச்சமாக்கி ஞானத்தைத் தேவியிடம் பெற்று அகில உலகெங்கும் ஞான தீபம் ஏற்றி இன்று எல்லா உள்ளங்களிலும் சுவாமி விவேகானந்தர் வாழ்கிறார் என்றால் அது தேவியின் கருணை, கடாட்சம் என்றால் மிகையிலில்லை.

நவராத்திரி விரதம்

ஸ்ரீ தேவியின் விரதங்களில் நவராத்திரி விரதம் முதன்மையானது. நவராத்திரி விரதம் ஒவ்வொரு மாதங்களிலும் வருவது வழக்கம். எனினும் புரட்டாதி மாதம் வரும் நவராத்திரி மகா நவராத்திரி யென்று அழைக்கப்படுகின்றது.

சிவனுக்கு ஓரிரு - சிவராத்திரி, சக்திக்கு ஒன்பது இரவு - நவராத்திரியாகும். கன்னி மாதமாகிய புரட்டாதி மாத பூர்வ பக்க அமாவாசையின் மறுநாள் பிரதமை தொடக்கம் தசமி யென்றழைக்கப்படும் விஜயதசமி வரை அனுட்டிக்கப்படும் விரதம் நவராத்திரி விரதமாகும்.

நவராத்திரி விரதப் புராணக் கதை முன்பு கூறப்பட்டு விட்டது. விரத அனுட்டான முறைகளைப் பார்ப்போம்.

நீராடி சுத்தமாக இருந்து அனுட்டானம் முதலியவற்றை முடித்த பின், ஓரிடத்தில் தட்டு அல்லது வாழை இலையில் களி மண்ணும் குரு மண்ணும் கலந்து இருவாட்டி மண்ணை நனைத்து, நவதானியங்களை மண்ணுடன் கலந்து அதன் மேல் பூரண கும்பம் வைத்து, முதல் மூன்று நாளும் தூர்க்காதேவியாகவும், இரண்டாம் மூன்று நாளும் மகாலட்சுமியாகவும், கடைசி மூன்று நாளும் கலைமகளாகவும் பாவனை செய்து ஆகம விதிப்படி வழிபட்டு விஜயதசமியன்று ஆயுத பூசை செய்து, ஆலயங்களில் கன்னி வாழையை மகிடாகுரனெனப் பாவனை செய்து வெட்டித் தேவியை மகிழ்விப்பர்.

இந் நவராத்திரி விழா சாதி, மத, பேதமின்றிப் பாடசாலைகள், கல்லூரிகள், வீடுகள், தொழிலகங்கள், ஆலயங்கள் எங்கும் கொண்டாடப்படும்.

இலையில் நவதானியம், நீர், மண் கலந்து வைப்பது உழவனின் சிறப்பைக் காட்டுகின்றது. புது மண் பாணையில் நூல் சுற்றி மாவிலை வைத்து, தேங்காய் வைத்துக் கும்பம் வைப்பதற்கும் ஓர் காரணம் உண்டு. பாணை உடல், அதனுள் இருக்கும் நீர் இரத்தம், பாணையில் சுற்றிய நூல் நரம்புகள், இலை உரோமம், தேங்காய் தலையாக உருவகிப்பதும் உண்டு. அந்த நிறை குடத்தை எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீ தேவியாகவும் பாவனை செய்து பூசிப்பார்கள்.

எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீ தேவியானவள் வீரம், கல்வி, செல்வம் ஆகிய மூன்றையும் தன்னை வழிபடும் பக்தர்கட்கு அளிப்பாள்.

நவராத்திரி விரதத்தை அனுட்டித்து வீரம், செல்வம், கல்வி ஆகிய பேறுகளைப் பெற்ற அரசர்கள் பற்றித் தேவி புராணம் கூறுகின்றது. அவர்களின் சரிதம் பற்றிச் சுருக்கமாகத் தருகின்றோம்.

நவராத்திரி சித்திரை, ஆடி, புரட்டாதி, மாசி ஆகிய நான்கு மாதங்களில் சாரதா நவராத்திரி, ஆஷாட நவராத்திரி, மகா நவராத்திரி, வசந்த நவராத்திரி என்று பெயர் பெறும் நவராத்திரிகள் வருகின்றன.

ஸ்ரீ தேவியின் புகழைக் கூறுகின்ற பாகவதம், வேதவியாசரால் எழுதப்பட்டது. நவராத்திரி தினங்களில் பக்தி சிரத்தையோடு விரதமிருந்து ஆகம விதிப்படி இந்நூலைப் படித்தல் வேண்டும். படித்தாலும் படிக்கக் கேட்டாலும் பலனுண்டு.

தேவி மகா புராணத்தைப் பொற்பீடத்தில் வைத்துப் பூசித்து நவராத்திரி ஒன்பது நாளும் படித்து அதனைப் புண்ணிய தானம் செய்தால் தேடற்கரிய புண்ணிய பலன் கிடைக்கின்றது என்பதைத் தேவி புராணமே கூறுகின்றது.

மிகப் பெரிய பாவங்களையும் நவராத்திரி விரதமும் தேவி புராணப் படிப்பும் தீர்த்து வைக்கின்றது. இன்று பாரத தேசமாகிய இந்தியா மாபெரும் புண்ணிய பூமியென்றும் அழைக்கப்படுவதன் காரணம் ஆலயங்கள், தீர்த்தங்கள், தபசிகள், ஞானிகளால் மட்டுமல்ல, இமயம் முதல் கன்னியா குமரி வரை வேதவியாசரால் அருளப்பட்ட தேவி புராணங்களையும், அதனைவிடச் சிறப்பான தேவி மகா புராணத்தையும் படித்து மனனம் செய்வதாலும் அதனைப் போற்றுவதாலுமேயாகும்.

அத்தகைய தேவி மகா புராணத்தை முழுவதும் படிக்க முடியாவிடினும் ஒரு சிலவற்றையாதல் படிக்க வேண்டும். சிந்தித்துத் தியானிக்க வேண்டும். தவம் செய்தல் வேண்டும். அப்போது ஸ்ரீ தேவி தரிசனமும் வரமும் தந்து ஆட்கொள்வாள்.

ஸ்ரீ தேவியை வழிபட்டு அதிக வரமும் மேம்பாடும் அடைந்த அரசனும் வணிகனும் இதற்குச் சான்றாகும்.

மனுவின் காலத்தில் சுரதன் என்ற அரசன் அகில உலகங்களையும் ஆண்டு வந்தான். அப்போது கோலா நகரில் இருந்த அரசர்கள், சுரதனோடு போர் செய்து, சுரதனை வென்றனர். பின்னர் அரசனுடைய கருவூலங்கள், சேனைகள் யாவற்றையும் கைப்பற்றினார்கள்.

சுரதன் ஆட்சியிழந்த வெட்கத்தினால் வேட்டையாடச் செல்வது போலக் குதிரையில் காட்டுக்குச் சென்றான். அவன் “மேதஸ்” என்ற முனிவரின் ஆச்சிரமத்தை அடைந்தான்.

அரசனுக்கு ஆணவத்தினால் பழைய நினைவுகள் சிந்தனையிற் தோன்றின. எனது முன்னோர் பரம்பரையாக ஆண்டுவந்த நகரம் என்னால் இழக்கப்பட்டது. பகைவர்கள் எனது நகரைக் காப்பாற்றுவார்களோ அல்லது சின்னா பின்னப்படுத்தி விடுவார்களோ என்று துக்கம் அடைந்தான்.

அப்போது அங்கு சுரதன் வைசியனைக் கண்டான். ஏன் இக்காட்டிற்கு வந்தாய் என்று கேட்டான். வைசிகனாகி சமாதி என்பவன் தனக்கு விளைந்த மாபெரும் துன்பத்தைச் சொன்னான். சமாதியின் மனைவியும் மக்களும் சமாதியை விரட்டிய விடயங்களைச் சொன்னான். சுரதன் துன்பத்தின் காரணத்தையும் வைசிகனுக்குக் கூறினான்.

பின்னர் அரசனும் சமாதியும் மேதஸ் என்ற முனிவரின் ஆசிரமத்திற்கு வந்தார்கள். முனிவரை வணங்கிய அரசனும் வைசிகனும் தத்தம் குறைகளை முனிவரிடம் கூறினார்கள். நாங்கள் இருவரும் இவ்வாறு துன்பமடைய யாது காரணம் என்று முனிவரை வினாவினார்கள்.

அப்போது முனிவர் புன்முறுவல் பூத்துப் பின்வருமாறு கூறத் தொடங்கினார்: உலகமே சக்தியின் வடிவு. அவள் எக்காலங்களிலும் வாழ்பவள். இந்த உலகம் அவளால் தாபிக்கப்பட்டது.

உலகம் தோன்றுதலும் மறைதலும் இல்லாது இருந்து, தேவர் காரியம் நிறைவேற எப்போது கண்கூடாகத் தோன்றுகிறாளோ அப்போது அத்தேவி உற்பத்தியானாள். கற்பாந்த முடிவில் உலகம் ஒரே கடலாகச் சூழ்ந்தபோது, பரந்தாமன் பாற்கடலில் பாம்பணை மீது அறிதுயில் கொண்டார். இதனால் மது, கைடபதர் தோன்றினார்கள். அவர்களை அழிக்கத் தேவியே உறுதுணையாக இருந்தாள். அத்தகைய தேவியை வழிபட்டு வந்தால் மீண்டும் இழந்த சொத்துக்களைப் பெறலாம் என்றார்.

அந்த முனிவரின் உபதேச மொழிகளை அரசனும் வணிகனும் கேட்டபின், முக்கரண சுத்தியுடன் தேவி மகாத்மியம் பற்றிப் படித்தனர். தேவி மகாத்மியத்திலுள்ள எழுநூற்றைம்பது சுலோகங்களை ஜெபித்துத் தியானம் செய்தனர். நீண்ட காலம் தவழும் இருந்தார்கள்.

இருவரின் தவத்தைக் கண்ட ஸ்ரீ தேவி மகிழ்ந்து நேரில் தரிசனம் கொடுத்தாள். பின்னர் அவ்விருவரையும் நோக்கி, “அரச! வணிக! நீங்கள் விரும்பியவை தருவேன். கேட்டுக் கொள்க” என்று கூறினாள். அரசன் அடுத்த பிறப்பில் அகலாத அரசாட்சியையும் இப்பிறப்பில் தன் அரசியலும் கிடைக்க வேண்டுமென வரமாகப் பெற்றான்.

வணிகன், நான், எனது என்ற செருக்குகள் அகன்று மெய்ஞானத்தை வரமாகப் பெற்றான். தேவி அவர்களின் வரங்களை அளித்து மறைந்தாள்.

ஆதி பராசக்தியின் பெருமை முற்றும்

ஓம் சாந்தி !

பாகம் II - செய்யுள் சக்தி கவசம் (1)

ஓருவர் எக்காரியம் செய்ய முன்பும் சக்தியை வழிபட்டு அவளுடைய கவசத்தைப் பக்தியுடன் படித்த பின் செய்தால் அக்காரியம் நிறைவேறும். சிறப்பாக தான் பிரயாணம் செய்யமுன்பும், வழக்கிற்குச் செல்லும் போதும் சக்தியின் கவசம் படித்த பின் சென்றால், வழிப்பயமின்றிச் செல்ல முடிகின்றது. வழக்கிலும் வெற்றி பெறவும் முடிகின்றது. ஒருவன் தான் எடுக்கின்ற முயற்சிகள் எதுவாக இருப்பினும், எல்லாம் வல்ல தாயாகிய சக்தியின் கவசத்தை முதலில் படித்துத் தியானம் செய்தலால் அவனுக்குச் சகல வெற்றிகளும் கிடைக்கும் என்பது துணிபாகும்.

அங்கையற் கரகந்தாங்கும் பிரமாணி யருளினோடுந்
எங்கமென் சென்னிகாக்க வயிணவி துகளிலாகம்
துங்கணுங் காக்கசெய்ய வேந்தெழி லுருத்திராணி
தங்குமெண் டிசையுமன்பு தழைத்திட வினிதுகாக்க.

1

கொன்னுனைச் சூலிசென்னி மயிரினைக் குறித்துக் காக்க
மன்னுவென் பிறைதாழ்சென்னி வயங்கொளி நெற்றி காக்க
பன்மயிர்ப் பருவநாளும் பரிவொடு முமையாள் காக்க
என்னையான் முக்கணீசன் இறைவிகண் ணினைகள் காக்க.

2

வயமிகு மிமயவல்லி மூக்கினை மகிழ்ந்து காக்க
செயையொடு நன்னாக்காக்க விசயைமங் கலைமற்றொவ்வாக்
கண்கவர் நாடிகாக்க காத்தியா யனியெஞ்ஞான்றும்
முண்டக மலரிற்றூய முகத்தினைச் சிறந்து காக்க.

3

சண்டி மென் கபோலங் காக்க தவளநாண் மலரின்வையும்
ஒண்டொடி நன்னாக் காக்க விசயை மங்கலை மற்றொவ்வாக்
கண்கவர் நாடி காக்க காத்தியாயனி யெஞ்ஞான்றும்
முண்டக மலரிற்றூய முகத்தினைச் சிறந்து காக்க.

4

காள முண்டிருண்டநீல கண்டிமென் கழுத்துக்காக்க
கோளில் பூதாரசத்தி சுவற்புறங் காக்ககூர்மி
ந்ளொளிச் சந்திகாக்க வயித்திரி நெறியினோடுந்
தோளினை காக்கபத்மை துணைமலரங்கை காக்க.

5

கமலைகை விரல்கள் காக்க விரசைகை யுகிர்கள் காக்க
 திமிரமுன் டொளிரும் வெய்யோன் மண்டலத் துறையும் சென்னி
 எமதிரு வாகுமூலங் காக்கவா னவர்களோத்த
 அமிர்தவ கரிநாணாளு மகன்மணி மார்பங் காக்க. 6

தரித்திரி யிதயங் காக்க தயித்தியர்ச் செருப்போன் மிக்க
 கருத்தொடு முலைகள் காக்க சகத்தினி லிறைமை பூண்டோன்
 திருத்தகு வயிறு காக்க திகழ்தபோ கதிதன் னுள்ளத்
 தருத்தியி னுந்திகாக்க அசைவளர் முதுகு காக்க. 7

கருதரு விகடை காக்க கடிதடம் பாமை வாய்ந்த
 குருமணிச் சகனங் காக்க குகாரணி சூய்யங் காக்க
 அருடர வரும் பாய கந்தினி யபானங் காக்க
 தெருளுடை விபுலை யென்றுஞ் சிறப்புடைக் குறங்கு காக்க. 8

லளிதைமென் முழந்தாள் காக்க வியற்சபைகணைக் கால் காக்க
 களிதரு கோரை வாய்ந்த பரட்டினைக் காக்கமிக்க
 அளிகொள் பாதலத்திற் செல்வோன் அணிகெழு புறந்தாள் காக்க
 ஒளிநகம் விரல்கள் சந்திரி யுக்கிரி யுலந்து காக்க. 9

தலத்துறை மடந்தை யுள்ளங் காலிணை காக்க தண்ணென்
 மலர்திரு மனையைக் காக்க வயங்குநேத்திரதை யோங்கி
 உலப்பில்கேத் திரங்கள் காக்க பரியகரை யொழிவ றாது
 நலத்தகு மக்கள் தம்மை நல்குறக் காக்க வன்றே. 10

உயர்சனா தனியெஞ் ஞான்று மொழிவறு மாயுள் காக்க
 மயர்வறு கீர்த்தி யாவு மாதேவி காக்க மிக்க
 செயிரறு தருமம் யாவந் தனுத்திரி சிறந்து காக்க
 இயல்புடைக் குலத்தை வாய்ந்த குலதேவி யினிதுகாக்க. 11

சற்கதி பிரதை நல்லோர் இயையினைத் தயாவிற் காக்க
 விற்கொடும் போரினீரில் வெளியினில் வனத்திற் சூதில்
 இற்புற மதனிலோங்கு சர்வாணி காக்க வென்னாப்
 பொற்றரு மலர்கள் தூவிப் புகழ்து ஏத்தி னாலே. 12

சிவசக்தி உபாசனை

(சுத்தானந்த பாரதி)

வெண்பா

தொண்டர் நாதன் துணைவி பராசக்தி
கண்ட கண்கள் களிக்கும் மனோன்மணி
கொண்ட நெஞ்சம் குளிர் மருட்சிவை
வண்டுவார் சூழ அம்மையை வாழ்த்துவாம்.

ஓம் சுத்த சக்தி ஓம் சிவ சக்தி
ஓம் பர தேவி உன்னடி பணிந்தேன்
உன்னை யன்றி பின்னொரு துணையிலேன்
அன்னை அன்னை என்முகம் பாராய்
உறுதி யாக உன்னையே நம்பினேன்
வருதி யென்றொரு வார்த்தை சொல்லாயோ
பெற்றவள் வெறுத்தால் பிள்ளையென் செய்வேன்?
கற்றவர் போற்றும் கனியே தேனே!
கல்வி யறிவிலேன் காட்சியு மில்லேன்
செல்வப் பெருக்கிலேன் சிந்தையி லுன்னை
அன்புடன் கூவும் ஆர்வமே கொண்டேன்
பண்புடன் என்னை பரிந்தாட் கொள்வாய்
இல்லற மாகிய நல்லறத் திருந்தே
வல்லபி உன்னை வாழ்த்துவோர் வாழ்கவே
உன்னடி பற்றி உலகினில் வாழ்வேன்
இன்னடி யாரின் இணையிலாத் துணையே
கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம்
எந்தன் மனதை இழுத்துள் டளக்கி
ஐம்புலச் சேட்டைகள் அறவே நீக்கி
பைம்புல னுலவும் பசங்காற் றெனவே
சுதந்திர மாகவுன் பாதமலர் பற்றி
இதந்தரு தமிழால் இசைத்துணை நாளும்
கவலையை வெல்லும் களிப்பெனக் கருளாய்
திவலையும் உறுதி சிதையா தருளாய்
மனத்தி லின்பமே மல்கிட வருளாய்

தனகனஞ் சுற்றம் மனைமக்கள் எல்லாம்
 உனதென மதிக்கும் உளமெனக் கருளாய்
 வறுமை யின்றி வளமிகத் தருவாய்
 நறுமண மலரின் நகையெனக் கருளாய்
 உண்மையே பேசும் உரையெனக் கருளாய்
 வன்மையே பெருகும் வளமெனக் கருளாய்
 பிள்ளைச் செல்வம் பெருகிட வருளாய்
 வள்ளற் கையால் வரமிகத் தருவாய்
 சுற்புள மனைவி களிப்புற வருளாய்
 நற்புக ழோங்கு நாவுக் கரசுபோல்
 பக்தியும் பணியும் பைந்தமிழ் வாக்கும்
 சித்த சுத்தியும் சிவக்கனல் லொளியும்
 தருவாய் உனது தாளை நினைத்ததும்
 வருவாய் வருவாய் வரதாம் பிகையே
 அன்பர் கேட்டதை அக்கணம் அளிக்கும்
 அன்பே அருளே அறிவுச் சுடரே
 பெயரைக் கேட்டதும் துயர்கள் விலகும்
 உயரும் கீர்த்தி உலகும் வணங்கும்
 அம்மையே வாழ்வின் அமுதமே போற்றி
 இம்மைச் சுகங்கள் ஈவாய் போற்றி
 பொய்யறு புகழும் பொலிவுறு மறிவும்
 செய் நற் சிந்தையும் தியான சித்தியும்
 நிமலர் அன்பும் நிலையப் பணிவும்
 விமலர் தொண்டும் வித்தகர் நட்பும்
 அஞ்சா நெஞ்சும் ஆத்ம சக்தியும்
 துஞ்சா முயற்சியும் தோன்றாத் துணையும்
 வெற்றியும் திருவும் வீரத் தணலும்
 பெற்றுநான் வாழும் பெருமை யருளாய்
 பகைவர் நடுங்கும் பலமெனக் கருளாய்
 நகைபெருஞ் சுத்த தரும சக்தியே
 மலைபோ லெனக்குக் கலைவள மளிப்பாய்
 அலைகடல் போலே ஆழ்ந்தநல் லறிவும்
 பிணியிலா வுடலும் பிறகிடாத் துணிவும்
 அணியழ கோங்கும் ஆத்ம நேயமும்
 கொடியார் என்முன் குமையும் சத்தியும்
 அடியார் மகிழும் அருட்பணித் திறனும்

பொருளும் புவியும் போகமும் போதமும்
 அருளும் ஆயுளும் ஆர்வமும் தருவாய்
 அம்மைப் பயனை இம்மையில் அளிப்பாய்
 அம்மையே அமரத் தன்மை யளிப்பாய்
 எண்ணிய தெய்துந் திண்மன மளிப்பாய்
 புண்ணியம் பெருகும் கண்ணியம் அளிப்பாய்
 கண்பார்த் தென்னைக் கைதூக்கி விட்டுப்
 பண்புடன் காவாய் பகவதித் தாயே
 சரணம் சரணம் சதாசிவ சக்தி
 சரணம் சரணம் சற்குரு தேவி
 சுத்த சக்தி ஓம் சுத்த சக்தி ஓம்
 சுத்த சக்தி ஓம் சுத்த சக்தி ஓம்!
 ஓம் சக்தி!

(இந்த அர்ச்சனை மாலையைத் தினமும் அதிகாலை 4.30 மணியிலும் மாலை
 5.30 மணியிலும் படித்து வந்தால் கல்வி முதலான சுகல சித்திகளும் உண்டாகும்.)

ஸ்ரீ தேவியின் திருநாம அர்ச்சனை (108)

1. அம்மணீ! ஐக தாம்பிகே! கரு
ணாகரீ! பர மேஸ்வரீ!
கண்மணீ! ஜெய கௌரி! காங்கயி!
கார்த்திகே! திரிநேத்திரி!
தண்மயீ! உபசாந்தினி! சிவ
சாம்பவீ! ஏகாம்பரீ!
சின்மயீ! சுபசீலி, மாலினி,
தேவி செளந்தரீ, ஓம் நமோ!
2. பத்திர காளி, தூர்க்கா பவானி
பராசக் தீ! பரிபாலினி!
சித்தொருபிணீ! சிம்ம வாகினி!
திவ்ய ராஜரா ஜேஸ்வரி!
வித்வ பூஷணி! மீன லோசனி!
வீர மர்த்தனி! விமலினி!
சத்ய வாசனி! நித்ய கன்னி!
தயாப ரீ! நம, ஓம் நமோ!
3. குண்டலி! சந்திர மண்டலி! இளங்
கோமளீ! இன்ப ஸ்யாமளீ!
சண்டிகா! சாமுண்டி! பைரவி!
சாவித்ரீ! ஜெப காயத்ரீ!
அண்டர் நாயகி! ஆபத் பாந்தவி!
அமுத ஞானப யோதரீ!
தொண்டர் சாதகி! தூய வானதி!
சோம சேகரி! ஓம் நமோ!
4. சுத்த சக்தி சுடர்க் கொடி! திவ்ய
சுந்தரீ! ஸ்ரீபு ரந்தரீ!
வித்த கீ! தெய்வ நர்த்த கீ! ஜய
விஜயி! பாபவி நாசினி!
சித்த ரஞ்சனி! தெய்வ குஞ்சரி!
தேவ தா! உமா பார்வ தீ!
நித்ய வாணி! நிரஞ்ச னீ! மலை
நீலி! சங்கரி! ஓம் நமோ!

5. சந்திர மௌளி! சரஸ்வ தீ! திவ்ய
சாரதா! ஜய பார தீ!
சுந்தராங்கி! சுரநு தா! விஸ்வ
சோபிதா! சம்பர் பார்வ தீ!
மந்திர ரூபிணி! மாப கவதீ!
மாஹி ஷாகர மர்த்தனீ!
தந்தர சாதனி! செஞ்ச டாதரி!
சர்வ தாரகி! ஓம் நமோ!

6. அஷ்ட லட்சுமி! அபய ஹஸ்தனி!
அமலி னீ! செங் கமலினி!
நிஷ்டை யோகினி! நிமல வாகினி!
நிஷ்க ளங்கசந் யாசினி!
துஷ்ட நிக்ரஹி! தூய வைஷ்ணவி!
ஜோதி வேணி! சுமங்கலீ!
சிஷ்ட ரட்சகி! ஸ்ரீவ ராகினி!
சீத ளீ! நம ஓம் நமோ!

7. பூரணீ! ஞான பூஷ ணீ! வேத
போதினீ! தர்ம சாதனீ!
ஆரணீ! நவ சீரணீ! உல
காண்ட வீ! உக்ர தாண்ட வீ!
காரணீ! சிவ காமினீ! ஜீவ
காருணீ! ஜகன் மோகினி!
நாரணீ! பவ தாரணீ! புவி
நாயகீ! நம ஓம் நமோ!

— பாரதிதாசன்

(இந்தச் சக்தியின் 108 மந்திரங்களை எப்போதும் படித்துவரத் துன்பம், கவலை
யாவும் நீங்கிக் காரியசித்தி உண்டாகும்.)

சங்கராச்சாரியார் பாடிய “கனகதாரகை” என்னும் பிபாசன்மழை

சங்கராச்சாரியார் தமது சிறு வயதில் சந்நியாசம் எடுக்க ஆசைப்படுவதாகத் தன்னிடம் அபிமானமும் அன்பும் கொண்ட ஏழையான மூதாட்டியிடம் கூறினார். அப்போதெல்லாம், “சந்நியாசம் எடுத்த முதல் முறையே என்னிடம் பிச்சைக் கேட்க வேண்டும் சங்கரா” என்று கேட்டுக் கொள்வார் அவ் ஏழை மூதாட்டி.

சங்கராச்சாரியார் சந்நியாசம் மிகவும் சிறு வயதில் எடுத்தார். தன்னிடம் மீளா வறுமையுற்ற ஏழைப் பக்தை மூதாட்டி சொன்னவற்றை மறவாது முதல் முதலாகப் பிச்சையெடுக்கப் பிச்சைப் பாத்திரத்துடன் சென்றார். “அம்மா பிச்சாந்தகி” என்று பாத்திரத்தை நீட்டினார்.

அவ்வேழை அம்மையார், திகைத்து விட்டார். சந்நியாசம் பெற்ற சங்கரன் தன்னிடம் பிச்சை ஏற்க வந்தது ஆனந்தமாக அவளுக்கு இருந்தது. எப்படித் தான் பிச்சை கொடுப்பது? வீட்டில் எதுவும் இல்லையே. இல்லையென்றும் சொல்லக் கூடாதல்லவா? எப்பவோ ஒருநாள் ஏகாதசி விரதத்திற்காகப் பாணைக்குள் வைத்திருந்த ஒரே ஒரு சிறிய காய்ந்த நெல்லிக்காயைப் பிச்சை எடுக்க வந்த சங்கரனின் பிச்சைப் பாத்திரத்தில் மிகுந்த பக்தியுடன் இட்டாள்.

சங்கரர் அம்மையாரின் உண்மை நிலையை ஞானத்தால் உணர்ந்து பொன்மழைப் பாடல்களை வட மொழியில் உள்ளம் பாகாயுருகிப் பாடினார். என்ன ஆச்சரியம்! ஸ்ரீ தேவி இலட்சுமியின் கடைச்சத்தால், அவ்வேழைப் பெண்மணியின் முற்றத்தில் நெல்லிமரம் உண்டாகி பொன்னாலான நெல்லிக் கனிகளைச் சொரிந்தது. சங்கராச்சாரியார் வடமொழியிற் பாடிய அப்பாடலைக் கவிஞன் கண்ணதாசன் எல்லாரும் நன்மை பெறுதற்காகத் தமிழிற் பாடினார். இப்பாடலைப் பக்தி சிரத்தையுடன் பாடினால் அன்னையிடம் அதிகமாகச் செல்வம் பெறலாம்.

1. மாலவன் மார்பில் நிற்கும்
மங்கலக் கமலச் செல்வீ!
மரகத மலரில் மொய்க்கும்
மாணிக்கக் கரும்பு போன்றாய்
நீலமா மேகம் போல்
நிற்கின்ற திருமாலுந்தன்
நேயத்தால் மெய்சிலிர்த்து
நிகரிலாச் செல்வங் கொண்டான்
மாலவன் மீது வைத்த
மாயப்பொன் விழிஇரண்டை

மாதூநீ என்னி டத்தில்
வைத்தனை என்றால் நானும்
காலமா கடலில் உந்தன்
கருணையால் செல்வம் பெற்று
கண்ணிறை வாழ்வு கொள்வேன்
கண்வைப்பாய் கமலத் தாயே!

2. நீலமா மலரைப் பார்த்து
நிலையிலா தலையும் வண்டு
நிற்பதும் பறப்பதும் போல்
நீள்விழி மயக்கம் கொண்டு
கோலமார் நெடுமால் வண்ணக்
குளிர்முகம் தன்னைக் கண்டு
கொஞ்சிடும், பிறகு நானும்
கோதையார் குணத்தில் நின்று
ஏலமார் குழலி அந்த
இருவிழி சிறிது நேரம்
என்வசம் திரும்பு மாயின்
ஏங்கிய காலம் சென்று
ஆலமா மரங்கள் போல
அழிவிலாச் செல்வங் கொண்டு
அடியவன் வாழ்வு காண்பேன்
அருள்செய்வாய் கமலத் தாயே!

3. நற்குடிப் பிறந்த பெண்கள்
நாயகன் தனைப் பார்த் தாலும்
நாணத்தால் முகம்பு தைந்து
நாலிலோர் பாதம் பார்ப்பார்
பற்பல நினைத்த போதும்
பாதிகண் திறந்து மூடி
பரம்பரைப் பெருமை காப்பார்!
பாற்கடல் அமுதே! நீயும்
அற்புத விழிகளாலே
அச்சுதன் முகுந்தன் பேணி
அப்படிக் காண்ப துண்டு!
ஆனந்தம் கொள்வ துண்டு
இப்பொழுது அந்தக் கண்ணை
என்னிடம் திருப்பு தாயே!
இருமையும் செழித்து வாழ
இகத்தினில் அருள்வாய் நீயே!

4. மதுஎனும் பெயரில் வாழ்ந்த
 பண்பிலா அரக்கன் தன்னை
 மாபெரும் போரில் வென்ற
 மாலவன் மார்பி லாடும்
 அதிசய நீல மாலை
 அன்னநின் விழிகள் கண்டு
 அண்ணலும் காலந் தோறும்
 ஆனந்தம் கொள்வதுண்டு!
 பதுமநேர் முகத்தி னாளே
 பதுமத்தில் உறையும் செல்வி
 பாற்கடல் மயக்கும் கண்ணை
 பதியின் மேற் பாய்ந்த கண்ணை
 பேர்தெடுத் தென்மேல் வைத்தால்
 பிழைப்பன்யான் அருள்செய் வாயே
 பேரருள் ஒருங்கே கொண்ட
 பிழையிலாக் கமலத் தாயே!

5. கைடப அரக்கன் தன்னை
 கடிந்தநின் கணவன் மார்பு
 கார்முகில் அன்னத் தோன்றி
 கருணைநீர் பொழியுங் காலை
 மைதவழ் மார்பில் வீசும்
 மயக்குறும் மின்னல் ஒன்று
 மயக்குவன் திருமால், பின்னர்
 மகிழ்வன்நின் விழிதா வென்று!
 செய்தவப் பிருகு வம்சச்
 சேயெனப் பிறந்து எங்கள்
 திருவென வளர்ந்த நங்காய்!
 தினமும்யாம் வணக்கம் கண்ணாய்!
 கொய்தெடு விழியை என்மேல்
 கொண்டுவந் தருள்செய் வாயே
 கொற்றவர் பணிகள் செய்யும்
 கோலமார் கமலத் தாயே!

6. போரினில் அரக்கர் கூட்டம்
 புறங்கண்ட நெடியோன் தன்னை
 போரின்றிக் குருதி யின்றிப்
 புறங் காணத் துடித்து வந்த

மாரனை ஊக்கு வித்த
 வாளெது கமல நங்காய்
 மங்கைநின் விழிக ளன்றோ!
 மாலவன் தன்னை வென்ற
 நேரிய மாரன் உன்னைத்
 தேரெனக் கொண்ட தாலே
 திருமலை வெங்க டேசன்
 திறத்தினை வென்றான் அன்றோ
 கூரிய விழியாய் உன்றன்
 குறுவிழி தன்னை என்பால்
 கொண்டுவந் தால்யான் உய்வேன்
 கொடுத்தருள் கமலத் தாயே!

7. மந்திரம் உரைத்தாற் போதும்
 மலரடி தொழுத போதும்
 மாந்தருக் கருள்வேன் என்று
 மலர்மகள் நினைத்தாற் போதும்
 இந்திர பதவி கூடும்
 இகத்திலும் பரங்கொண் டாடும்
 இணையறும் செல்வம் கோடி
 இல்லத்தில் நடுவில் பரங்கோடாடும்
 சந்திர வதனி கண்கள்
 சாடையிற் பார்த்தாற் போதும்
 தாய்விழி பட்ட கல்லும்
 தாரணியிற் தங்க மாகும்!
 எந்தவோர் பதவி வேண்டேன்
 எளியனாக் கருள்செய் வாயே!
 இகத்தினில் செல்வம் தந்து
 இயக்குவாய் கமலத் தாயே!

8. எத்தனை பேர்க்குக் கிட்டும்
 இறையருள் ஆன்ம சாந்தி?
 இகமெனும் கடலில் வீழ்ந்து
 எவர்பிழைத் தார்கள் நீந்தி?
 தத்துவப் படியே யாவும்
 தலைமுறை வழியே கிட்டும்
 தவமெனும் முயற்சியாலே
 பவவினை தணிந்து போகும்!
 அத்தனை முயற்சி என்ன
 அண்ணல்மா தேவி கண்ணில்

அருள்மழை வந்தாற் போதும்
 அகப்புறம் முக்தி யாகும்
 இத்தனை சொன்ன பின்பும்
 இன்னுமா தயக்கம் தாயே!
 இல்லத்தைச் செல்வ மாக்கி
 இன்னருள் புரிவாய் நீயே!

9. நீருண்ட மேகக் கண்கள்
 நிழலுண்ட கரிய கூந்தல்
 நேர்கொண்ட மாந்தர் வீட்டில்
 நிலைகொண்ட செல்வப் பந்தல்
 சீர்கொண்ட அழுதச் செல்வி
 சில்லென்ற காற்றுப் பாய்ந்தால்
 சேர்கின்ற மேகத் தண்ணீர்
 சிதறுண்டு பாய்வதைப் போல்
 வேர்கொண்ட பாவ மேனும்
 வினைகொண்ட பாவ மேனும்
 வேய்கொண்ட தோளி னாய்உன்
 விழிகண்டால் தீர்ந்து போகும்!
 தேர்கொண்டேன் புரவி இல்லை
 செல்வமாம் புரவி யாலே
 திருவருள் செய்வாய் நீயே
 தேப்பெரும் கமலத் தாயே!

10. ஆக்கலும் அழித்தல் காத்தல்
 அருள்நிறை இறைவன் சக்தி!
 அன்னவன் தோளில் நீயே
 அனைத்துமாய் விளங்கும் சக்தி!
 ஆக்கலில் வாணி யாவாய்
 அளித்தலில் திருவாய் நிற்பாய்
 அழிக்கின்ற வேளை வந்தால்
 அந்தமில் தூர்க்கை யாவாய்
 தீக்கொண்ட கரத்து நாதன்
 திருப்பரா சக்தி யாக
 திரிபுரம் ஏழு லோகம்
 திருவருள் புரிந்து நிற்பாய்!
 வாக்குயர் கமலச் செல்வாய்
 வாடைநீ தென்றல் நீயே!
 வளமென இரப்போர்க் கெல்லாம்
 வந்தருள் புரிகின் றாயே!

11. வேதத்தின் விளைவே போற்றி!
வினைப்பயன் விளைவிப்பாய் போற்றி
சீதத்தின் மழையே போற்றி
செம்மைசேர் அழகே போற்றி
ஓர்த்து வத்தில் நிற்கும்
உடையவள் வடிவே போற்றி
பாதத்தைக் கமலம் தாங்க
பல்லுயிர் காப்பாய் போற்றி
நாதத்து நெடியோன் கொண்ட
தங்கைநீ போற்றி போற்றி
பாதத்து சிரசை வைத்துப்
பணிகின்றேன் போற்றி போற்றி
மாதத்தில் ஒருநாள் கூட
மறந்திடாய் போற்றி போற்றி!

12. அன்றலர் கமலம் போன்ற
அழகிய வதனி போற்றி
அலைகடல் அமுதமாக
அவதரித் தெழுந்தாய் போற்றி
குன்றிட அமுதத்தோடு
கூடவே பிறந்தாய் போற்றி
குளிர்ந்தமா மதியி னோடும்
குடிவந்த உறவே போற்றி
மன்ற வெங்கடேசன்
மனங்கவர் மலரே போற்றி
மாயவன் மார்பில் நின்று
மயிலெனச் சிரிப்பாய் போற்றி
என்றைக்கும் நீங்கா தாக
இருக்கின்ற திருவே போற்றி
எளியவன் வணங்கு கின்றேன்
இன்னருள் தருவாய் போற்றி!

13. தாமரை மலரில் நிற்கும்
தளிரன்ன திருவே போற்றி
தாமரை வதனங் கொண்ட
தங்கமா மணியே போற்றி
தாமரைக் கரத்தில் ஏந்தி
தயைசெய்யுந் திருவே போற்றி

தாமரைக் கண்ணான் காக்கும்
 தரணியைக் காப்பாய் போற்றி
 தாமரை போல வந்த
 தவமுனி தேவர்க் கெல்லாம்
 தாமரைக் கைகள் காட்டி
 தயைசெய்யும் திருவே போற்றி
 தாமரைக் கண்ணால் செல்வம்
 தந்தருள் புரிவாய் போற்றி
 தாள்மறை நானோர் வார்த்தை
 தர்மமே போற்றி! போற்றி!

14. பெண்ணெனப் பிறந்தா யேனும்
 பெருந் திறன் கொண்டாய் போற்றி
 பிருகுவம் சத்தில் வந்த
 பீடுடை வதனம் போற்றி
 தண்ணளி வெங்க டத்தான்
 தழுவிடும் கிளியே போற்றி
 தத்துநீர்க் குளத்தி லாடும்
 தருணியே லட்குமி போற்றி
 சித்திரக் கொடியே போற்றி
 செம்மணி நகையே போற்றி
 ஸ்ரீதரன் திருப்பா தங்கள்
 சேவைசெய் குயிலே போற்றி
 பத்தினிப் பெண்டிர் தம்மைப்
 பார்வையில் வைப்பாய் போற்றி!
 பக்தருக் கருள்வாய் போற்றி
 பணிந்தனம் போற்றி! போற்றி!

15. கண்களைப் பறிக்கும் காட்சி
 கவிந்த நின் வடிவம் போற்றி
 கமலப்பூ வடிவம் போற்றி
 கமலமா விழிகள் போற்றி
 மண்ணிலும் விண்ணு ளோர்க்கும்
 மங்கலம் நிறைப்பாய் போற்றி
 மண்டல இயக்கத் திற்கே
 மந்திரம் ஆனாய்!
 விண்ணவர் வணங்கும் தேவி
 விந்தையின் மூலம் போற்றி

விரிமலர்க் கண்ணன் தேவன்
 விரும்பிடும் நகையே போற்றி
 எண்ணிய படியே உன்னை
 ஏத்தினேன் போற்றி போற்றி
 இசைபட வாழ வைப்பாய்
 இலக்குமி போற்றி! போற்றி!

16. மைவிழிக் குவளைக் கண்ணாய்
 வரையிலாத் திருவே போற்றி
 வானவர் மண்ணோர்க் கெல்லாம்
 வணக்கமாய் நின்றாய் போற்றி
 மெய்விழி செவ்வாய் நாசி
 விழைந்திடும் இன்பம் போற்றி
 விரித்த மேற் புலனுக் கெல்லாம்
 விளங்காப் பொருளே போற்றி
 கைநிறை செல்வம் யாவும்
 கடைக் கண்ணால் அருள்வாய் போற்றி
 காக்கையை அசுர னாக்கும்
 கைமலர் உடையாய் போற்றி
 செய்ததீ வினையை எல்லாம்
 தீர்க்கின்ற நெருப்பே போற்றி
 சிறுமையைப் பெருமை யாக்கும்
 திருப்பதம் போற்றி! போற்றி!

17. மோகனற் துணையே போற்றி!
 முழுநிலா வடிவே போற்றி
 மூவுல கங்கள் தேடும்
 முதற்பெரும் பொருளே போற்றி
 தேகத்தே ஒளியை வைத்த
 செம்மணிக் குன்றே போற்றி
 தீராத ஆசைக் குள்ளே
 திருவென நிற்பாய் போற்றி
 ஓர்கணம் தொழுதாற் கூட
 ஓடிவந் தளிப்பாய் போற்றி
 ஊர்ந்தமா மேக வண்ணன்
 உவப்புறச் சிரிப்பாய் போற்றி
 தாதாள்களில் பணிந்தே னம்மா
 தண்ணருள் தருவாய் போற்றி
 தலைமுதல் பாதம் மட்டும்
 தாழ்கின்றேன் போற்றி! போற்றி!

18. கண்பட்டால் மனது பாடும்
கார்குழல் சுவையே போற்றி
காதள வோடும் கண்ணால்
காசினி அளந்தாய் போற்றி
வெண்பட்டால் அழகை மூடும்
வியத்தகும் சுவையே போற்றி
வெண்மல்லிகைப் பூமாலை
விளையாடும் தோளி போற்றி
பண்பட்டார் இல்லா தார்தம்
பக்குவம் அறிவாய் போற்றி
பணிவார் இதயத் துள்ளே
பாகரம் படிப்பாய் போற்றி
விண்முட்டும் ஞானம் பெற்ற
வேதநா யகியே போற்றி
வேய்தரு தோளி சக்தி
விரிந்தருள் போற்றி! போற்றி!

19. மண்டலத் திசைகள் தோறும்
மதகரி குடங்க லேந்தி
மங்கை நன்னீர் ஆட்ட
கங்கைநீர் குடத்தில் மாந்தி
தண்டகைக் கூந்தல் ஊற
சர்வமங் களநீ ராட்டி
தாமரைப் பூவின் மேலோர்
தாமரைப் பூவைச் சூட்டி
மண்டிய தூய்மைத் தாய்க்கு
மற்றுமோர் தூய்மை நல்கி
மறுவிலாப் பளிங்கின் மேனி
மாசறத் துலங்கச் செய்யும்
அண்டமா நெடியோன் தேவி
அலைகடல் அரசன் பெண்ணே
அறிதுயில் கொள்ளும் காலை
அடியவன் வணங்கு கின்றேன்!

20. பூவினில் உறையும் பூவே!
பொன்னிடை உறையும் பொன்னே
பூசைக்கே உரியோன் பூசை
புரிகின்ற காதற் செல்வம்

ஏவுமோர் உலகத் துள்ளே
 இன்மையான் ஒருவனே தான்
 இவனுனை இரந்து நிற்க
 இதுவொரு நியாயம் போதும்
 காவநீர் கடலைப் போல
 தண்ணருள் அலைகள் பொங்கும்
 சந்திரப் பிறைப்பூங் கண்ணி
 சற்றுநீ திரும்பிப் பார்த்தால்
 மேவிய வறுமை தீர்ப்பாய்
 மெல்லிடை பூங்கோதாய் நின்
 மின்னிடும் விழிகள் காண
 விழைந்தேன் போற்றி! போற்றி!

21. முப்புவி ஈன்ற தாயே
 மோகனச் சிரிப்பின் செல்வி
 மூவிரண் டொண்டறாய் வந்த
 பிரமத்தின் மொத்த மாக
 அற்புதம் காட்டி நிற்கும்
 அழகிய சிற்பச் சோதி
 ஆனந்தத் தெய்வ மாதா
 அரும் பெறல் அன்னை பேரில்
 இப்பொழு துரைத்த பாடல்
 எவரெங்கு பாடி னாலும்
 இப்புவி உளநாள் மட்டும்
 இன்பமும் அறிவும் சேரும்
 நற்பெரும் பேறும் கிட்டும்
 நன்னிலை வளரும் என்றும்
 நாட்டுக்கே ஒருவராக
 நாளவர் உயர்வார் உண்மை!
 செல்வமெட்டும் எய்தி நின்னாற்
 செம்மையேறி வாழ்வேன்
 இல்லை யென்ற கொடுமை - உலகில்
 இல்லையாக வைப்பேன்
 முல்லை போன்ற முறுவல் காட்டி
 மோக வாதை நீக்கி
 எல்லையற்ற சுவையே - எனை
 என்றும் வாழ வைப்பாயே

- சுப்பிரமணிய பாரதியார்.

குமரகுருபர அடிகள் அருளிய சகலகலாவல்லி மாலை

(ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் பிறவியிலேயே ஊமையாக இருந்தார். இதனைக் கண்ட பெற்றார் குழந்தை குமரகுருபருடன் தீர்த்த யாத்திரை செய்தனர். இதன் பயனாகக் குழந்தை தெய்வ அருளால் முதல் முதலாகச் சரஸ்வதியினை நினைந்து சகலகலாவல்லி மாலையைப் பாடினார். சரஸ்வதி கடாட்சம் நிறையப் பெற்ற சுவாமிகள் கந்தர் கலிவெண்பா, மதுரைக் கலம்பகம், அமுதாம்பிகை பிள்ளைத் தமிழ் போன்ற பல நூல்களைப் பாடினார். எனவே, இப்பாடலைக் காலை, மாலைகளில் முக்கரண சுத்தியுடன் தினமும் பாடி வந்தால் சரஸ்வதியின் கடாட்சம் கிட்டும்.)

உள்ளக் கமலத்தில் உறைய வேண்டுதல்

வெண்டா மரைக்கண் றிநின்பதந்
தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாதுகொ
லோ சகமேழுமளித்
துண்டா னுறங்கவொழித் தான்பித்
தாகவுண் டாக்கும்வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.

நாற்கவி பாட நல்லருள் தருவாய்

நாடும் பொருட்கவை சொற்கவை
தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்
வாய்பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பகம்பொற் கொடியே
கனதனக் குன்றுமைம்பாற்
காடும் சுமக்கும் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.

கலைமகள் அருளிற் குளிக்க விரும்புதல்

அளிக்கும் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு
தார்த்துன் னருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ
லோவுளங் கொண்டுதெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
கவிமழை சிந்தக்கண்டு
களிக்குங் கலாப மயிலே
சகல கலாவல்லியே.

கல்வியும் வாக்கும் பெருகிடச் செய்வாய்

தூக்கும் பனுவற் றுறைதோய்ந்த
கல்வியும் சொற்கவைதோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்
வாய்வட நூற்கடலும்
தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமும்
தொண்டர் செந்நாவினின்று
காக்கும் கருணைக் கடலே
சகல கலாவல்லியே.

நெஞ்சத் தடத்தினில் நிலவ வேண்டும்

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற்
பாதபங் கேருகமென்
நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்
னேநெடுந் நாட்கமலத்
தஞ்சத் துவச முயர்த்தோன்செந்
நாவு மனமும்வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
சகல கலாவல்லியே.

பண்ணும் பரதமும் நல்கிட வேண்டுதல்

பண்ணும் பரதமுங் கல்வியுந்
தீஞ்சொற் பனுவலும் யான்
எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல்
காயெழு தாமறையும்

விண்ணும் புலியும் புனலுங்
 கனலும் வெங்காலுமன்பர்
 கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே.

பாட்டும் பொருளும் பயனும் கூட்டுவாய்

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
 பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
 கூட்டும் படிநின் கடைக்கண்நல்
 காயுளங் கொண்டு தொண்டர்
 தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா
 லமுதந் தெளிக்கும் வண்ணம்
 காட்டும் வெள்ளோ திம்பேபே
 சகல கலாவல்லியே.

சொல்லின் வன்மை பெருகிட வேண்டுதல்

சொல்விற் பனமு மவதான
 முங்கல்வி சொல்லவல்ல
 நல்வித்தை யுந்தத் தடிமைகொள்
 வாய்நளி னாசனஞ்சேர்
 செல்விக் கரிதென் றொருகால
 முஞ்சிதை யாமைநல்கும்
 கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே
 சகல கலாவல்லியே.

சொற்கும் பொருட்கும் உயிராய் இருப்பவன்

சொற்கும் பொருட்கு முயிராமெய்ஞ்
 ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
 நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர்
 யார்நிலந் தோய்புழைக்கை
 நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ
 டரசன்ன நாணநடை
 கற்கும் பதாம்புயத் தாளே
 சகல கலாவல்லியே.

மன்னர் தன்னையும் பணியச் செய்வாய்

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
மேற்பட்ட மன்னருமென்
பண்கண் டளவிற் பணியச்செய்
வாய்படைப் போன்முதலாய்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்
டேனும் விளம்பினுன்போல்
கண்கண்ட தெய்வ முளதோ
சகல கலாவல்லியே.

சரஸ்வதி இருக்கும் இடங்கள்

நாடிப் புலங்கள் உழுவார் கரமும் நயவுரைகள்
தேடிக் கொழிக்கும் கவிவாணர் நாவும் செழுங்கருணை
ஓடிப் பெருகும் அறிவாளர் நெஞ்சும் உவந்து நடம்
ஆடிக் களிக்கும் மயிலே உன்பாதம் அடைக்கலமே.

துக்க நிவாரண அஷ்டகம் (ஸ்ரீ துர்க்கைச் சித்தரஞ்சியது.)

உலகில் என்றும் எப்போதும் எக்காலத்தும் அழியாது இருப்பவை பதி, பசு, பாசம் ஆகிய முப்பொருள்கள். பதி என்பது இறைவனைக் குறிக்கும். பசு என்பது ஆன்மாவைக் குறிக்கும். பாசம் என்பது ஆணவத்தைக் குறிக்கின்றது.

காணப்படுகின்ற உலகிற் பற்பல உயிர்கள் காணப்படுகின்றன. இவை ஏழு வகைப் பிரிவுகளில் அடக்கியுள்ளனவென்று மனங் கடந்த மணிவாசகப் பெருமான் பாடியுள்ளார்.

ஏழு வகை பிறவிகளில் மனிதப் பிறவி உயர்ந்த பிறவியாகக் கருதப் படுகின்றது. காரணம் மனிதன் தன்னை உணருகின்றான். தன் தலைவனாகிய கடவுளை உணர்ந்து தலை வணங்குகின்றான். உலகை உணருகின்றான்.

இத்தகைய மனிதன் வையகத்தில் வாழ்வாங்கு வாழவும் நோய் பிணியின்றி வாழவும் கருதிய துர்க்கைச் சித்தர் துக்க நிவாரண அஷ்டகம், ரோக நிவாரண அஷ்டகம் போன்ற நூல்களை அருளினார். இதனைப் பயபக்தியுடனும் முக்கரண சுத்தியுடனும் வீட்டிலும் அம்பாள் ஆலயத்திலும், விசேடமாக செவ்வாய், வெள்ளிக்கிழமைகளிலும், ராகு காலங்களிலும், அட்டமி, நவமி காலங்களில் மங்கள் விளக்கேற்றிப் பாராயணம் செய்து வந்தால் நோய், வறுமை முதலியன நீங்கி அம்பாள் அனுக்கிரகம் பெற்று வாழ முடியுமெனச் சித்தர் அருளியுள்ளார்.

மங்கள் ரூபிணி மதியணி சூலினி
மன்மத பாணியளே;
சங்கடம் நீக்கிடச் சடுதியில் வந்திடும்
சங்கரி செளந்தரியே;
கங்கண பாணியன் கனிமுகங் கண்டநல்
கற்பகக் காமினியே;
ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி
துக்க நிவாரணி காமாஷி !

1

கானுறு மலரெனக் கதிர்ஒளி காட்டிக்
காத்திட வந்திடுவாள்;
தானுறு தவஒளி தாரொளி மதியொளி
தாங்கியே வீசிடுவாள்;

மாணுறு விழியாள் மாதவர் மொழியாள்;
 மலைகள் சூடிடுவாள்;
 ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி
 துக்க நிவாரணி காமாஷி !

2

சங்கரி செளந்தரி சதுர்முகன் போற்றிடச்
 சபையினில் வந்தவளே;
 பொங்கரி மாவினில் பொன்னடி வைத்துப்
 பொருந்திட வந்தவளே;
 எங்குலந் தழைத்திட எழில்வடி வுடனே
 எழுந்தநல் தூர்க்கையளே;
 ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி
 துக்க நிவாரணி காமாஷி !

3

தண தண தந்தண தவிலொலி முழங்கிடத்
 தண்மணி நீ வருவாய்;
 கண கண கங்கண சுதிர்ஒளி வீசிடக்
 கண்மணி நீ வருவாய்;
 பண்பண பம்பண பறையொலி கூவிடப்
 பண்மணி நீ வருவாய்;
 ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி
 துக்க நிவாரணி காமாஷி !

4

பஞ்சமி பைரவி பர்வத புத்திரி
 பஞ்சநல் பாணியளே;
 கொஞ்சிடும் குமரனைக் குணமிகு வேலனைக்
 கொடுத்தநல் குமரியளே;
 சங்கடம் தீர்த்திடச் சமரது செய்தநற்
 சக்தியெ னும்மாயே;
 ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி
 துக்க நிவாரணி காமாஷி !

5

எண்ணிய படிநீ யருளிட வருவாய்
 எங்குல தேவியளே;
 பண்ணிய செயலின் பலனது நலமாய்ப்
 பல்கிட அருளிடுவாய்;

கண்ணொளி யதனால் கருணையே காட்டிக்
கவலைகள் தீர்ப்பவளே;
ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி
துக்க நிவாரணி காமாஷி !

6

இடர்தரு தொல்லை இனிமேல் இல்லை
யென்றுநீ சொல்லிடுவாய்;
சுடர்தரு அழுதே சுருதிகள் கூறிக்
சுகமதைத் தந்திடுவாய்;
படர்தரு இருளில் பாதியாய் வந்து
பழவினை ஒட்டிடுவாய்;
ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி
துக்க நிவாரணி காமாஷி !

7

ஜெய ஜெய பாலா சாமுண்டேஸ்வரி
ஜெய ஜெய ஸ்ரீ தேவி;
ஜெய ஜெய துர்க்கா ஸ்ரீ பரமேஸ்வரி
ஜெய ஜெய ஸ்ரீ தேவி
ஜெய ஜெய ஜெயந்தி மங்கள காளி
ஜெய ஜெய ஸ்ரீ தேவி
ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி
துக்க நிவாரணி காமாஷி !

8

ரோக நிவாரண அஷ்டகம்

பகவதி தேவி பர்வத தேவி
 பலமிகு தேவி தூர்க்கையளே
 ஜெகமது யாவும் ஜெயஜெய வெனவே
 சங்கரி யுன்னைப் பாடிடுமே
 ஹந ஹந தகதக பசபச வெனவே
 தளிர்த்திடு ஜோதி யானவளே
 ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி
 தாபநி வாரணி ஜெய தூர்க்கா! 1

தண்டினி தேவி தக்ஷினி தேவி
 கட்கினி தேவி தூர்க்கையளே
 தந்தன தான தனதன தான
 தாண்டவ நடன ஈஸ்வரியே
 முண்டினி தேவி முனை யொளி சூலி
 முனிவர்கள் தேவி மணித்தீவி
 ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி
 தாபநி வாரணி ஜெய தூர்க்கா! 2

காளினி நீயே காமினி நீயே
 கார்த்திகை நீயே தூர்க்கையளே
 நீலினி நீயே நீதினி நீயே
 நீர்நிதி நீயே நீர் ஒளியே
 மாலினி நீயே மாதினி நீயே
 மாதவி நீயே மான்விழியே
 ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி
 தாபநி வாரணி ஜெய தூர்க்கா! 3

நாரணி மாயே நான்முகன் தாயே
 நாகினி யாயே தூர்க்கையளே
 ஊரணி மாயே ஊற்று தாயே
 ஊர்த்துவ யாயே ஊர்ஜனியே
 காரணி மாயே காருணி தாயே
 கானக யாயே காசினியே
 ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி
 தாபநி வாரணி ஜெய தூர்க்கா! 4

திருமக ளானாய் கலைமக ளானாய்
 மலைமக ளானாய் தூர்க்கையளே
 பெருநிதி யானாய் பேரறி வானாய்
 பெருவலி யானாய் பெண்மையளே
 நறுமல ரானாய் நல்லவ ளானாய்
 நந்தினி யானாய் நங்கையளே
 ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி
 தாபநி வாரணி ஜெய தூர்க்கா! 5

வேதமும் நீயே வேதியள் நீயே
 வேகமும் நீயே தூர்க்கையளே
 நாதமும் நீயே நாற்றிசை நீயே
 நாணமும் நீயே நாயகியே
 மாதமும் நீயே மாதவம் நீயே
 மானமும் நீயே மாயவளே
 ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி
 தாபநி வாரணி ஜெய தூர்க்கா! 6

கோவுரை ஜோதி கோமள ஜோதி
 கோமதி ஜோதி தூர்க்கையளே
 நாவுறை ஜோதி நாற்றிசை ஜோதி
 நாட்டிய ஜோதி நாச்சியளே
 பூவுறை ஜோதி பூரண ஜோதி
 பூதநற் ஜோதி பூரணையே
 ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி
 தாபநி வாரணி ஜெய தூர்க்கா! 7

ஜெய ஜெய சைல புத்திரி ப்ரஹ்ம
 சாரிணி சந்த்ர கண்டினியே
 ஜெய ஜெய கூடல் மாண்டினி ஸ்கந்த
 மாதினி காத்யா யன்யயளே
 ஜெய ஜெய கால ராத்திரி கௌரி
 ஸித்திதா ஸ்ரீநவ தூர்க்கையளே
 ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி
 தாபநி வாரணி ஜெய தூர்க்கா! 8

பராசக்தி

1. மாதா பராசக்தி வையமெல்லாம் நீ நிறைந்தாய்
ஆதாரம் உன்னை யல்லால் ஆரெமக்குப் பாரினிலே
ஏதாயினும் வழிநீ சொல்வாய் எமதுயிரே
வேதாவின் தாயே மிகப் பணிந்து வாழ்வோமே!

வாணி

2. வாணி கலைத்தெய்வம் மணிவாக்குக் குதவிடுவாள்
ஆணி முத்தைப் போல அறிவு முத்து மாலையினாள்
காணுகின்ற காட்சியாய்க் காண்பதெல்லாம் காட்டுவதாய்
மானுயர்ந்து நிற்பாள் மலரடியே சூழ்வோமே!

ஸ்ரீ தேவி

3. பொன்னரசி நாரணனார் தேவி புகழரசி
மின்னுநவ ரத்தினம்போல் மேனியழகுடையாள்
அன்னையவள் வையமெல்லாம் ஆதரிப்பாள் ஸ்ரீ தேவி
தன்னிரு பொற்றாள் சரண்புகுந்து வாழ்வோமே!

பராசக்தி

4. மலையிலே தான்பிறந்தாள் சங்கரனை மாலையிட்டாள்
உலையிலே யூதி உலகக் கனல் வளர்ப்பாள்
நிலையில் உயர்ந்திடுவாள் நேரே அவள் பாதம்
தலையிலே தாங்கித் தரணிமிசை வாழ்வோமே!

ஓம் சக்தி

ஓம் சக்தி ஓம் ஓம் சக்தி ஓம் ஓம் சக்தி ஓம்
ஓம் சக்தி ஓம் ஓம் சக்தி ஓம் ஓம் சக்தி ஓம்

சுந்தர வதனி சுகுண மனோகரி
மந்தகாச முகமதி வதனி
சந்தண குங்கும அலங்கார முடனே
தந்திடுவாய் உந்தன் தரிசனமே! (ஓம்)

நந்தி தேவரும் முனிவரும் பணிய
ஆனந்த முடனே வந்திடுவாய்
வந்தனை செய்து மாயனயனுடன்
வகையாய் புகழ் பாடிவே! (ஓம்)

தங்கச் சிலம்பு சலசல வென்றிட
தாண்டவ மாடித் தனையன் மகிழ்ந்திட
பொங்கு மானந்தமுடன் புவிமேல் விளங்கும்
மங்கள நாயகி மகிழ்வாய் வரவே! (ஓம்)

வேதங்கள் உன்னை வேண்டிப் பாடிட
விரும்பிச் சரஸ்வதி வீணை வாசித்திட
சதானந்தமான ஜோதீஸ்வ ரூபி
ராஜா ராஜேஸ்வரி சரணம் சரணம்! (ஓம்)

ராகம் : மத்திய மாவத்

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

அபயம் அபயம்மா - அம்மா
எனை ஆண்டுகொண் டருள்வாய்
தாயே லலிதேஸ் வரி! (அபயம்)

சரணம்

மங்கள ரூபி மகேஸ்வரித் தாயே
சங்கரி திரிபுர கந்தரி நீயே
கபாலியின் ப்ரிய காத்யா யணியே
கந்தனுடனே வந்தருள் தாதா! (அபயம்)

மரஞ்செடி கொடிகள் மானிடர் தேவர்கள்
மிருகங்களிலும் உயிர்நீ தானம்மா
உரம் மிகுந்த கொடு அசுரரை அழித்த
ஓய்யாரி கெம்பீரீ தசாவ தரியே! (அபயம்)

ஆறுமுக முடைய என்னுயிர் நாதர்க்கு
அன்புமு தளித்து மடியிலிருத்தி
தேறுதல எகிகக் கேசரி ஏறி
ஜெக சோதியுடன் ஓடி நீ வாவா! (அபயம்)

ஆனந்தமான பராசக்தித் தாயே
 அழகிய கரிமுகன் அயனரன் ஹரியுடன்
 ஞான முனிவர்களும் கானசி ரேஸ்டர்களும்
 ஜெய ஜெய வெனக் கோஷம் செய்திடவும்! (அபயம்)

ராகம் : நெஞ்சருட்டி

தாளம் : திரை ஏகம்

ஓம் சக்தி ஓம் சக்தி ஓம் சக்தி – ஓம் பராசக்தி
 ஓம் சக்தி ஓம் சக்தி ஓம் சக்தி ஓம்
 ஓம் சக்தி ஓம் சக்தி ஓம் சக்தி – ஓம் சக்தி
 ஓம் சக்தி ஓம் சக்தி ஓம் சக்தி ஓம்
 கணபதி ராயன் – அவனிரு
 காலைப் பிடித் திடுவோம்
 குண முயர்ந் திடவே – விடுதலை
 கூடி மகிழ்ந் திடவே! (ஓம் சக்தி)

சொல்லுக் கடங்காவே – பராசக்தி
 குரத் தனங்க னெல்லாம்
 வல்லமை தந்திடுவாள் – பராசக்தி
 வாழி யென்றே துதிப்போம்! (ஓம் சக்தி)

வெற்றி வடிவேலன் – அவனுடைய
 வீரத்தினைப் புகழ்ந் திடுவோம்
 சுற்றி நில்லாதே போ – பகையே
 துள்ளி வருகுது வேல்! (ஓம் சக்தி)

தாமரைப் பூவினிலே – சுருதியைத்
 தனியிருந் துரைப்பாள்
 பூமணித் தாளினையே – கண்ணிலொற்றிப்
 புண்ணிய மெய்திடுவோம்! (ஓம் சக்தி)

பாம்புத் தலைமேலே – நடஞ்செயும்
 பாதத்தினைப் புகழ்வேம்
 மாம்பழ வாயினிலே – குழலிசை
 வண்மை புகழ்ந்திடுவோம்! (ஓம் சக்தி)

செல்வத் திருமகளைத் திடங்கொண்டு
 சிந்தனை செய்திடுவோம்
 செல்வ மெல்லாந் தருவாள் - நமதொளி
 திக்கனைத்தும் பரவும் (ஓம் சக்தி)

ராகம் : தேஷ்

தாளம் : ஆதி

ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி - ஓம் ஸ்ரீ
 ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி
 ஜெய ஜெய தினம் பாடிப் பணிந்தோம்
 ஜெகமெங்கும் அமைதியைத் தா தா - ஓம் ஸ்ரீ (ஜெய)

திருப்தியும் இன்பமும் வாழ்விற் துலங்க
 தேவையெல்லாம் மறைய - அம்மம்மா
 பக்தி பெருகிடப் பாடி உருகிட
 பணிப்பாய் அன்பி லெம்மை - ஓம் ஸ்ரீ (ஜெய)

இரண்டுகள் போக மூன்றுகள் அகல
 ஈஸ்வரி பலமருள்வாய் - அம்மம்மா
 கரம்குலித்தோம் இனிக் காலை விடோமடி
 பணிப்பாய் அன்பி லெம்மை - ஓம் ஸ்ரீ (ஜெய)

காசினி யெங்கும் வேற்றுமை போக
 கருத்தினில் அன்பருள்வாய் - அம்மம்மா
 தேசுடன் வாழக் காட்டடி காட்சி
 தேவியுன் அடைக்கலம் நாம் - ஓம் ஸ்ரீ (ஜெய)

நமஸ்காரம் செய்தே இருவினை கருத்தினில் ஞான
 நல்லொளி தீபம் வைத்து - அம்மம்மா
 நமஸ்காரம் செய்து ஆராத்தி செய்தோம்
 ஞாலத்தில் அமைதியைத் தா தா - ஓம் ஸ்ரீ (ஜெய)

ராகம் : மாண்டு

தாளம் : திரை ஏகம்

நாமாவளிகள்

சுத்த சக்தி சுத்த சக்தி சுத்த சக்தி ஓம்சிவம்
 சுத்த சக்தி சுத்த சக்தி சுத்த சக்தி ஓம்சிவம் (சுத்த)

சத்திய ஞான தர்மசக்தி சாந்த சக்தி ஒம்சிவம்
சச்சி தானந்தாத்ம சக்தி சர்வ சக்தி ஒம்சிவம் (சுத்த)

வேத சாஸ்திர சகலகலா வித்தியா சக்தி ஒம்சிவம்
வீரதீர தைர்ய சக்தி விஜய சக்தி ஒம்சிவம் (சுத்த)

நாதகீத கானகலா நடனசக்தி ஒம்சிவம்
மஹாமந்திர யந்திர தந்திர ஒம்சிவம் (சுத்த)

லோகபோக தியாக சக்தி யோக சக்தி ஒம்சிவம்
தாகமோக கோகாகித தபோசக்தி ஒம்சிவம் (சுத்த)

துஷ்ட சத்துரு நாச சக்தி துர்க்கா சக்தி ஒம்சிவம்
அஷ்ட லக்ஷ்மி ஞான வாணி அமரசக்தி ஒம்சிவம் (சுத்த)

குஞ்சிதபாத அபயஹஸ்த வாஞ்சித பல தாயகம்
குருபர சிவ ஹர ஹர நடராஜ சுத்த சக்திலும் (சுத்த)

ராகம் : குறிஞ்சி

தாளம் : ஏகம்

பர்வ தரா ஜகுமாரி பவானி
பஞ்ஜய க்ஞபயா மம துரிதானி!

தீனதயாபரி பூர்ண கடாசுதி
திரிபுர சுந்தரி தேவி மீனாட்சி!

ஆரணி தாரணி காரணி நீலி
பூரணி யோக புராதீன சீலி

சங்கர நாயகி சாந்த மகேஸ்வரி
சுந்தரி வேத விசுஹினி கௌரி!
அம்பர சிதம்பர நாத நடேஸ்வரி
அம்பண காதலி தேவி ஸர்வேஸ்வரி!
கம்பு மோஹினி சாந்த தயாமணி
துக்க போதினி சோக நிவாரணி!
பஞ்சதசா ஷர பஞ்ஜர வாசினி
குஞ்சிதபாத மஹேச விலாசினி!
காஞ்சி காமாசுதி காசி விசாலாட்சி
காருண்ய லாவண்ய அகிலாண்டேஸ்வரி!

அம்ப பரமேஸ்வரி அகிலாண்டேஸ்வரி
ஆதி பராசக்தி பாலயமாம்
அம்ப பரமேஸ்வரி அகிலாண்டேஸ்வரி
ஆதி பராசக்தி பாலயமாம்

(அம்ப)

ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்
ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்
ஆதி சக்தி மஹா சக்தி பரா சக்தி ஓம்
இச்சா சக்தி கிரியா சக்தி ஞான சக்தி ஓம்

ராகம் : குறிஞ்சி

தாளம் : சுந்தாங்க

ஸர்வ மங்கள மாங்கல்யே சிவே
ஸர்வார்த்த ஸாதிகே
சரண்யே திரியம்பகே கௌரி
நாராயணி நமோஸ்து தே
ஸ்ருட்டி ஸ்திதி விநாசானாம்
சக்தி பூதே ஸநாதனி
குணாக்ரயே குணமயே
நாராயணி நமோஸ்து தே
சரணாகத - தீனார்த்த
பரித்தாரண பராயணே!

ஸர்வஸ்யார்த்தி - ஹரே தேவி
நாராயண நமோஸ்துதே
ஜய நாராயணி நமோஸ்துதே
ஜய நாராயணி நமோஸ்துதே
ஜய நாராயணி நமோஸ்துதே!

ராகம் : காப்பி

தாளம் : ஆதி

அம்ப பரமேஸ்வரி அகிலாண்டேஸ்வரி
ஆதி சக்தி பாலயமாம்
வீணாபாணி விமல சரஸ்வதி
வேதாந்த ரூபிணி பாலயமாம்

(மூன்று முறை பாடவேண்டும்)

ராகம் : நோட்டு

தாளம் : ஏகம்

ஜெய் பவானி ஜெய் பவானி
ஜெய் ஜகதாம்பா ஜெய் பவானி
ஜெய் பவானி ஜெய் பவானி
ஓம் ஜகதாம்பா ஜெய் பவானி!

(மூன்று முறை பாடவேண்டும்)

ராகம் : குறிஞ்சி

தாளம் : ஆதி

யாது மாகி நின்றாய் - காளீ
எங்கும் நீ நிறைந்தாய்
தீது நன்மை யெல்லாம் - நின்றன்
செயலக ளன்றி யில்லை
போதும் இங்கு மாந்தர் - வாழும்
பொய்ம்மை வாழ்க்கை யெல்லாம்
ஆதி சக்தி தாயே! - என் மீது
அருள் புரிந்து காப்பாய்!

கர்ம யோக மொன்றே - உலகில்
காக்கும் என்னும் வேதம்
தர்ம நீதி சிறிதும் - இங்கே
தவற லென்ப தின்றி
மர்மமான பொருளாம் - நின்றன்
மலரடிக்கண் நெஞ்சம்
செம்மை யுற்று நாளம் - சேர்ந்தே
தேச கூட வேண்டும்!

காளி மீது நெஞ்சம் - என்றும்
கலந்து நிற்க வேண்டும்
வேளை யொத் திறலும் - பாரில்
வேந்த ரேத்து புகழும்
யாளி யொத்த வலியும் - என்றும்
இன்பம் மிக்கும் மனமும்
வாழியீதல் வேண்டும் - அன்னாய்!

முத்துமாரி

உலகத்து நாயகியே - எங்கள் முத்து
மாரியம்மா எங்கள் முத்துமாரி
உன்பாதம் சரண் புகுந்தோம் - எங்கள் முத்து
மாரியம்மா எங்கள் முத்துமாரி
கலகத் தரக்கர் பலர் - எங்கள் முத்து
மாரியம்மா எங்கள் முத்துமாரி
கருத்தினுள்ளே புகுந்துவிட்டார் - எங்கள் முத்து
மாரியம்மா எங்கள் முத்துமாரி
பலகற்றும் பலகேட்டும் - எங்கள் முத்து
மாரியம்மா எங்கள் முத்துமாரி
பயனொன்று மில்லையடி - எங்கள் முத்து
மாரியம்மா எங்கள் முத்துமாரி
நிலையெங்கும் காணவில்லை - எங்கள் முத்து
மாரியம்மா எங்கள் முத்துமாரி
நின்பாதம் சரண் புகுந்தோம் - எங்கள் முத்து
மாரியம்மா எங்கள் முத்துமாரி

தேடியுனைச் சரணடைந்தேன் தேச முத்துமாரி
கேடதனை நீக்கிடுவாய் கேட்ட வரந்தருவாய்

பாடியுனைச் சரணடைந்தேன் பாசமெலாம் களைவாய்
கோடி நலஞ் செய்திடுவாய் குறைகலெல்லாம் தீர்ப்பாய்

எப்பொழுதும் கவலையிலே இணங்கி நிற்பான் பாவி
ஒப்பியுன தேவல் செய்வேன் உனதருளால் வாழ்வேன்

சக்தியென்று நேரமெல்லாம் தமிழ்க் கவிதை பாடி
பக்தியுடன் போற்றி நின்றால் பயமனைத்தும் தீரும்

ஆதாரம் சக்தி யென்றே அருமறைகள் கூறும்
மாதாவுன் தொழில் புரிவோம் யாதுமவன் தொழிலாம்

துன்பமே இயற்கை யெனும் சொல்லை மறந்திடுவோம்
இன்பமே வேண்டி நிற்போம் யாவும் அவள் தருவாள்

நம்பினோர் கெடுவதில்லை நான்கு மறைத் தீர்ப்பு
அம்பி கையைச் சரண்புகுந்தால் அதிக வரந்தருவாள்

சிவசக்தி புகழ்

ஓம் சக்தி சக்தி சக்தி யென்று சொல்லு - கெட்ட
சங்சலங்கள் யாவினையும் கொல்லு
சக்தி சக்தி சக்தி யென்று சொல்லி - அவள்
சந்நிதியிலே தொழுது நில்லு

ஓம் சக்திமிசை பாடல்பல பாடு - ஓம்
சக்தி சக்தி என்று தாளம் போடு
சக்தி தருஞ் செய்கை நிலந்தனிலே - சிவ
சக்தி வெறி கொண்டு களித்தாடு
ஓம் சக்தி தனையே சரணங் கொள்ளு - என்றும்
சாவினுக்கோர் அச்ச மில்லைத் தள்ளு
சக்திபுக ழாமுதை அள்ளு - மது
தன்னி லின்பபாகு மந்தக் கள்ளு

ஓம் சக்தி செய்யும் புதுமைகள் பேசு - நல்ல
சக்தியற்ற பேடிகளை ஏசு
சக்தி திருக் கோயிலுள்ள மாக்கி - அவள்
தந்திடுநற் குங்குமத்தைப் பூசு

ஓம் சக்திதனைச் சேர்ந்த திந்தச் செய்கை - இதைச்
சார்ந்து நிற்பதே நமக்கொ ருய்கை
சக்தி யெனும் இன்பமுள்ள பொய்கை - அதில்
தன்னமுத மாரி நித்தம் பொய்கை

ஓம் சக்தி சக்தி சக்தியென்று நாட்டு - சிவ
சக்தியருள் பூமிதனில் காட்டு
சக்திபெற்ற நல்லநிலை நிற்பார் - புவிச்
சாதிகளெல் லாமதனைக் கேட்டு

- சுப்பிரமணிய பாரதியார்.

மங்கையர்க்கு ஏற்ற குங்குமக் கவசம்

இல்லறமாகிய நல்லறத்தில் ஈடுபட்ட மங்கையர்களும், இல்லற வாழ்வை விரும்பும் கன்னிப் பெண்களும் அன்னையின் அருளால் வாழ்வாங்கு வாழ இந்தக் குங்குமக் கவசத்தை மாலையில் மங்களத் தீபமாகிய குத்துவிளக்கின் முன்னால் முக்கரண சுத்தியுடனும் பக்திச் சிரத்தையுடனும் தினமும் படித்து வந்தால் அவர்கட்கு வெற்றியும் தேவியின் கட்டாட்சமும் பெருகும் என்பது துணிபாகும்.

குங்குமமாவது குறைகளைத் தீர்ப்பது
குங்குமமாவது குடியினைக் காப்பது
குங்குமமாவது குணமது அளிப்பது
குங்குமமாவது கொல்வினைத் தீர்ப்பதே

விதிதனை வெல்வது விமலையின் குங்குமம்
நிதிதனை ஈவது நிமலையின் குங்குமம்
பதிதனைக் காப்பது பதிவிரதை குங்குமம்
கதிதனை ஆள்வதும் கருத்தான குங்குமம்

தஞ்சமென் றோரைத் தடுத்தாட் கொள்வது
பஞ்சமா பாதகம் பரிந்துமே நீக்குவது
அஞ்சின பேருக்கு அபயம் அளிப்பதும்
காஞ்சிக் காமாட்சி கருணைக் குங்குமம்

நற்பத மீவது நாரணியின் குங்குமம்
பொற்பினை ஈவது பூரணியின் குங்குமம்
சிற்பர மாவது ஹீ சக்கர குங்குமம்
கற்பினைக் காப்பதும் காரிகைக் குங்குமம்

செஞ்சுடர் போன்றது சீரான குங்குமம்
கொஞ்சம் அழகைக் கொடுப்பதும் குங்குமம்
ஐந்து புலன்கள் அடக்கி அருள்வதும்
காசி விசாலாட்சிகனிவாம் குங்குமம்

நோயினைத் தீர்ப்பதும் நுண்ணறி மீவதும்
பேயினைத் தீர்ப்பதும் பெரும் புகழீவதும்
சேயினைக் காப்பதும் செல்வம் தருவதும்
தாயினை அரிச்சித்த தன்னொளிக் குங்குமம்

சக்தி கொடுப்பதும் சத்தியம் காப்பதும்
பக்தி காப்பதும் பரகதி யீவதும்
முக்தி கொடுப்பதும் மும்மலம் தீர்ப்பதும்
சித்தி தருவதும் சிறந்த குங்குமம்

நெஞ்சிற் கவலைகள் நீக்கி யருள்வதும்
செஞ்சொற் கவிபாடும் சீரினை யீவதும்
வஞ்சப் பகைவரை வாட்டி யருள்வதும்
மதுரை மீனாசுழி மங்கலக் குங்குமம்

சிவசிவ என்றுமே திருநீறணிந்த பின்
தவமான மேலோருந் தரித்துக் களிப்பதும்
சிவகாமி யேஎன சிந்தித் தணிவதும்
பவவினைத் தீர்ப்பதும் பராசக்தி குங்குமம்

எவையெவை கருதிடின் அவையவை யீவதும்
நவவகை சக்தியின் நலனைக் கொடுப்பதும்
குவிசெய் கரத்துடன் கும்பிட்ட பேருக்கு
குவிநிதி யீவதும் குலநலக் குங்குமம்

அஷ்டலெக்கூழி அருள் தந்தளிப்பதும்
இஷ்டங்களீவதும் ஈடற்ற குங்குமம்
கஷ்டம் தவிர்த்தென்னை காத்தருள்வதும்
அஷ்டமூீ சக்ர ஆனந்தக் குங்குமம்

குஷ்ட முதலான மகாரோகந் தீர்ப்பதும்
நஷ்டம் வராதொரு நலனைக் கொடுப்பதும்
எட்டிரண்டோர் அறிவித்தோர் வீடினைக்
கிட்டவே செய்வதும் கேண்மைக் குங்குமம்

பட்ட காலிலே படுமெனக் கஷ்டங்கள்
விட்டி டாமலே வந்து வாட்டினும்
பட்டான பார்வதி பாதம் பணிந்தே
இட்டார் இடர் தவிர்க்கும் இனிய குங்குமம்

சித்தந்தனைச் சுத்தி செய்வதர்க் கெளியதோர்
எத்துத் தெரியாதே ஏமாந்த மாந்தரே !
நித்தம் தொழும் அன்னை குங்குமம் தன்னை
நித்தியம் தரித்துமே மேன்மை அடைவோம்

மிஞ்சும் அழகுடன் குங்கும ஆடைகள்
செஞ்சுடர் ஆகுமோர் ஹீசக்கரம் ஈஸ்வரியின்
கஞ்ச மலர் முகம் தன்னில் திகழ்வதும்
பஞ்ச நிதிதரும் பண்புக் குங்குமம்.

ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி மாலை

மந்திர ஒலியே மங்கள இசையே
மன்மத பாணியளே;
சந்திர கேசரி சண்முகன் தாயே
சங்கரி சௌந்தரியே;
இந்திர ஜாலம் தந்திர மாயம்
இலங்கிடு விழியவளே;
பொங்கிட என்றும் புன்னகை பூத்த
புவனேஸ்வரி தாயே!

பந்தனை விரலி பர்வத தேவி
பவபய ஹாரிணியே;
சந்தர ஈசன் சுருதியும் நீயே;
சுக சுக ரூபினியே;
சிந்தனை யாவும் உன்னிடம் வைத்தேன்
சித்தியின் ஒரு வடிவே;
எந்தனைக் காக்க எழில்நகை பூத்த
புவனேஸ்வரி தாயே!

சத்தியே வடிவே சத்குண உருவே
சதுர்மறை சன்னிதியே;
நித்திய நிதியே நிறைபுகழ் ஒளியே
நினைத்திட வருபவளே;
வைத்திய மணியே வறுமைகள் போக்க
வையகம் வாழ்பவளே;
புத்தியுள சேர்ந்து புன்னகை பூத்த
புவனேஸ்வரி தாயே!

வழிபடு வோர்க்கு வரந்தரு தாயே;
வந்தருள் வேணியளே;
பழிபடு துயரம் பகைத்தரு தீமைப்
பகைகளைப் புதைத்தவளே;
விழிகளின் அருளால் வினைகளை விரட்ட
விளக்கொளி யானவளே;
பொழிந்திடு அருளாய்ப் புன்னகை பூத்த
புவனேஸ்வரி தாய்!

அறுபத்து நான்கு கலைகளு மாணாய்
 அன்னையும் நீயானாய்;
 கறுவிடு அரக்கர் கண்பதை கடிந்த
 கனிமொழி நீயானாய்;
 குறுகலர் தம்மைக் குறுந்தடி பாய்ச்சும்
 குணமணி நீயானாய்;
 மறுவுகள் போக்க மங்கலம் பூத்த
 புவனேஸ்வரி தாயே!

வல்லவள் நீதான் வஞ்சியும் நீதான்
 வசந்தமும் நீயேதான்!
 நல்லவள் நீதான் நன்னிதி நீதான்
 நற்கனை நீயேதான்!
 சொல்லவள் நீதான் சொர்ணமும் நீதான்
 சொர்க்கமும் நீயேதான்;
 நல்வையம் காக்க நலநகை பூத்த
 புவனேஸ்வரி தாயே!

நாற்பத்தி மூன்று கோணத்தின் நடுவில்
 நான்மறை நீநின்றாய்;
 நோற்றிடும் நோன்பின் பலனென வந்தாய்
 நோய்களை நீதீர்த்தாய்;
 கார்மழை யானாய் காவலும் ஆனாய்
 காத்திட நீவந்தாய்;
 சீர்வையம் காக்க சீவனில் பூத்த
 புவனேஸ்வரி தாயே!

ஜெய ஜெய புவன ஈஸ்வரி தாயே
 ஜெய ஜெய ஸ்ரீங்காரி
 ஜெய ஜெய மாயா மங்கள ரூபி
 ஜெய ஜெய ஹ்ரீங்காரி
 ஜெய ஜெய துர்க்கா சண்டிகை காளி
 ஜெய ஜெய க்லீங்காரி
 நயனங்கள் தன்னில் நன்னகை பூத்த
 புவனேஸ்வரி தாயே!

(இதனை அந்தி மாலையில் புனிதமான இடத்தில் சாமியறையில் குத்துவிளக்கேற்றி
 (தாம்பூலம்) வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், நைவேத்தியம் வைத்து வழிபட்டுப் படித்து
 வந்தால் நன்மைகள் பெருகும்.)

திரு விளக்கு அர்ச்சனை

ஓம்	சிவாய	போற்றி
ஓம்	சிவசக்தியே	போற்றி
ஓம்	இச்சா சக்தியே	போற்றி
ஓம்	கிரியா சக்தியே	போற்றி
ஓம்	சொர்ண சொரூபியே	போற்றி
ஓம்	ஜோதி லட்சுமியே	போற்றி
ஓம்	தீப லட்சுமியே	போற்றி
ஓம்	மஹா லட்சுமியே	போற்றி
ஓம்	தன லட்சுமியே	போற்றி
ஓம்	தானிய லட்சுமியே	போற்றி
ஓம்	தைரிய லட்சுமியே	போற்றி
ஓம்	வீர லட்சுமியே	போற்றி
ஓம்	விசய லட்சுமியே	போற்றி
ஓம்	வித்தியா லட்சுமியே	போற்றி
ஓம்	ஜெய லட்சுமியே	போற்றி
ஓம்	வர லட்சுமியே	போற்றி
ஓம்	கய லட்சுமியே	போற்றி
ஓம்	காம வல்லியே	போற்றி
ஓம்	காமாட்சி சுந்தரியே	போற்றி
ஓம்	சுப லட்சுமியே	போற்றி
ஓம்	இராஜ லட்சுமியே	போற்றி
ஓம்	கிருக லட்சுமியே	போற்றி
ஓம்	சித்த லட்சுமியே	போற்றி
ஓம்	சீதா லட்சுமியே	போற்றி
ஓம்	திரிபுர லட்சுமியே	போற்றி
ஓம்	சர்வ மங்கள காரணியே	போற்றி
ஓம்	சர்வ துக்க நிவாரணியே	போற்றி
ஓம்	சர்வாங்க சுந்தரியே	போற்றி
ஓம்	சௌபாக்கிய லட்சுமியே	போற்றி
ஓம்	நவக்கிரக நாயகியே	போற்றி
ஓம்	அண்டர் நாயகியே	போற்றி
ஓம்	ஆனந்த சொரூபினியே	போற்றி
ஓம்	அகிலாண்ட நாயகியே	போற்றி
ஓம்	அலங்கார நாயகியே	போற்றி
ஓம்	பிரமாண்ட நாயகியே	போற்றி

ஓம்	மங்கள ஸுபினியே	போற்றி
ஓம்	கற்பகக் காமினியே	போற்றி
ஓம்	மன்மத பாணியே	போற்றி
ஓம்	பர்வத புத்திரியே	போற்றி
ஓம்	புவனேஸ்வரித் தாயினே	போற்றி
ஓம்	சங்கரி செளந்தரியே	போற்றி
ஓம்	மதியணி சூலினியே	போற்றி
ஓம்	கௌரி கிருபாகரியே	போற்றி
ஓம்	பஞ்சநல் பாணியே	போற்றி
ஓம்	பால சாமுண்டேஸ்வரியே	போற்றி
ஓம்	துர்க்கா ஸ்ரீ பரமேஸ்வரியே	போற்றி
ஓம்	ஜெயந்தி மங்கள காளியே	போற்றி
ஓம்	மகிசாஸ்ஸர மர்த்தினியே	போற்றி
ஓம்	லலிதாம்பிகையே	போற்றி
ஓம்	வேதாந்த நிவாசினியே	போற்றி
ஓம்	சந்திர கலாதரி ராணியே	போற்றி
ஓம்	அலங்கருத பூரணியே	போற்றி
ஓம்	அம்ருத சொரூபினியே	போற்றி
ஓம்	நித்திய கல்யாணியே	போற்றி
ஓம்	சிருங்க நிவாசினியே	போற்றி
ஓம்	ஜெகன் மோகினியே	போற்றி
ஓம்	அம்மை காமாட்சியே	போற்றி
ஓம்	கருணா கடாட்சியே	போற்றி
ஓம்	நீலாய தாட்சியே	போற்றி
ஓம்	விசாலாட்சியே	போற்றி
ஓம்	கமாட்சியே	போற்றி
ஓம்	கௌரியே	போற்றி
ஓம்	அமுத நாயகியே	போற்றி
ஓம்	அருந்தவ நாயகியே	போற்றி
ஓம்	வெள்ளிமலை நாயகியே	போற்றி
ஓம்	பராசக்தியே	போற்றி
ஓம்	பாசாங்குச பாணியே	போற்றி
ஓம்	கரும்புவில் தரித்தவளே	போற்றி
ஓம்	நீலோற்பல தாரணியே	போற்றி
ஓம்	முத்தி தரும் அம்பிகையே	போற்றி
ஓம்	காட்சி தரும் மங்கையே	போற்றி
ஓம்	மனோன்மணி சுந்தரியே	போற்றி

ஓம்	காஞ்சிபுரக் கன்னியே	போற்றி
ஓம்	கருணாகரத் தேவியே	போற்றி
ஓம்	சிவ சிவ மகேஸ்வரியே	போற்றி
ஓம்	பரமனிட ஈஸ்வரியே	போற்றி
ஓம்	சிரோண் மணியே	போற்றி
ஓம்	மனோன்மணியே	போற்றி
ஓம்	நிரந்தர தூரந்தரியே	போற்றி
ஓம்	நிரம்பரி பரம்பரியே	போற்றி
ஓம்	அனாத ரட்சகியே	போற்றி
ஓம்	அம்மை காமாட்சியே	போற்றி
ஓம்	லீலா விநோதினியே	போற்றி
ஓம்	எழில் சுமங்கலியே	போற்றி
ஓம்	அரு மறையின் வரம்பே	போற்றி
ஓம்	அருள்நிறை அம்மையே	போற்றி
ஓம்	அரசிளங் குமரியே	போற்றி
ஓம்	ஆலவாய்க் கரசியே	போற்றி
ஓம்	ஆலால சுந்தரியே	போற்றி
ஓம்	ஆனந்த வல்லியே	போற்றி
ஓம்	இளவஞ்சிக் கொடியே	போற்றி
ஓம்	சிவகாம சுந்தரியே	போற்றி
ஓம்	ஈஸ்வரியே	போற்றி
ஓம்	சிவயோக நாயகியே	போற்றி
ஓம்	சிவானந்த வல்லியே	போற்றி
ஓம்	சிங்கார வல்லியே	போற்றி
ஓம்	கற்பின் அரசியே	போற்றி
ஓம்	கதிரொளிச் சுடரே	போற்றி
ஓம்	கிளியேந்திய கரத்தோய்	போற்றி
ஓம்	நீலாம்பிகையே	போற்றி
ஓம்	நீதிக் கரசியே	போற்றி
ஓம்	திரிநிலை நாயகியே	போற்றி
ஓம்	நாகேஸ்வரியே	போற்றி
ஓம்	அன்ன பூரணியே	போற்றி
ஓம்	தையல் நாயகியே	போற்றி
ஓம்	மங்கள நாயகியே	போற்றி
ஓம்	ஜோதி விளக்கே	போற்றி
ஓம்	ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரியே	போற்றி

சக்தி கவசம் (2)

(சஷ்டிக் கவசம் போல் பாராயணம் செய்ய வேண்டியது)

வணங்குவார்க்கு வல்வினைகள் போம் !
நெஞ்சில் நினைப்போர்க்குத் துன்பங்கள் போம் !
அனுதினமும் அன்னையை வணங்குவார்க்கு
அளவிலா கல்வி, ஞானம், பொருளும்
சேருமே ! தப்பாமல் கவசம் இதனைச்
செப்பிய மானிடர்கள் பிறவித் துன்பமும்
முடிந்தே ஞாலத்தே நீடுழி வாழ !
அம்பிகையின் பொன்னடிகள் சரணம் !

அம்மையை நோக்க அருளொடு கண்கள்
பக்தர்கள் வணங்கும் பத்மபாதம்
பாதங்கள் அதனில் வெள்ளிக் கொலுசும்
கொலுசின் சப்தம் கலகல வெனவும்
கலகல வெனவே காயத்ரீ தூர்க்கை !

கனிவுடன் மதுர கீதமும் கொண்டு
காலமும் காக்க மாதாவும் வந்து
கரும்பு வில்லும் கையினில் எடுத்து
கணக்கற்ற ஆயுதம் தாங்கி
கருணைத் தாயே வருக, வருக !

வருக ! வருக ! அம்மா, வருக, வருக !
வருக ! வருக ! சிம்ஹ வாஹினி வருக ! வருக !
தேவர்கள் முதலாய் அசுரர்கள் போற்ற !
ஞான சற்குரு தேவி வருக !
ஜோதிப் பிழம்பே வருக ! வருக !

சொர்ண காமாசுதி வருக ! வருக !
நேயரைக் காக்கும் நித்ய கல்யாணி வருக ! வருக !
நெஞ்சம் நிரம்பிய சிவனுடன் தானும் வருக ! வருக !
பஞ்ச சக்தியே பாரினில் வருக !
நவரச தூர்க்கையே நலமுடன் வருக !

நினைத்திடும் பக்தர்கள் முன்னே தருக!
 ஹ்ரீம்கார ரூபிணி சீக்கிரம் வருக!
 சண்முகி பைரவி சடுதியில் வருக !
 சமயபுரத்துத் தாயே சடுதியில் வருக
 வராகி சூலினி விரைவினில் வருக!

பால தூர்க்கா பட்டென்றே வருக!
 கலீம் ரூபதாரியே ஓம், ஓம், ஓம், ஓம், ஓம், ஓம்
 ஸ்ரீம் கார மகிஷியே ரீம், ரீம், ரீம், ரீம், ரீம், ரீம்
 ஹன பண தன வென சக்தி நமோ நம
 ஹரய குண போக்ஷிணி ஹம் ஹம் ஹம் ஹம் ஹம் ஹம்

ஹரரூப தாரிணி வருக! வருக!
 அகரரை யழித்த அம்பிகையே வருக! வருக!
 என்னையா ளும் ஈஸ்வரி கையில்,
 கரும்பும் வில்லும் சக்ரா யுதமும்
 அழகிய விழிகள் இரண்டிலும் தானும்

இன்னல்கள் போக்கும் அருளொடு ஒளியும்
 விரைந்தெனைக் காக்க மாதா வருக!
 ஹ்ரீயும், ரீயும், அன்புடன் ஸ்ரீயும்!
 நீயும், ஒளியும், ஒளியும், நீயும்
 க்லீங்கார சப்தமும் ரீங்கார நாதமும்

எண்ணிய பக்தருக்கு ஏகாந்தமும்
 தினமும் என் முன் திவ்விய கோலமும்,
 காமாட்சி ஸ்ரீயும் தனியொளி கூடும்,
 நினைக்கின்ற போது நித்தமும் வருக,
 அழகிய கூந்தலில் வைரக் கிரீடமும்,

திலக நெற்றியும் திவ்ய ரூபமும்
 கரிய புருவமும் கருணை விழிகளும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நல்லா பரணமும்
 ஒளியுடை செவியில் மகர குண்டலமும்
 அழகிய கழுத்தில் பொன்னிட்ட தாலியும்

நிமிர்ந்த மார்பில் வைர ஹாரமும்
தங்கத் துடனே வைரமும் சேர்த்து,
பச்சை யுடனே நவரத்னம் பதித்து!
பளிங்கு இடையில் பச்சைப் பட்டும்
பண்பாய் அணிந்து, அணிந்த பட்டில்,

ஒட்டி யாணம் மிளிர, இருகால்
அழகும் இன்பங்கள் கொடுக்க !
பாத மதனில் பான்குடன் சிலம்பும் !
ஒளியுடன் நாதம் விரும்பியே கேட்க
ஜல் ஜல் ஜல் ஜல் ஜல் ஜல்

வசி வசி வசி வசி வசி வசி
அசி அசி அசி அசி அசி அசி
ஹரீம் ஹரீம் ஹரீம் ஹரீம் ஹரீம் ஹரீம்
ஓம் ஓம் ஓம் ஓம் ஓம் ஓம்
க்லிம் க்லிம் க்லிம் க்லிம் க்லிம் க்லிம்

வங் சிங் வசிவசி சிங் வங் சிவசிவ
ஸ்ரிம் ஸ்ரிம் ஸ்ரிம் ஸ்ரிம் ஸ்ரிம் ஸ்ரிம்
ரீம் ரீம் ரீம் ரீம் ரீம் ரீம் காரத்துடன்
சக்தி சக்தி சதுமறை சக்தி !
தேவி தேவி தரிசனம் தேவி !

எந்தனை ஆளும் ஏகாக்ஷர ரூபி,
மைந்தன் விரும்பும் வரமும் தந்து !
தக, தக, தக, தக, தகவென ஜோதிப் பிழம்பும்,
கல் கல் கல் கல்லென புன்சிரிப் பதுவும்
உன்திரு வடியை அனுதினம் வணங்கும்

எந்தன் முன்னேன் இணையடி காட்டு
என்னுயிர்க் குயிரே தரிசனம் காட்டு
கருணை விழியால் கவலைகள் மாற்று !
அருளும் பொருளும் அன்புடன் தரவும் !
மைந்தனைத் தானும் மாதா காக்க !

கரும்பும் வில்லும் கண்ணினைக் காக்க !
காதுகள் இரண்டும் காத் யாயனீ காக்க !
நாசிகள் இரண்டும் நாரணீ காக்க !
பேகம் வாய்தனை ப்ராம்ஹீ காக்க !
பற்கள் அனைத்தும் பயங்கரீ காக்க !

செப்பும் நாவை சரஸ்வதி காக்க !
கன்னங்கள் அதனைக் காமாகி காக்க !
என்னிளங் கழுத்தை எழிலாள் காக்க !
நெஞ்சம் அதனை லக்ஷ்மி காக்க !
தலையது தனையும் தர்மம் காக்க !

முகமது முழுவதும் முத்தேவி காக்க !
சேரிள முலைமார் மகேஸ்வரி காக்க !
தோள்கள் அதனைச் சூலினி காக்க !
பிடரிக் கிரண்டும் ப்ராம்ஹீ காக்க !
அழகுடன் முதுகை அசலாம்பா காக்க !

பழுபதி னாறும் பகவதி காக்க !
வெற்றிவேல் வயிற்றை வைரவி காக்க !
சிற்றிடை யதனைக் காந்திமதி காக்க !
பூணல் தனையும் காயத்ரீ காக்க !
ஆண்குறியதனை ஆதிசக்தி காக்க !

பெண்குறியதனை சபரிதேவி காக்க !
வட்டக் குதத்தை வராகி காக்க !
பணைத்தொடை யிரண்டும் பயங்கரீ காக்க !
கணைக்கால் முழங்கால் காளிதேவி காக்க !
ஐவிரலினையும் ஐங்கரீ காக்க !

கைகள் அதனைக் காத்யாயனீ காக்க !
முன்கை பின்கை முத்தேவி காக்க !
நாவில் சரஸ்வதி நலமுடன் காக்க !
அஷ்ட லக்ஷ்மி அனைத்தையும் காக்க !
நவ கணபதி நலத்துடன் காக்க !

நாபிக் கமலம் நாரணீ காக்க !
 முப்பா நாடியை முந்திய சக்தி காக்க !
 முன்பக்கம் முழுதும் மூகாம்பிகை காக்க !
 பின்பக்கம் முழுதும் கௌமாரி காக்க !
 எப்போதும் என்னை ஏகாஷ்ரி காக்க !

எவ்விடத்தும் என்னை ஓம்காரி காக்க !
 பயமது நீங்கிடப் பஞ்சாட்சரீ காக்க !
 சங்கடம் தீர்ந்திட சண்டஸ்வரி காக்க !
 அடியேன் அனுதினம் நினைக்கின்ற நேரம்
 கடிதே வந்த காமாஷ்ரி காக்க !

வரும்நேர மதனில் வாருணி காக்க !
 இருள்கின்ற நேரத்தில் தீபஜோதி காக்க !
 கானகம் தனிலே காழுகி காக்க !
 விவாதங்கள் அதனில் வைஷ்ணவீ காக்க !
 ஏமம் சாமம் குலதேவி காக்க !

தாமதம் நீங்கிடத் தாஷாயணீ காக்க !
 காரியம் முடிந்திட ராஜேஸ்வரி காக்க !
 துன்பங்கள் நீங்கிடத் தூர்க்கீ காக்க !
 இன்பங்கள் கொடுத்து இமயவல்லி காக்க !
 கஷ்டங்கள் தீரக் கனகவல்லி காக்க !

சங்கடம் தீரச் சங்கரீ காக்க !
 சகல பிணிகளையும் போக்கி சமயபு ரத்தம்மாள் காக்க
 கல்விகள் அறியச் சதுமறை காக்க !
 மங்களம் கொடுத்து மீனாஷ்ரி காக்க !
 தன்னிடம் தன்னில் தயாபரீ காக்க !

வேற்றிடம் தன்னில் பத்ரகாளி காக்க !
 இரவும் பகலும் பாலகி காக்க !
 உச்சியும் சந்தியும் ஹரீம் காரி காக்க !
 அனுதினம் என்னை அபயாம்பா காக்க !
 வெற்றியும் கிடைத்திட வினாயகீ காக்க !

சுற்றும் புறமும் இந்திராணி இனிதே காக்க !
காக்க! காக்க! காளிதேவி காக்க!
நோக்க! நோக்க! அருளொடு நோக்க!
தாக்க! தாக்க! விரைவுடன் தாக்க !
பார்க்க ! பார்க்க ! வினைகள் அகன்றிட !

வஞ்சகம் சூதும் வல்வினையகல
பூதப் ரேத சாகினி டாகினி
ஆபிசார தேவதையும் அடங்கா முனியும்
பில்லியும் சூனியம், துன்பங்கள் கொடுக்கும் சண்டாளர்களும்
கெடுதியே செய்திடும் துஷ்டக்கரங்களும்,

இப் பிரபஞ்சத்திலுள்ள கொடிய தேவதைகளும்,
நோயும் நொடியும் உயிரைத் தொட்டிடும் க்ரகக் கோளாறும்
உலகத் திலுள்ள உன்னத நோய்களும்,
கொடிய விஷமும் குற்றேவல் தேவதையும்,
அனைத்து விஷமும் அனைத்து நோயும்,

மாறியே வந்திடும் விரோதிகள் கூட கூற்றுவன் ஓட
என் முகம் கண்ட உன் முகமா மெண்ணி,
ஓடவும் வரமும் தரவும் வேண்டும்
என் பெயர் சொல்லவும் எல்லா வினையும்
அற்றே செல்ல அடியனைக் கண்டால்

அலறிக் குலங்கிட வஞ்சக நெஞ்சமும்
மாறியே நின்றிட மனமும் வருந்திட
மாற்றான் அவனும் கலக்கம் அடைந்திட
காலனும் தூதனும் கடிதே ஓடிட
அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட

யெறிய, யெறிய, விழுதி யெறிய,
மாறிட, மாறிட பயமும் மாறிட
ஓடிட ஓடிட வினைகள் ஓடிட
மறைந்திட மறைந்திட துன்பம் மறைந்திட
அழிந்திட அழிந்திட தீவினை அழிந்திட

வளர்ந்திட வளர்ந்திட அறிவும் வளர்ந்திட
 பெருகிடப் பெருகிடச் செல்வம் பெருகிட
 அழிந்திட அழிந்திட விரோதிகள் அழிந்திட
 நீங்கிட நீங்கிட நோயதும் நீங்கிட,
 தந்திடத் தந்திடத் தரிசனம் தந்திட

தகிலெரி, தகிலெரி, தகிலெரி வாக!
 மும் புறமான முச் சூலமதனை
 விட்டிட விட்டிட வினைகள் ஓடிட
 சூலத்தைக் கண்ட புலியும் சிங்கமும்
 எறும்பான ஜீவனும் யானையின் உருவமும்

இடைப்பட்ட மிருகங்கள்
 கடித்திட்ட விஷங்கள் கடிதே இறங்க !
 கண்கண்ட மிருகமும் கனிவுடன் வணங்க !
 மூலிகை அனைத்தும் முன்னின்று தெரிய
 கல்வி யறிவும் தானே வளர,

செல்வம் அனைத்தும் விரைவுடன் சேர
 தலைவலி நோயும், தணலெரி நோயும்
 சுளுக்கும், சூளும், வலிப்பும், வாதமும்
 குடைச்சலும் குன்மமும் கூடிய நோயும்
 குஷ்டமும் கஷ்டமும் குடல்வாய்வு நோயும்

கண்ணெறி நோயும், காச நோயும்
 சிலந்தி நோயும், சீழ்கட்டி நோயும்,
 பல்வலி கீல்வலி பக்க வலியதும்
 உடலது நோயும், உருக்குலைக்கும் நோயும்
 புற்று நோயும், புகலாத நோயும்

தெரிந்த நோய்கள், தெரியாத நோய்கள்
 அறிந்த நோய்கள், அறியாத நோய்கள்
 எல்லா நோயும் என்றனைக் கண்டால்
 நானே நியென எண்ண,
 விலகியே ஓட நீ யெனக்கருள்வாய்

புவனம் முழுதும் புண்ணியம் செழிக்க !
 ஆணும் பெண்ணும் அன்பாய் எனக்கு
 செல்லும் இடங்களில் சிறப்புடன் தானே!
 அரங்கம் அதனில் அன்புடன் கூடி,
 உன்னைத் துதித்து உன்னருள் பாடி

என்னருமைத் தாயே உன்திரு நாமம்
 காமாட்சித் தாயே, மீனாட்சித் தாயே
 திரிபுர சுந்தரியே, திகழொளி ஜோதி
 பகவதித் தாயே பண்புள்ள தேவி
 ஆதி பராசக்தியே அற்புத ரூபிணி

அண்டத்தையாளும் அகிலாண்டேஸ்வரியே
 புவனத்தையாளும் புவனேஸ்வரியே !
 மகிஷனைக் கொன்ற மகிஷாசூரியே !
 சும்பனை யழித்த சூலினி தேவியே !
 சங்கரன் பத்தினி பார்வதித் தாயே !

குமரியில் இருக்கும் பகவதித் தாயே!
 நெல்லையில் இருக்கும் காந்தி மதியே!
 சங்கரன் கோவில் கோமதி யம்பிகையே!
 காரார் குழலே கலைமகள் நீயே!
 மதுரையம் பதியில் மீனாட்சித் தாயே

திருக்கட வூரினில் அபிராமி அம்மா!
 காசி அதனில் விசாலாட்சித் தாயே!
 காஞ்சி பீடமதனில் காமாட்சித் தாயே!
 சிருங்கேரி யதனில் ராஜராஜேஸ் வரியே!
 நாகை யதனில் நீலாயதாச்சித் தாயே!

என் இதயக் கோவிலில் அம்மைநீயே!
 என் நாவதனால் நானுனைப் பாட
 என்னுளத் திருக்கும் அம்மையைப் பாடினேன்!
 பாடினேன், ஆடினேன் பரவசமாக
 ஆடினேன் ஆடினேன் அன்புடன் நானும்

குங்கும மதனை நெற்றியில் அணியப்
பந்தம் நீங்கும் பற்றும் நீங்கும்
உன்பதம் கண்டு உன்னருள் பெறவே!
அன்புடன் ரக்ஷி அஷ்டலக்ஷிமியும் அனுக்கிரகம் செய்யவும்
சித்தி பெற்றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க !

வாழ்க, வாழ்க, அன்னையே வாழ்க !
வாழ்க, வாழ்க, சூலாயுதம் வாழ்க !
வாழ்க, வாழ்க, ஈஸ்வரீ வாழ்க !
வாழ்க, வாழ்க அம்பிகை வாழ்க !
வாழ்க, வாழ்க, தூர்க்கை வாழ்க !

வாழ்க, வாழ்க, புவனமுழுதும் வாழ்க!
வாழ்க, வாழ்க, பக்தர்கள் அனைவரும் வாழ்க !
வாழ்க, வாழ்க, அருளும் பொருளும் வாழ்க!
வாழ்க, வாழ்க, அனைத்தும் அனுதினம் வாழ்க !
எத்தனை பிழைகள் எத்தனை குறைகள்

தெரிந்து செய்தாலும், தெரியாமல் செய்தாலும்,
அறிந்து செய்தாலும், அறியாமல் செய்தாலும்,
பெற்றவள் நீயே பொறுப்பது தாயே
பிள்ளையென்மேல் அன்பாய்ப் பிரிய மளித்து !
அனுதினம் காத்து மைந்தன்நான் உன்னையே நினைத்திருக்கச்செய்து

தஞ்சமெனவே உன்பால் வந்திட அடியார்
குறைகள் நீக்கிடக் குற்றம் போக்கிட
சக்திகவசம் விரும்பியோர்
அன்புடன் தேவிதாஸன் இயற்றிய திதனை,
காலை மாலை கனிவுடன் நாளும்

ஆசாரத் துடனே அங்க சுத்தியுடனும்
நினைவும் ஒருங்கே அமைந்து பெற்றே
சக்தி கவசமிதனை ஒரு நினைவுடனே ஒதுவார்கள் யாவரும்
ஒருநாள் இருபத்தோறு உருக்கொண்டு
ஓதியே ஜெபித்து உன் திலகமும் அணிந்தே வந்தால்

அஷ்ட திக்கும் அவனதிற் குள்ளே,
 அடங்கிய விரோதிகள் அனைவரும் நண்பராவார்
 நலமான காரியம் பலவும் கைகூடும்
 மன்னரிடத்தில் மதிப்பும் கொண்டு, மகிழ்வுடன் யானே
 மங்கல காரியம் சிறப்புடன் கைகூடும்,

நவக்கிரகம் தானும் நன்மையே செய்திடும்
 எந்நாளும் தானும் நலமுட னிருப்பார்
 நயவஞ்சகருமே நலமுடன் வந்து வணங்கியே செல்வார்,
 அன்புடன் அன்னையை அனுதினம் நினைக்க,
 நினைப்பின் ஒளியில், ஒளியில் ஜோதி

ஜோதியில் ஆத்மா, ஆத்மாவில் அன்னை
 என்றே நினைத்து விழியால் காண, ஓடிடும் வினைகள்
 பொல்லாக் கிரகமும் பொடிபட்டோடும்
 நல்லோர் நினைவில் நலமாய் அமரும்
 சர்வ சத்ருவைச் சம்ஹாரம் செய்யும்

சங்கரியின் அடிகளை அறிந்தென துள்ளம்
 மகிஷனைக் கொன்ற மகேஸ்வரியதனால்
 புவியோர் வானோர் போற்றிட நின்ற
 சின்னக் குழந்தை பாலாம்பிகையே போற்றி !
 என்னைத் தடுத்தாட் கொண்ட கலியுக

தெய்வமெ காமாட்சி போற்றி,
 தேவர்கள் தேவி ஈஸ்வரி போற்றி,
 இமவான் மகளே இமயவல்லி போற்றி,
 திரிபுர நாயகி திரிபுர சுந்தரி போற்றி,
 அண்டம்காக்கும் ஆதிசக்தி போற்றி,

புவனம் காக்கும் புவனேஸ்வரி போற்றி,
 மீனாட்சி போற்றி, காமாட்சி போற்றி,
 கோமதி போற்றி, காந்திமதி போற்றி,
 நீலாயதாட்சி போற்றி, சமயபுரத்துத்தாயே போற்றி,
 சிவகாமி போற்றி, அபிராமி போற்றி,

விசாலாட்சி போற்றி, ராஜராஜேஸ்வரி போற்றி,
 கொப்புடைய மாதா கொலுவிருக்கும் தேவி
 எப்பொழு தும்இத யத்தில் போற்றி
 அன்னை பராசக்தி அகிலாண்ட ஈஸ்வரி
 கண்ணை ஒத்த கடவுளே போற்றி
 கற்பகத் தாயேநான் கனிவான சேயே
 அற்புத அணங்கே போற்றி
 மீனாட்சி மாதா மேலாக வாவா
 தானாட்சி செய்யும் தளிரே போற்றி
 அன்பர்தம் உள்ளத்தில் அன்னையாய் உருவெடுத்து ஆடிடும்
 தாயே சரணம்; சரணம், சரணம், சங்கரீசரணம்!

சக்தி கவசம் முற்றிற்று

(முக்கரண சுத்தியுடன் புனிதமான இடத்தில் தூப தீபம் ஏற்றி நைவேத்தியம்
 முதலானவை படைத்து ஒருமித்த மனதுடன் படித்துப் பாடம் செய்ய வேண்டும்.
 இக்கவசம் பாடம் பண்ணித் தினமும் படித்து வந்தால் பகை, பிணி, பேய், பிசாசுகள்
 அணுகா. தேவியின் திருவருள் பெருகும்.)

மங்களம்

சங்கராய சங்கராய சங்கராய மங்களம்
 சங்கரி மனோஹராய சாஸ்வதாய மங்களம்
 குருவராய மங்களம் தத்தாத்ரேய மங்களம்
 கஜானனாய மங்களம் சடானனாய மங்களம்
 சாந்த சக்தி மங்களம் சர்வ சக்தி மங்களம்
 சீதாராம மங்களம் ராதாக்கிருஷ்ண மங்களம்
 மங்களம் மங்களம் மங்களம் மங்களம் மங்களம்
 மங்களம் மங்களம் மங்களம் மங்களம் மங்களம்

ஸ்ரீ தேவி பக்திப் பாமாலை முற்றும்.

ஸ்ரீ தேவியின் திருவடிகட்குச் சமர்ப்பணம்!

வெளி வந்தவை

1. மாணவர் மாதிரிக் கட்டுரைகள் - 1984
2. கிளிநொச்சி ஜெயந்திநகர் திருவூஞ்சல் - 1986
3. உடற்பிணி, பகைமை தீர்க்கும் தேவாரங்கள் - 1986
4. கர்மயோகி அமரர் திரு. வே. கதிரவேலு - 1987
5. நல்லூர் கந்தன் நான்மணிக் கோவை - 1989
6. சிந்தனைத் தேன் துளிகள் - 1991
7. சைவ நாற்பாதங்கள் காட்டும் ஆலய வழிபாடு - 1992
8. யாழ் தெல்லிநகர் ஸ்ரீ துர்க்கா நான்மணிமாலை - 1993
9. சிவவிரத மாண்பரியக் கதைகள் - 1995
10. கொழும்பு பேலியாகொடை ஸ்ரீ பூபால விநாயகர் மும்மணிக் கோவை
11. செக்கட்டித்தெரு ஸ்ரீ கதிரேசன் ஆலய குடமுழக்குப்பதிகம்
12. அவுஸ்திரேலியா சுபநகர் பத்தர காளியம்மன் திருவூஞ்சல்
13. சிறுவர் ஞானத்தமிழ் நாடகம் - 1997
14. ஸ்ரீ நவராத்திரி நாயகியும் தோத்திர மாலையும் - 1999

அச்சில் இருப்பவை

1. சைவ சமய குரவர் நால்வர்
(அகில இலங்கை இந்து, கலாசாரத் திணைக்களம்)
  2. சிறுவர் இராமயணக் கதைகள்
  3. சிறுவர் பாரதக் கதைகள்
  4. சிறுவர் கந்தபுராண அமுதம்
  5. குழல் ஊதும் கண்ணன் (ஸ்ரீ இராதாக் கிருஷ்ணர்)
- } அஷ்ட இலக்ஷகம்

வெளிவர இருப்பவை

1. கொழும்பு பேலியாகொடை ஸ்ரீ பூபால விநாயகர் தலபுராணம்
2. சிறுவர் ஞானத் தமிழ் சிறுகதைகள்
3. பெரிய புராண வசனச் சுருக்கம்
4. திருவாதவூரடிகள் புராண படனம்
5. கந்தபுராண படனம் (சூரன் போர்)
6. தெய்வமணிப் பிரபந்த மாலை
7. பெண் உலகம்

ஏழாலைவின் அயலான குப்பினான் கிராமம் காசிவாசி செந்திநாதைரைச் சைவ உலகிற்குத் தந்ததுமன்றி ஒரு அமைதியான பிரமச்சாரிய வாழ்வை உடையவர்களையும் தந்துள்ளது. இந்நிலை அங்குள்ள சமாதிகோயிலை மையமாக்கி உருவாக்கியுள்ளது. இந்நூலாசிரியரும் அச் சூழலில் உருவாகிப் புலமையும் பெற்று அறிவு முதிர்வடைந்து இலங்கை, இந்தியா முதலான பல பாகங்களிலும் ஆச்சிரமத்

தொடர்புகளையும் மேற்கொண்டு சேவை புரிகின்றார். “பக்தியின் பாலராகிப் பரமனுக்காளாம் அன்பர் தத்தமிழ் கூடினார்கள் தலையினால் வணங்கு

மாபோல்” எனச் சேக்கிழார் கூறியதை இவருடன் பழகியவர் உணருவர். தமிழ், சைவசித்தாந்தம், திருமுறைகள், புராணங்களில் ஈடுபட்டதன் விளைவும் இக்காலத் தேவையும் கருதி எழுந்த இந்த நூல்கள் காலத்தின் தேவை என்பது புகழ்ச்சியல்ல. அருகிவரும் புராண படனச் சம்பிரதாயத்தை நிலைப்பிக்க ஏதாவது செய்ய வேண்டுமே என மனதில் ஒரு ஏக்கம் இருந்த போதே இவரின் “சிறுவர் ஞானத் தமிழ் நாடகம்” என்னும் நூல் கைக்கு எட்டியது. மிக மகிழ்ந்தோம். அத்துடன் சைவ நற்சிறார்களுக்குப் பாடநூல்களோ, ஆலய செயற்பாடுகளோ போதுமானதாக இல்லை. இவ்விடவெளியை இவ்வாக்கமாகிய “ஸ்ரீ நவராத்திரி நாயகியும் தோத்திர மாலையும்” என்னும் இந்நூல் நிரப்பும் வண்ணம் அச்சிறார்களுக்கு இதை எடுத்துச் சொல்லல் ஒவ்வொருவரினதும் கடப்பாடாகும்.

செ. சொர்ணலிங்கம், B. Sc.

ஏழாலை.